Genist

MAGAZINE VAN HET REGIMENT GENIETROEPEN

Bouw Camp Castor in Mali vordert gestaag

Advanced constructie in Belize

Oefening ‘Cold Response’, 112Pagncie

Van GLM naar ‘Genie 26’, 412Pagncie

Vernieuwing opleidingen bij PPS OTCGenie

Genieveteraan in dienst van ‘World Servants’

REGIMENT GENIETROEPEN

1748-2014

266 jaar

Protecting people

Samenwerking ter bescherming van de bevolking dwingt zowel de krijgsmacht als civiele beschermingsorganisaties en hulpdiensten tot afstemming en een geïntegreerde aanpak.

Tegelijkertijd vergt de persoonlijke bescherming van de betrokkenen hulpverleners een geïntegreerde benadering, waardoor optimale inzet mogelijk blijft. TenCate biedt beschermingsoplossingen die hierin voorzien. Voor de bescherming van mensen. En de bescherming van hun hulpverleners, zoals de brandweer. Met materialen die het verschil maken.

www.tencateprotectivefabrics.com

TENCATE
materials that make a difference

COLOFON

JAARGANG 7 NUMMER 2014.1

Magazine van het Regiment Genietroepen
Verschijnt twee keer per jaar - ISSN 2213-8226
Uitgegeven door de Vereniging Veteranen
Regiment Genietroepen

VERENIGING VETERANEN REGIMENT GENIETROEPEN (VRG)
Opgericht op 14 mei 2008, Van Brederodekazerne te Vught. Statuten ingeschreven bij de Kamer van Koophandel te 's-Hertogenbosch

Voorzitter
Kolonel b.d. drs. ing. T.J.J. de Vries

Vice-voorzitter
Luitenant-kolonel b.d. ing. C.P.M.R. Schrover

Secretaris
Eerste luitenant b.d. H. van Meteren

Penningmeester
Majoor b.d. A.J.J. Aarendonk

Bestuursleden
Luitenant-kolonel R. Dijkhoff
Majoor P.J. Floor
Majoor b.d. D.C.P. Janse
Kapitein b.d. H.J. Wolterink
Majoor b.d. G.M.N. Beerkens
Regimentsadjudant F. Schiltman

Redactie
Lkol R. Dijkhoff (hoofdredacteur)
Maj b.d. G.M.N. Beerkens (bladredacteur/coördinator)
Regimentsadjudant F. Schiltman (redacteur)
Maj b.d. J.H.A. Verhoeve (eindredacteur)
Email redactie: redactie.genist@hotmail.nl

Secretariaat Regiment Genietroepen
Postbus 10151, 5260 GC Vught
Mevr. Angelique van Heertum
Email: agam.v.heertum@mindef.nl
Tel: 073-6881304
(Bereikbaar ma-di-do van 09.00 tot 12.00 uur)

Coördinator Landelijke Veteranendag
Kapitein b.d. H.J. Wolterink

Coördinator 'Nuldelijns' hulp
Majoor b.d. D.C.P. Janse

Realisatie & Exploitatie
Email: john.akkerman@greenpaper-association.com
Tel: 06 53 56 95 50

GREEN PAPER ASSOCIATION

Member of the European Military Press Association

Profileren in de vorm van publiceren en participeren, kan niet automatisch de voorkeur bij verwerving inhouden.

1748-2014
266 jaar

INHOUD

03 Voorwoord voorzitter VRG
05 Van de redactie
07 Aan het woord is commandant Regiment Genietroepen
09 Aan het woord is de regiments-adjudant
10 Beëdigingen en Herinnerings-speld
12 Terugblik Geniesymposium september 2013
18 Aankondiging Wapendag 2014
19 Aankondiging opening NTC CBRN sep 2014
20 OOCL-legpenning voor sgt-1 Van Groningen
21 Column: Een trotse voorbijganger
22 Start VEVA opleiding bij PPS
24 Thematisch onderwijs bij PPS
25 Nieuwe opleiding GWW
28 VTO KMS GN Klas 48
31 Nieuwe C-VTO KMS GN stelt zich voor
32 De militair en zijn hobby. Bergbeklimmen
35 Opleiding infanteriepionier gewijzigd
38 Oefening 'Dutch Bison'
40 Oefening 'Cold Response'
44 Doel zonder missie, opleiding primair
48 Van GLM naar 'Genie 26'
52 Pontonbrug over de Schelde
55 Genist op uitzending EUTM, Somalia
58 Advanced constructie in de jungle van Midden-Amerika
62 Op verkenning in de DRC (Congo)
64 Voorbereiding Mali in broeikas Klazienaveen
66 Mali we komen er aan!
67 Oefening 'Engineer Victory II'
68 Bouw kamp Castor vordert gestaag
70 De kazernes en militaire terreinen van Vught, deel 2
74 Het wel en wee van de HGV
75 Oproep deelname Landelijke Veteranendag
76 Mededelingen VRG
78 Genieveteraan op missie. 'Samen bouwen aan verandering'.
82 Genieveteraan in de Vierdaagse Nijmegen
84 Reünie VOPET 2013
85 Oproep reünie 43 - 112Pagncie
86 Vrijwillig Fanfarekorps der Genie op tournee in Duitsland
87 VOG, 'Een kijkje in de keuken'

Bent u (oud)genist en/of genieveteraan en heeft u deze 'Genist' niet op uw huisadres ontvangen? Registreer u dan voor opname in de regiments-database op www.regimentgenietroepen.nl

Foto cover: C-1(NLD)Gncie MINUSMA, majoor Jasper Kremers, aan het werk met het plannen en uitzetten van Camp Castor.

Panasonic raadt Windows 8 Pro aan.

Panasonic

TOUGHPAD: TABLETS VOOR ROBUUSTE MOBILITEIT OP HET TERREIN

DE GLOEDNIEUWE TOUGHPAD TABLETS ZIJN COMPACT, LICHT EN TOCH ROBUUST CONFORM DE BEKENDE TOUGHBOOK KWALITEIT!

ONTDEK DE COMPACTE, MAAR KRACHTIGE 7INCH TOUGHPAD FZ-M1 WINDOWS 8.1 PRO TABLET!

FZ-M1

FZ-G1

CF-D1

GECERTIFICEERD VOLGENS MILITAIRE STANDAARD

De nieuwe Toughpad tablets voldoen aan de MIL-Standaard (MIL-STD810G) voor o.a. schokbestendigheids- en temperatuurklasses en aan de Ingress Protection standaard IP65 voor water – en stofbestendigheid.

Toughpad tablets zijn er in verschillende groottes voor uiteenlopende toepassingen: gaande van een groot 13 inch beeldscherm tot een compact 7 inch beeldscherm dat eenvoudig op de man te dragen is.

Toughpad tablets geven u optimale bewegingsvrijheid en toegang tot uw data en applicaties, ook onder de meest extreme omstandigheden!

Voor vrijblijvend advies contacteer ons op:
+31 73 640 2576 (Nederland) | **+32 2 481 03 73** (België)
Of stuur ons een e-mail op **toughbook.benelux@eu.panasonic.com**

www.toughbook.eu

TOUGHBOOK TOUGHPAD

intel inside™ CORE™ i5 vPro™

Intel, het Intel logo, Intel Core, Intel vPro, Core Inside en vPro Inside zijn handelsmerken van Intel Corporation in de V.S. en andere landen.

Tjeerd de Vries, Voorzitter Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen

NIEUWE GEZICHTEN bestuur Veteranen RGT

Op 20 augustus nam ik het voorzitterschap van de Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen over van brigadegeneraal b.d. Hein Scheffer. De functie kwam vacant omdat hij werd gekozen tot voorzitter van het Veteranen Platform, de koepelorganisatie voor de vele veteranenverenigingen die ons land inmiddels telt. Een belangrijke functie omdat de belangen van de veteranen voortdurend onder de aandacht moeten worden gebracht bij defensie, politiek en maatschappij.

Het was voor ons genisten geen grote verrassing dat Hein Scheffer deze rol ging vervullen. Wij kennen hem namelijk als een zeer betrokken collega met grote bestuurlijke ervaring en het vermogen om partijen bij elkaar te brengen en te houden. De juiste eigenschappen voor een voorzitter van een landelijk opererende organisatie als het Veteranen Platform. Namens de leden en het bestuur van de VRG wil ik generaal Scheffer van harte danken voor zijn inzet voor ons regiment en voor de genieveteranen in het bijzonder. Wij wensen hem veel succes in zijn nieuwe functie in de wetenschap dat zijn goede werk bij het Veteranen Platform ook van belang is voor het Regiment Genietroepen.

Voor mijzelf is het voorzitterschap van de VRG eigenlijk een beetje als thuiskomen. Als regimentscommandant was ik namelijk al eens voorzitter van de voorloper van de VRG, de Stichting Veteranen Regiment Genietroepen. De motor achter de oprichting van die stichting was luitenant-kolonel b.d. Claudius Schrover. Eind 2007 vroeg ik hem om eens na te denken over wat we als regiment zouden kunnen betekenen voor onze veteranen. Als goed genist ging hij meteen voortvarend aan het werk en zo werd op 15 mei 2008 de Stichting Veteranen Regiment Genietroepen opgericht. Volgens de statuten was de RC de formele voorzitter daarvan maar in de praktijk werd die rol vrijwel helemaal ingevuld door een vicevoorzitter. Die rol nam Claudius Schrover op zich en dat doet hij tot op de dag van vandaag. Met veel inzet en verve. Als dank daarvoor ontving hij in 2011 de regimentslegpenning uit handen van toenmalig regimentscommandant, nu generaal-majoor, Hans van Griensven. Ik wil overste Schrover ook vanaf deze plaats nog eens van harte danken voor zijn vele werk. Niet alleen trouwens voor zijn werk als vicevoorzitter maar ook voor zijn werk als hoofdredacteur van ons regimentsblad Genist, een functie die hij na zes jaargangen heeft overgedragen aan luitenant-kolonel Rik Dijkhoff. Samen met bladredacteur majoor b.d. Gerrit Beerkens ontwikkelde Claudius Schrover de Genist tot een schitterend blad. Een glossy magazine dat zich nu eens niet alleen richt op officieren of onderofficieren maar op alle regimentsleden. Van hoog tot laag, van militair tot burger, van soldaat tot generaal, van actief tot postactief: de Genist is er voor iedereen.

Het is een blad waarin alle eenheden en alle verenigingen en stichtingen van het regiment een podium hebben, maar waarin ook de individuele actieve of postactieve genist en zijn of haar thuisfront regelmatig voor het voetlicht komt. Bovendien is het een spreekbuis voor de RC, de RA en de geniecommandanten voor het onder de aandacht brengen van hun visie en boodschap bij alle regimentsleden en bij de externe relaties van het regiment. Eigenlijk een magazine dat je nog het beste kunt typeren met de uitdrukking voor elkaar, door elkaar want alle geledingen van ons regiment leveren er een aandeel aan en hebben tegelijkertijd de mogelijkheid te vertellen en te laten zien waar ze mee bezig zijn. We mogen trots zijn op onze Genist! Nogmaals dank aan de scheidende hoofdredacteur Claudius Schrover en heel veel succes voor zijn opvolger Rik Dijkhoff. Ik roep u allen op om hem en bladredacteur Gerrit Beerkens te blijven voorzien van veel mooie en boeiende artikelen rond ons prachtige regiment.

Naast het aantreden van de nieuwe voorzitter en een nieuwe hoofdredacteur zijn er nog andere bestuurswijzigingen doorgevoerd. De belangrijkste daarvan is het toetreden van majoor b.d. Daan Janse en kapitein b.d. Jan Wolterink. Daan en Jan hebben een groot deel van hun diensttijd bij de noordelijke genie-eenheden gewerkt waardoor het bestuur van de VRG nu een betere afspiegeling van de genieregio's vormt. Maar we zijn er nog niet. Op dit moment zijn naast de RA nog slechts twee andere bestuursleden actief dienend. Omdat een groot deel van de leden van de VRG uit actieve militairen bestaat moet die categorie beter in het bestuur worden vertegenwoordigd. En liefst nou eens geen officieren of onderofficieren maar soldaten en korporaals. Bij het verder ontwikkelen van de VRG tot een goede belangenbehartiger voor de genieveteranen zijn jullie mannen en vrouwen hard nodig! Wie pakt die handschoen op?

De VRG is te bereiken via de website www.regimentgenietroepen.nl.
Ik wens iedereen veel plezier bij het lezen van deze Genist, 7e jaargang, 1e uitgave 2014.

Tot ziens op de Wapendag op 27 mei aanstaande!

STRATEGISCHE PARTNER VAN DE NEDERLANDSE KRIJGSMACHT

Als een van de vooraanstaande leveranciers van defensietechnologie is de Rheinmetall Defence Group al vele jaren een partner van de Nederlandse Krijgsmacht. De defensieproducten van Rheinmetall bepalen wereldwijd de norm voor kwaliteit en effectiviteit – van militaire trucks en rupsvoertuigen via simulatoren en elektro-optische systemen tot wapensystemen en munitie. Daarnaast biedt de nederlandse Rheinmetall vestiging in Ede een volledige service op het gebied van wielvoertuigen en beschermingssystemen.

RHEINMETALL DEFENCE

www.rheinmetall-defence.nl

Majoor b.d. Gerrit Beerkens, bladredacteur / coördinator Genist

Kameraadschap

Het is de redactie mede dankzij alle overweldig aangeleverde kopij wederom gelukt om een Genist op de mat te brengen in een omvang en kwaliteit die u inmiddels gewend bent. De Genist is ook niet meer weg te denken als ons eigen regimentsmagazine en voorziet overduidelijk in een behoefte.

De Genist is immers van en voor elke genist en oud-genist en bevat veel informatie van en over het wel en wee binnen ons regiment. Maar dat niet alleen, ons regimentsblad straalt grote verbondenheid en kameraadschap tussen alle geledingen uit. Van soldaten en korporaals, onderofficieren en officieren, tot oudgedienden en veteranen, jong en oud. Elkaar informeren over waar we mee bezig zijn, laten zien waartoe we in staat zijn en – zeker niet onbelangrijk – jezelf en jouw eenheid profileren en op de kaart zetten.
Na het afsluiten van de missie in Uruzgan was het even 'stil' aan het front v.w.b. uitzendingen en vroeg menigeen zich af of we nog wel 'aan de bak' zouden kunnen. De inkrimping van en bezuinigingen op Defensie zijn daar vooral debet aan en roepen bij velen vragen op in hoeverre we nog in staat zullen blijken om dat grote goed dat wij koesteren, vrede en veiligheid, te blijven waarborgen. Maar schijn bedriegt want ondanks dat er geen grote missies op de rol stonden, zijn onze mannen – en vrouwen - met regelmaat op pad voor individuele uitzendingen. Lees in dat verband het boeiende artikel over advanced constructie in Belize, waar drie van onze korporaals goed werk verricht hebben in de jungle van Midden-Amerika. Ook de uitzending van kapitein Robert de Bruin naar Somalië bewijst dat de inbreng en expertise van Nederlandse (constructie-)genisten wereldwijd gewaardeerd wordt. Expertise, individueel of als eenheid, gebaseerd op een goede opleiding en jarenlange ervaring is onze kracht en dat willen we ook laten zien.
De basis, een goede opleiding, begint voor de meesten bij het OTCGenie. Dat als gevolg van de veranderingen binnen Defensie ook de opleidingen aangepast moeten worden staat buiten kijf. In een aantal artikelen vanuit o.a. de Pioniers- en Pontonniersschool (PPS) wordt een tipje van de sluier opgelicht over vernieuwde opleidingen en het 'nieuwe' opleiden. Ook de parate eenheden laten zich weer niet onbetuigd. Mooie impressies van oefeningen, een impressie van de missie van 102Constrcie in Mali en een verslag van 105Gncie Wb over een brugslag over de Schelde bij Antwerpen. Een enorme klus, waarbij internationaal werd samengewerkt, die maar weer eens aantoont tot welke grootse prestaties wij genisten in staat zijn.

Natuurlijk ontbreken de informatieve zaken uit de geniehistorie ook dit keer niet en de Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen (VRG) laat zien dat er voortvarend aan de weg getimmerd wordt. De 'Nuldelijns hulp' is inmiddels goed georganiseerd en ingepast in het landelijke netwerk van hulpverleners. Een van de speerpunten van de VRG is op dit moment het bereiken en betrekken van m.n. de 'jonge' veteranen en vooral, wat de VRG voor hen kan betekenen. Afsluitend wil ik u nog wijzen op het artikel van kapitein b.d. Cees Versteeg uit de veteranenhoek. Hij gaat nog steeds op uitzending en doet eigenlijk hetzelfde als wat tijdens veel huidige uitzendingen gebeurt, 'Samen bouwen aan verandering'. Alleen nu onder de paraplu van World servants. De redactie wenst u wederom veel leesplezier.

Regimentsagenda

27 mei	Wapendag Regiment Genietroepen.
27 juni	Motortoertocht NLVD bezoekt Huis van het Regiment Genietroepen. Kranslegging bij Geniemonument 'Zij baanden de weg'.
28 juni	NLVD te Den Haag; Vrijwillig Fanfarekorps der Genie, detachement actief dienenden en veteranendetachement.
16 juli	Regimentstand Vierdaagse te Wychen
17 juli	Beëdiging te Cuijk, voorafgaand aan de proefsluiting, d.z.v. 101Gnbat
18 juli	Regimentsvlot aan de vierdaagsebrug van 105Gncie WB te Cuijk
7 sept	Herdenking Nationaal Indië Monument te Roermond
3 okt	Beëdiging te Vught d.z.v. 41Pagnbat
13 nov	Regimentsdiner onderofficieren te Vught
14 nov	Regimentsdiner officieren te Vught
13 nov	Onder voorbehoud: Junior Leaderdag te Vught

Deze data en evenementen zijn gebaseerd op informatie die beschikbaar was op het moment van verschijnen van de Genist. I.v.m. onvoorziene omstandigheden wordt enig voorbehoud gemaakt. Kijk op de regimentssite voor een actuele update.

OPROEP In deze uitgave is een eenheidsfoto van 11 Pantsergeniebataljon als centerfold geplaatst. De redactie zou het leuk vinden als dit voorbeeld navolging krijgt. Wij roepen eenheidscommandanten (bataljon, compagnie) dan ook graag op om een eenheidsfoto in te sturen voor de volgende Genist.

SurCom INTERNATIONAL

SURVEILLANCE AND IMAGING SYSTEMS

CBRN-e detection and analysis

Chemical detection

BIO detection

Radiation detection

Explosive detection

Mass spectrometer analysis

INTEGRATED SOLUTIONS FOR FORCE PROTECTION & BASE DEFENSE

SurCom INTERNATIONAL

FLIR® Extraordinary Protection

SurCom International BV
Utrechtsestraatweg 206A
NL-3911 TX Rhenen
The Netherlands
Tel. +31 318 477050
Mobile: +31 620 351594
Fax: +31 318 478355
E-mail: info@surcom.nl
Website: www.surcom.nl

Kolonel Gerrit van Cooten, commandant Regiment Genietroepen

Optimistisch over onze toekomst!

Na een periode van onzekerheid, bezuinigingen en reorganisaties begint het weer te gloren. In de vorige Genist schreef ik nog over wederom een geplande bezuiniging van 330 miljoen op Defensie. Dat is afgelopen najaar gelukkig voor een deel teruggedraaid. Inmiddels horen en lezen we steeds meer berichten dat er in plaats van minder nu eens meer geld naar Defensie moet.

De onrust rond de Krim en feitelijk de gehele oostgrens van ons EU- en NAVO-verdragsgebied wordt steeds groter. Het pleidooi van onze bewindslieden in 2012 en 2013 dat de 'verzekeringspolis voor veiligheid', zijnde Defensie, wel betaald moet worden omdat er anders geen dekking meer is, wordt inmiddels door de realiteit ondersteund. Het feit dat de VS niet meer bereid zijn om alle problemen in de wereld op te lossen en ons als Europese landen wijst op onze eigen verantwoordelijkheid wordt inmiddels ook gevoeld. De optimist in mij zegt dat we onze krijgsmacht nu weer langzaam kunnen gaan opbouwen. De economie begint ook weer langzaam te groeien dus mag enige budgettaire ruimte verwacht worden.

Hoe gaan we dat opbouwen dan nu vorm geven? Allereerst is besloten dat we met name onze landmacht anders gaan inrichten. Er komt een grotere gemotoriseerde component, zijnde de brigade in Oirschot, die van rups- naar wielvoertuigen overgaat. Dit maakt deze eenheden meer geschikt om in de toekomst bijvoorbeeld in Afrika op te treden. Dit sluit ook aan op de nauwere samenwerking met België en Frankrijk. De luchtmobiele brigade en de gemechaniseerde brigade in Havelte gaan nauw samenwerken met Duitsland.
Verder komt er een rangerbataljon dat primair onze special forces (KCT) gaat ondersteunen. Deze veranderingen gaan ook wat voor de genie betekenen. Dat kan zowel veranderingen in onze organisatie (inclusief uitbreiding) tot gevolg hebben alsook aanschaf van ander soort materieel. We zullen dit in 2014 verder uitwerken. Doel van deze veranderingen is een flexibele landmacht op te bouwen die elke soort missie aankan en die zich snel kan aanpassen. Daar hoort ook bij dat we anders naar onze materieelprojecten gaan kijken. Vernieuwing van ons materieel moet veel sneller kunnen en ons materieel moet modern blijven. Nauw samenwerken met bedrijven, materieel beproeven en concepten daarop aanpassen moet deze voortdurende innovatie vorm gaan geven. We hebben onder andere met de CIED-taskforce bewezen dat we dit kunnen. Dat moeten en zullen we ook met andere zaken zoals base-infrastructuur, constructiemiddelen, bruggen, waterbouw en CBRN vorm gaan geven.

Goed is te zien dat we als genie ondanks alle druk nog steeds volop presteren. De missie in Mali heeft ons wederom prominent op de kaart gezet. We gingen er als eerste in en zetten weer een prestatie van formaat neer. Dit was de laatste maanden volop in de media. Mooi is dat we dit als constructie- en pantsergenisten gezamenlijk doen. Feitelijk hebben we inmiddels al te weinig fulltime constructiegenisten om gelijktijdig in Afghanistan, Turkije en Mali ons werk te doen. Onze 'neventaak' constructiegenisten uit de andere genie-eenheden vullen nu gelukkig aan. Zo blijven we aan de weg timmeren en kunnen we de uitzenddruk mooi verdelen. Er is geen beter bewijs voor ons nut of onze waarde dan geregelde inzet, zowel nationaal als internationaal.

"Doel van deze veranderingen is een flexibele landmacht op te bouwen..."

Op 27 mei hebben we weer onze Wapendag. Ik reken op een grote opkomst en nodig bij deze nogmaals alle genisten uit om te komen. Met alle genisten bedoel ik u allen die dit blad ontvangen; actief dienend, postactief, voormalig dienstplichtige, veteraan en burgers die bij het regiment werken of hebben gewerkt. Hoe meer zielen hoe meer vreugd! ●

Regimentsadjudant Frans Schiltman

What's new bij het RGT?

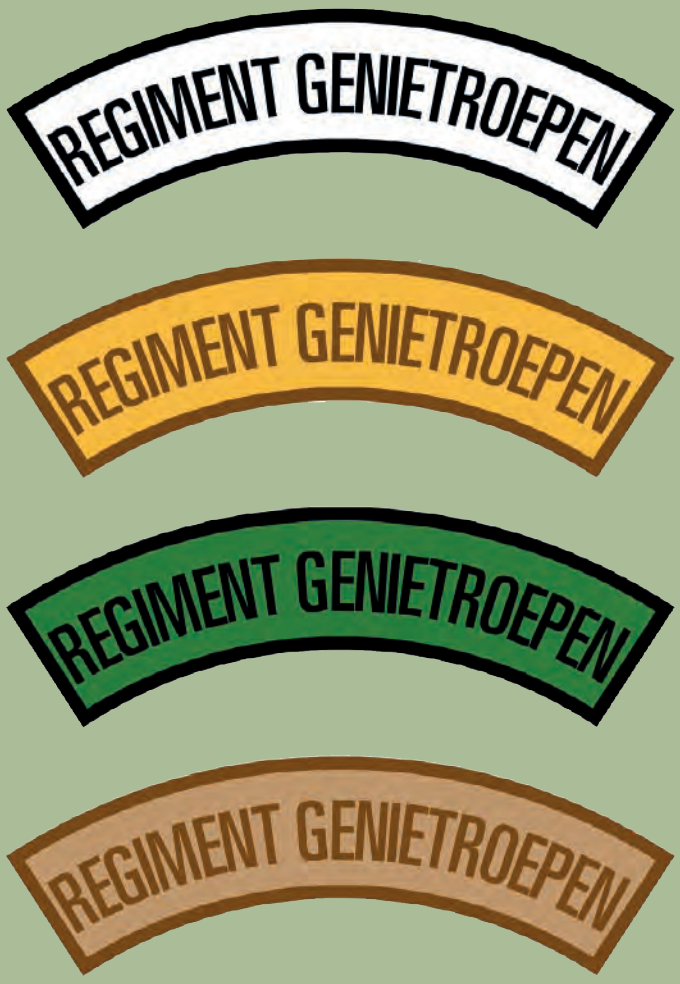
Onze regimentscommandant heeft aangegeven dat we dit jaar zullen gebruiken om te consolideren. Geen gekke dingen doen en niet meedoen met de gekte om nog in een lopende reorganisatie, die nog maar net wordt geëvalueerd, alweer nieuwe zaken op te starten of terug te draaien. Niet 'rust bij de stukken', maar datgene wat er uitgedacht is een plaats geven en zo inregelen dat het gaat werken. Na of tijdens de evaluatie zien we dan wat er eventueel moet worden bijgesteld.

Is er dan niets te melden op regimentsgebied, behalve dat het weer best goed gaat met het regiment? Zeker wel, en ik zal enkele zaken die eigenlijk niet meer kunnen mislopen de revue laten passeren, met daarbij de eventuele nog nader te bespreken punten.

Straatnaam Regiment Genietroepen
Uiteindelijk, vooruitlopend op het definitieve besluit van C-LaS, hebben we besloten de straatnamen aan te schaffen. Ze zijn initieel bedoeld voor genisten.

Wat betekent dit voor onze wapenbroeders van een ander wapen of dienstvak of zelfs van bijv. de KLu, KMar of KM? Initieel draagt iedereen de straatnaam waar hij vandaan komt. Je bent per slot van rekening trots op waar je vandaan komt. Op je rechtermouw staat al van welke brigade of OPCo je bent en op je borstembleem staat het onderdeel waar je werkt. In het RAKA-overleg is dit zo besloten.
Wat er nog besproken moet worden is of iemand ook mag kiezen om de straatnaam van het regiment te dragen waar hij werkt. Iedereen krijgt per persoon vier straatnamen en je gaat ze zelf op je gevechtspakken en eventuele parka's naaien. Plaats van bevestiging: de linker mouw, 1 cm onder de schoudernaad en exact in het midden. Fout betekent: eraf en opnieuw! Worden de pakken geruild?

'Iedereen krijgt per persoon vier straatnamen en je gaat ze zelf op je gevechtspakken en eventuele parka's naaien.'

Verschillende uitvoeringen van de schoudernaam

Zelf eraf halen en op je nieuwe pak naaien. Simpel toch!

HERSCHIKKING GENIEBARET-EMBLEMEN
Dit is een traject dat nog loopt en dat mogelijk ook nog kan stranden. Binnen ons regiment zijn we het er wel over eens, maar we hebben nog wat hindernissen te nemen. Wat is het plan?

GENIE-EMBLEEM ALGEMEEN

In de toekomst wordt dit embleem alleen nog maar gebruikt voor het ceremoniële tenue.

PIONIERSEMBLEEM

Dit embleem is voorbestemd voor de Combat Engineers. Dus genisten van 11 en 41Pagnbat en 11Gncie LMB en de laatste club draagt het zonder ondergrondje. Ook het personeel van de Mineurs- en Sappeursschool draagt dit embleem.

PONTONNIERSEMBLEEM

Bestemd voor pontonniers en de genieduikers en natuurlijk de instructiegroepen Bruggen, Varen en de duikinstructeurs.
Ook de duikers van 11Gncie LMB mogen het Pontonniersembleem dragen; immers aan de kleur van hun baret kun je zien dat ze van de luchtmobiele brigade zijn.

FORTIFICATIËNEMBLEEM

Dit embleem was in het verleden bedoeld voor de (technisch) opzichter; een technische genist. We gaan er voor om dit embleem specifiek te bestemmen voor 101Gnbat en uiteraard het geniepersoneel van de PPS en het staat dan ook voor de Force Support Engineer. Het embleem geeft dus in de toekomst een vaardigheid of kwaliteit aan.

Wat kun je verwachten van de genist of genie-eenheid?

Wat in mijn ogen niet meer kan is nieuwe personeelsleden met 'iets' te laten rondlopen totdat ze hebben voldaan aan de eenheidstest. Je bent aangenomen, je hoort erbij en je bent ervan. In het slechtste geval ben je na plaatsing bij een onderdeel namelijk nog best lang bezig met opleidingen. Wissel je van bataljon met een andere vaardigheid, dan wissel je van baretembleem en moet je DT naar de kleermaker. Ga je naar een algemene stoel, dan draag je het embleem waar je jezelf het meest mee verbonden voelt. Nog niet in kannen en kruiken dus. Maar we werken er erg hard aan.

Nog een ceremonieel nieuwtje

In de nabije toekomst beschikt het regiment over tweemaal de uitrusting voor de 'Sappeur', maar dan traditioneel gekleed. Het tenue is gebaseerd op ons huidige CT, aangevuld met een witlederen schort, een witte patroontas en witte kaphandschoenen. Hij is bewapend met een geweer (COLT) en draagt een 'sappeursbijl'. In het verleden was zijn taak het ruimen van hindernissen voor de troepen uit. Wij zien hem ingezet worden bij de inzet van de vaandelwacht, het detachement van ons regiment bij de Nederlandse Veteranendag of bij speciale gelegenheden van het Vrijwillig Fanfarekorps der Genie. Ze lopen vooruit en 'Banen de weg'. Bedenk daarbij dat men bij het bureau Ceremonieel en Protocol positief staat tegenover onze 'Sappeurssabel M1805' en dat ons CT er spic-en-span uitziet. Mannen en vrouwen van het Regiment Genietroepen. Er is nog zoveel meer te melden of te bespreken, maar meer plaats krijg ik niet van de redactie. Dus vraag me er naar als we elkaar ergens in het land tegenkomen. Sodeju, Veel genistengeluk!

BEËDIGINGEN IN KAMPEN EN VUGHT

1

KAMPEN, 28 NOVEMBER 2013
De laatste reguliere beëdiging in 2013 was een bijzondere. Ten eerste de locatie. De beëdiging vond plaats op de historische Nieuwe Markt in Kampen. Ten tweede vooral het aantal nieuwe collega's. Normaal hebben we zo'n 40 deelnemers; nu werden er maar liefst 64 beëdigd.
De regie lag in handen van 11Pagnbat, gesteund door de Logistieke Eenheid OTCGenie. 111Pagncie leverde de vaandelwacht en de gewapende troep.
Na de beëdiging werd er in de Stadsgehoorzaal een toast uitgebracht op Zijne Majesteit de Koning, gevolgd door de receptie met de regimentstradities en uienrats. Ondanks dat we erg laat in het jaar zaten was het schitterend weer en kon de beëdiging in een najaarszonnetje plaatsvinden.

VUGHT, 28 FEBRUARI 2014
In het Huis van het Regiment Genietroepen krijgen de zes geslaagden van de VTO-KMA Gn klas 2014 hun certificaat; de vaktechnische opleiding tot pelotonscommandant genie zit erop.
Na de rondleiding in het museum voor de familie worden vier tweede-luitenants beëdigd (de twee anderen hadden een militaire voorgeschiedenis en waren al eerder beëdigd).
Ook hier weer eindigde de beëdiging met een toast op Zijne Majesteit de Koning en werd de receptie geopend met de regimentstradities: uienrats voor de vier beëdigden en de andere twee geslaagde officieren.

UITREIKING HERINNERINGSSPELD REGIMENT GENIETROEPEN

Voor de laatste keer is de herinneringsspeld voor 'afgezwaaide regimentsleden' uitgereikt op een separaat georganiseerde dag, vanaf 2015 zal dit plaatsvinden tijdens de Wapendag Genie. De uitreiking vond plaats in het KEK-gebouw op de Lunettenkazerne te Vught, alwaar marketentsters Jeth en Angelique voor de ontvangst en begeleiding zorgden. De spelden werden uiteraard uitgereikt door de regimentscommandant, kolonel Van Cooten. En regimentsadjudant Schiltman droeg de korte versie van de regimentstradities uit.

Voor deze dag waren de legpenninghouders, de voorzitters van de VOG en VGOO en namens de parate eenheden C-101Gnbat aanwezig. Ter afsluiting deze keer geen uienrats, maar een maaltijd met een diversiteit aan Hollandse stamppot.

2

3

FOTO 1 (willekeurige volgorde): **Sergeanten:** A. van Megen en R.E. Schreuder Goedheijt; korporaal-1: B. Verbeek; **soldaten-1:** S.Beekhuizen, R.G.H. van den Belt, B.T. Berkulo, R.E. Berrenstein, R. Boom, D. de Brouwer, S.S. Bruinenberg, T. Bullee, M.P.P. Bürger, R. van Burken, L.A. de la Croix, M. Derksen, M. van Dijk, B. van Dijk, G.B.W. van Duivenbooden, R.S.J. van den Eijnde, S.E. de Fost, R. Gaarthuis, B.K. van Galen, S. Griep, T.M. Hoekstra, T. de Jong, B.H.W. Kappert, B.S. Kooij, S. Nijsink, D. Otten, P.J.A. Pasveer, R. Regterschot, S.M.A. Rijkers, W.D. Rozema en W. Scholten; **soldaten-2:** K. Avdullahu, K. Bakker, R.J. van de Belt, D. Berendse, G.G. Berge, C. Bos, D. Buist, K. van Dalen, P.A. Djan, I. van Dorp, J. van Duivenvoorde, M. van den Esschert, Hofstee, M.P. Hoomans, D.H.A.C. Hulzebos, R.B. de Kluijver, J. Kuik, S. Limburg, K. Markerink, M.F. Oostermeyer, T.A.W. Overvelde, J.S. Peters, B. Schaap, R.M. van Verseveld, M.R. Vissering, G.M. de Vries, E. Westerbeek, M.F. Wilde, K. Wolterink en J.W. Zeinstra.

FOTO 2 (v.l.n.r.): Tweede luitenants P.L.M. van Hoef, E.J. Hoogterp, H.A. Kerkdijk en S.R. Weijnschenk.

FOTO 3 (v.l.n.r.): Elnt b.d. H.T.M. Radt, kap b.d. P. van Holten, aooi b.d. J.G.M. Jongbloed, maj b.d. J.M. Michielsen, lkol b.d. P.J. van Stiphout, lkol b.d. P.J. den Hollander, kap b.d. H.J. Wolterink, aooi b.d. A.F.M. Hoogenboom, lkol b.d. J. Heerink, aooi b.d. J.A. Lutjens, kap b.d. A.J. Godding, aooi b.d. E.J. Steiger, *(RC kol G. van Cooten, RA F. Schiltman, marketentster Jeth)*, aooi b.d. A. Kuipers, aooi b.d. W.L. Fleury, kap b.d. H.A.L. Guldenaar, kap b.d. C. Versteeg.

Majoor b.d. Jo Verhoeve

SYMPOSIUM:
De Genie dient Nederland

Na enkele natte zomerweken loopt de Elbe over; Zuid-Engeland heeft de hele winter wateroverlast: duizenden huizen onder water en miljarden schade. De ellende is niet ver weg en wekenlang op tv te zien. Desondanks beseffen Nederlanders niet hoe kwetsbaar het eigen gebied is en hoe gevaarlijk het water is. "Tijd voor een wake-up call" aldus minister Schultz van Haegen (Infrastructuur) en ze zegt - hoewel dit wel in het regeerakkoord was opgenomen - de Waterschappen dan ook niet op te heffen.

Wat kan de overheid doen? Wat kunnen hulpdiensten doen? Wat kan de genie doen? Wat kan het bedrijfsleven doen? En vooral: wat kunnen ze samen doen om de ergste nood bij een dergelijke grote ramp te lenigen? Dat was het thema bij het symposium dat het RGT samen met de VOG (Vereniging Officieren der Genie) op 26 september j.l. in Wezep hield. Naast de meer structurele kanten van de nationale inzet van defensie en de genie in het bijzonder ('is defensie reeds een structurele veiligheidspartner van civiele hulpdiensten? Moeten militairen participeren in beleidsvorming in veiligheidsregio's? Moet de genie participeren in het Watermanagementcentrum in Lelystad? Samen oefenen? Gezamenlijke opleidingen wellicht?') kregen de deelnemers een keur aan demonstraties voorgeschoteld, waarin goed naar voren kwam dat genie + hulporganisaties + bedrijfsleven samen heel wat in hun mars hebben.
De symposiumcommissie o.l.v. kolonel b.d. Tjeerd de Vries (oud-commandant Regiment Genietroepen) heeft deze soms spectaculaire demo's voorbereid door gezamenlijk in round tables te brainstormen.

BELEID NATIONALE INZET
Dat de nationale inzet verder ontwikkeld zal worden, staat voor alle autoriteiten als een paal boven water (om in de sfeer van het scenario te blijven).
"Laat je niet beperken door bureaucratische of bestuurlijke hindernissen; onderken de mogelijkheden en spreek af wanneer we die in de praktijk gaan brengen... kennis en kennissen zijn cru-

Het scenario

Ergst denkbare overstroming westelijke kust Nederland

De overstromingen in Zeeland, Zuid- & Noord-Holland worden opgewekt door een extreem zware storm. Na anderhalve dag windkracht 12 (orkaan) met golven en hoge waterstanden breken de dijken door.

De waarschuwingstijd was te kort voor evacuatie. Nu staat 3.900 km² onder water en zijn ruim twee miljoen mensen door de overstroming getroffen. Er vallen tussen de 8.000 en 10.000 slachtoffers. De economische schade wordt geschat op ruim 100 miljard euro. Door het zoute water zal de natuur voor enkele jaren zijn aangetast.

De sociaalpsychologische impact is groot en mede afhankelijk van de wijze waarop de overheid optreedt. Minstens 100.000 mensen zullen voor langere tijd het vertrouwen in de overheid verliezen.

Genie + hulpdiensten + bedrijfsleven =

HULP BIJ OVERSTROMING

ciaal... geen duplicatie van dure spullen bij de verschillende diensten...” Luitenant-generaal De Kruif zei zelfs: “Acute nood? Eerst handelen, dan pas toestemming vragen!”

Kortom: Make it happen! Maar, aldus generaal Middendorp: “Militaire inzet vindt altijd onder civiel gezag plaats. Defensie zet graag haar capaciteiten in, maar wil de show niet stelen.”

In groepen werden de deelnemers over de Prinses Margrietkazerne naar de verschillende demonstraties gebracht. En er was flink uitgepakt. Verbazing, niet alleen bij de burgers over de mogelijkheden van de genie, maar zeker ook bij de militairen over de capaciteiten van civiele bedrijven.

EEN IMPRESSIE VAN WAT ER TE ZIEN WAS...

CBRN detectie

CBRN: BEELD VAN GEVAARLIJKE STOFFEN

Bij de overstroming komen op allerlei plaatsen gevaarlijke stoffen vrij. Ritmeester Harmen Hovestad, A&A-off bij het Defensie CBRN-centrum in Vught, laat – na de ontdekking van mogelijke gevaarlijke stoffen - het A&A-team en de DIM-ploeg (DIM: detectie, identificatie en monitoring) met gillende sirenes aan komen rijden. Zij geven snel uitsluitsel. De nieuwste snufjes (van deze ▶

'snuffeleenheid') komen van diverse high tech bedrijven, zoals SurCom (detectiesystemen), Thales en Statim (stralingdempende betonconstructies).

GEOGRAFISCHE INFORMATIESYTEMEN: OVERVIEW
In de mobiele CP van een pantsergeniebataljon, die volgens kapitein Versteeg self supporting is met eigen stroom en verbindingen ('en koffie!'), werkt men voortdurend aan situational awareness. Daar kunnen civiele hulpdiensten bij aanhaken. De geografische informatiesystemen (GIS) van de genie bieden een snelle overview en aangevuld met satellietcommunicatie van bedrijven als 2Connect-IT en Inmarsat kan er onafhankelijk van beschadigde telecom-infrastructuur met alle militaire en civiele spelers gecommuniceerd worden.

In de CP is plaats voor hulpdiensten

MOBILITEIT
Kunnen hulpdiensten het overstroomde gebied niet in? Kapitein Remco Muller zegt: "Bel de genie en er worden baileybruggen gelegd, wegenmatten uitgerold en desnoods een brugleggende tank (of de Leguaanbrug op een wielvoertuig) ingezet."

Infantry assault bridge

Maar de bruggenwereld kent meer spelers: General Dynamics heeft ook snel inzetbare bruggen, bijvoorbeeld de infantry assault bridge. Een lichte personenbrug tot 44 meter, in no time door de lucht te transporten en door enkele personen op te zetten. Over de leuningen kan bijvoorbeeld een draagbaar gerold worden. Prima geschikt om gebieden te ontsluiten.
In Nederland hebben we het bedrijf Janson Bridging (waar een oud-genist de scepter zwaait), dat een grote voorraad modulaire bruggen op voorraad heeft.

De nieuwste ontwikkeling is een composietbrug met glasvezel met een overspanning van 13 meter. Met een maximum last van zo'n 80 ton, weegt het brugdeel zelf slechts 4,5 ton.
De firma Snijder, een nieuwe speler bij defensie, die grote machines verhuurt, toont zijn Caterpillar met extra brede tracks, die met zijn minimale gronddruk (0,5 kg/cm2) overal kan werken. Het eenvoudigste voorbeeld van samenwerking is ongetwijfeld de rode commandopostcontainer van de brandweer, die het overstroomde gebied alleen kan bereiken op een legergroene Scania tientonner.

Die krijgen we open!

SEARCH
Kap Paul Verkoelen, C-Instrpel Search in Reek, leidt deze demo. Search, het zoeken naar verborgen contrabande, is misschien niet direct te linken aan het scenario van de overstroming, maar het is tè succesvol om weg te laten bij de mogelijkheden van de genie. Want bij de eerste steun aan een FIOD-actie had het advanced search team direct zijn eerste treffer: ruim vier miljoen euro drugsgeld! Dus wordt er een niche aan het scenario toegevoegd: uit observatie blijkt dat criminelen een wapenopslagplaats hebben, maar dit gebouw is door het water misschien instabiel geworden. Het searchteam krijgt opdracht wapens en bewijsmaterialen te verzamelen.

Met zaklampen, spiegels, video-endoscopen en een hydraulische knipschaar van Holmatro én met een explosievenspeurhond van de EOD gaat men aan de slag. Op zijn rug heeft deze hond een dog pack jammer van H.P. Jammers, die iedereen moet beschermen tegen een op afstand ingezette detonatie. Ook heeft de ploeg een apparaat bij zich van DG Marketing, dat via laser de kleinste veranderingen aan het gebouw opmerkt en waarschuwt voor instortingsgevaar. Vanuit het ICP (incident control point) leidt de politie de gehele operatie via een live videoverbinding van Ceotronics.

TIJDELIJKE HUISVESTING
Waar land onder water staat, werkt niets meer: water tast alles aan wat onder de grond zit. En als het water weer zakt moet er tijdelijke huisvesting komen.

Want mensen opvangen op stretchertjes in sportzalen kun je geen maanden volhouden. Op dit gebied bestaat er al een behoorlijke samenwerking tussen de genie en het bedrijfsleven. Beide hebben veel ervaring opgedaan in de bouw van kampementen, inclusief de energie- en installatietechniek.
Constructiegenisten zijn bouwtechnici pur sang en de industrie heeft veel producten ontwikkeld, mede door hun aandeel in compounds. Nedshield maakt containers met bijvoorbeeld kogelwerende of onbrandbare panelen.

Sopra (Sustainable Off-grid Power Station for Rural Applications) is een tijdelijke duurzame autonome energiecentrale op zonne-energie, waterkracht, windkracht en diesel als back-up, die de opgewekte elektriciteit opslaat in lithium-ion batterijen in een 20 feet container.

Het moederbedrijf Alfen is momenteel bezig met de elektrificatie van een stad met 60.000 inwoners in Burundi. Ten slotte speelt ESTechnologies een rol met haar Module Employable Power: dunne zonnepanelen en een robuust batterijsysteem, alles getransporteerd in een compacte 10 feet container.

Allemaal elementen van, zoals teamleider kapitein André Wisse zegt, 'tijdelijke verblijfsoplossingen'.

ONDERWATERBOUW
De demonstratie Onderwaterbouw had uiteraard de meest directe relatie met het scenario 'overstroming'. Hier werd dan ook groots uitgepakt. Op het Wezepse oefenterrein waren enkele waterbassins gegraven, waarin met een zeer grote pomp (10.000 m3 per uur!) van familiebedrijf Snijder uit Hoorn kunstmatig stroming werd veroorzaakt. Daarin konden duikers van de genie en van verschillende duikbedrijven waterkerende constructies demonstreren. Dat waren vroeger – en zijn nog steeds – zandzakken, die door legioenen brave burgers en militairen met de schop worden gevuld, maar gelukkig is de Nederlandse industrie zeer innovatief op dit gebied. Wat was er te zien? Biologisch afbreekbare zandzakken van Green Soil Bag kunnen dienen als taludbescherming om piping tegen te gaan; het doorlekken van een verzadigde dijk.

Twee firma's richten zich op het tegenhouden van stijgend water: Kenbri heeft zijn rioolpluggen en de Waterwall en Aggères noemt zijn product de Watergate; beide systemen zijn waterkeringen, die zichzelf oprichten door en opvullen met stijgend water. Je rolt ze uit, koppelt ze aan elkaar en ze vormen opgericht een waterkering met een hoogte tot 70 centimeter. Demonstratieleider kapitein Nico Vink, die met de genieduikers in 1993 en 1995 werd ingezet bij het hoogwater op de Maas en de Waal, had destijds graag deze producten ter beschikking gehad.

GOUDEN PIONIERSCHOP
De genie kent een eigen innovatieprijs, de Gouden Pionierschop. Die viel ten deel aan de beste demonstratie tijdens het symposium 'De genie dient Nederland'. En dat bleek tot veler instemming de Onderwaterbouw te zijn, want die had volgens dr. Edwin Dado, voorzitter van de jury: "… directe toegevoegde waarde voor de kerntaken van de genie, passend binnen de randvoorwaarden van duurzaamheid en financiële haalbaarheid". De VOG gaat deze winnaars nog eens apart in het zonnetje zet- ▶

Kennismaken tijdens het speeddaten...

ten met een oorkonde, uit te reiken op 13 mei in aanwezigheid van alle spelers in de waterkolom.

SPEEDDATEN

Er was nog een 'demonstratie', die buiten het zicht van de innovatiejury bleef, maar die in ieder geval een hoge mate van kennisuitwisseling had: speeddaten. Aan lange tafels zaten aan de ene kant de militairen en tegenover hen de hulpdiensten en de industrie. In enkele minuten maakte men met elkaars werk kennis en werden businesscards uitgewisseld, waarna de militaire rij één plaats opschoof. Speeddaten levert naast kennis ook kennissen op; een uiterst waardevol bijproduct van 'De genie dient Nederland'.

EN NU?

De waterkolom - Hoe nu verder? Want de symposiumdag is eigenlijk niet meer dan een startschot. Laten we eens kijken naar de waterkolom, de 'natte kant'. Zandzakken vullen, dat kan iedereen. Maar er is ook specifieke waterbouwkundige kennis nodig, aldus majoor Kees Nieuwendijk, reserveofficier veiligheidsregio IJsselland op de jaarlijkse Kennisdag Inspectie Waterkeringen: "We leveren de handen en het materieel, maar ook de hersenen om al die mensen en al dat materieel goed in te zetten. We bouwen nooddijken, maar verschaffen ook situational awareness in ondergelopen of slecht toegankelijke gebieden." In 2013 hielpen 200 man van 101Gnbat mee bij de overstromingen van de Elbe. Ze verzwaarden dijken en sluiscomplexen rondom de rivier. Welkome extra mankracht, maar ook de waterbouwkundige kennis van de genisten was en is van grote waarde, vertelt overste Caelen. "Snelheid, flexibel handelen en onze technische overall view, dat is onze meerwaarde, 24/7", zegt hij. "Als het moet, kunnen we 8.000 man inzetten. En we hebben de structuur om leiding te geven aan zo'n grote operatie."

Volgens majoor Nieuwendijk weten de waterschappen Defensie inmiddels goed te vinden, "Met civiele specialisten delen we onze expertise en trainen we allerlei noodscenario's. Defensie heeft gewoon een goed product. Dat verkoopt zichzelf." Kapitein Nico Vink zit vanuit het OTCGenie op het vinkentouw: "Wij willen al in de 'koude fase' samenwerken: scenario's beoefenen, procedures afstemmen en inspecties uitvoeren, zodat we bij calamiteiten voorbereid zijn. Ook stages zijn mogelijk. Eén ding is zeker: als er een (water)calamiteit is zullen ze om de genie roepen, dus we kunnen het in ieders belang maar beter gelijk goed regelen!"

Watertrainingcentrum - André Baak is calamiteitencoördinator van het Waterschap Maas en Aa). Hij werkt namens de Unie van Waterschappen mee aan de oprichting, samen met Defensie, van een watertrainingcentrum op het Engelensche Gat. Ook is er overleg met RWS over wateroverlastbestrijding. 101Gnbat trekt in 2015 negen weken uit om gezamenlijk met de waterkolom activiteiten en trainingen te ontplooien.

Bedankt!

In het kader van de nationale veiligheid staat de krijgsmacht ervoor garant dat ze bepaalde capaciteiten binnen een bepaalde tijd ter beschikking stelt aan de civiele autoriteiten. De genie moet vouwbrug-, constructie- en CBRN-capaciteit paraat houden.

‘Zoals gezegd ging niet alles van een leien dakje, samenwerking moet nou eenmaal worden geleerd.’

De vraag is of Defensie nog meer capaciteiten kan bijdragen. Omdat de regimentscommandant aan de discussie hierover een bijdrage wil leveren, gaf hij opdracht een symposium te organiseren met als onderwerp: Genie en nationale veiligheid. Het symposium moest tevens een bijdrage leveren aan de samenwerking tussen alle betrokken partijen.

Dan denk je al snel aan Defensie, politie, brandweer, GHOR, Rijkswaterstaat en de Waterschappen, maar ook het bedrijfsleven kan een belangrijke bijdrage leveren als onze nationale veiligheid in het geding is. Je kunt die samenwerking natuurlijk in zo’n symposium bespreken maar veel beter is het om het te laten zien, een plaatje zegt nou eenmaal meer dan duizend woorden. Zo ontstond het idee om het symposium te splitsen in een sprekersdeel en een praktijkdeel.
Terugkijkend mogen we gerust zeggen dat het symposium als geheel geslaagd is, zeker het praktijkdeel. Zo’n 350 vertegenwoordigers van Defensie, overheids- en hulpdiensten en bedrijfsleven zagen zes boeiende, interessante en leerzame demonstraties. Die verliepen zonder uitzondering vlekkeloos maar daar was natuurlijk ook de nodige voorbereiding aan vooraf gegaan. Dat gebeurde in zogenaamde ronde tafel-sessies waarin vertegenwoordigers van Defensie en bedrijfsleven aan de demonstraties vorm gaven.

Het was voor de eerste keer dat we dit zo deden en natuurlijk verliep niet alles op rolletjes, maar het resultaat mocht er zijn! We willen daarom onze dank uitspreken naar allen die het praktijkdeel tot een succes hebben gemaakt. We danken: onze genie-eenheden, met name 41Pagnbat, 101Gnbat en de Sectie Ondersteuning en de Logistieke Eenheid van het OTCGenie. De collega’s van KLu, EOD, politie, brandweer, GHOR en Waterschappen. De demoleiders: de kapiteins Groenendijk, Hovestad, Muller, Verkoelen, Versteeg, Vink en Wisse die in hun demo’s veel enthousiasme, energie en eigen tijd staken. Paresto en het Facilitair Bedrijf Defensie van de Prinses Margrietkazerne voor wie geen moeite teveel was. En niet in de laatste plaats de deelnemende bedrijven. Zij pakten de handschoen op om eens op een heel praktische manier vorm te geven aan de gouden driehoek: overheid – kennisinstituten – bedrijfsleven.
Zoals gezegd ging niet alles van een leien dakje, samenwerking moet nou eenmaal worden geleerd. Wat ons betreft komt er een vervolg want deze intensieve samenwerking is voor onze veiligheid essentieel. ●

Kolonel b.d. Tjeerd de Vries
en luitenant-kolonel Edwin Leidelmeijer,
voorzitter, resp. co-voorzitter
symposiumcommissie

REGIMENT GENIETROEPEN VIERT 266-JARIG BESTAAN

WAPENDAG OP DINSDAG 27 MEI 2014 IN VUGHT

Op dinsdag 27 mei vieren we de 266e verjaardag van ons regiment. Dat doen we in de vorm van een jaarlijks terugkerende 'Wapendag Genie' samen met zoveel mogelijk regimentsleden.

PROGRAMMA
De dag begint om omstreeks 09.00 uur met een kopje koffie. Daarna volgt een regimentsappel met dodenherdenking, gevolgd door de veteranendag. In de middag vindt er een sportdag plaats voor de actief dienende genisten. Na de warme maaltijd start in en rond de grote tent de feestavond die tot 23.30 uur duurt.

VERZORGING
Uiteraard is er gedacht aan de inwendige mens. Bij aankomst treft u koffie/thee aan, rond het middaguur wordt een lunch aangeboden, de rest van de dag zijn over het hele terrein versnaperingen te koop. Betaling kan alleen met consumptiemunten die (uitsluitend met de pinpas) op de dag zelf te koop zijn. Om 17.00 uur staat een warme maaltijd voor u gereed.

BEREIKBAARHEID
Voor diegenen die met openbaar vervoer komen is er op 27 mei vanaf 07:30 uur tot 23.00 uur een speciale pendeldienst van en naar de voorzijde van 's- Hertogenbosch-CS.
Wie met eigen vervoer komt volgt de bewijzering naar de speciale parkeerplaatsen.

VETERANENCONTACTDAG
De veteranencontactdag is speciaal bedoeld voor oud-genisten die uitgezonden zijn geweest, zodat zij met oude maten verhalen en ervaringen kunnen uitwisselen.
De belangen van deze genieveteranen worden behartigd door de Vereniging Veteranen Regiment Genietroepen.

PARTNERS OOK WELKOM
Door de impact van de uitzendingen op de militair is de steun die hij of zij van de achterban ondervindt steeds belangrijker geworden. Dit speelt niet alleen tijdens de actieve dienst, maar vooral ook daarna. Defensie erkent dit en besteedt veel aandacht aan het thuisfront.
Ook het Regiment Genietroepen wil daar invulling aan geven. Daarom stellen wij de partners in de gelegenheid om op deze dag aanwezig te zijn. Hiermee willen wij onze verbondenheid en saamhorigheid nog meer invulling geven. We hebben geen speciaal partnerprogramma opgezet, maar willen onze achterban laten zien waarmee we bezig zijn.
Daarnaast zit het programma zo afwisselend in elkaar dat het ook voor hen voldoende mogelijkheden zal bieden om zich op deze dag te vermaken. ●

Mocht u zich nog niet hebben aangemeld: www.regimentgenietroepen.nl

Majoor Hennie Braat, Projectleider Nationaal Trainingscentrum CBRN

Nationaal Trainingscentrum CBRN in september open

September 2014 staat in het teken van de opening van het Nationaal Trainingscentrum CBRN op het oefenterrein De Kamp achter de Van Brederodekazerne in Vught. Op 18 en 26 september 2014 is het zover!

Dit trainingscentrum maakt deel uit van het Defensie CBRN Centrum (DCBRNC) en is gebouwd om opleidingen, trainingen en oefeningen te verzorgen voor civiel en militair CBRN personeel voor omstandigheden zoals die zich in Nederland voor kunnen doen. Het is een gezamenlijke trainingsfaciliteit waar men straks ook multidisciplinair (brandweer, politie, GHOR en Defensie) kan oefenen. Om dat zo realistisch mogelijk te doen kent het NTC CBRN een oefen- en trainingshuis, een agrarische loods, een ontsmettingsstraat, ingestorte bebouwing, meetvelden, treinrails met laad-/losperron, een containerterminal en een metrofaciliteit. In deze uitgebreide infra kunnen in diverse settings verschillende scenario's worden getraind. Deze trainingen worden virtueel ondersteund met een state-of-the-art simulatie- trainingssysteem (STS). Dit STS, waarvan men delen ook mobiel kan inzetten voor trainingssteun elders, komt nog dit jaar beschikbaar.

De uitnodigingen moeten nog verstuurd worden, maar op 18 september wordt het NTC CBRN formeel geopend voor genodigden op bestuurlijk niveau. Op 26 september 2014 volgt de 'bedrijven- en relatiedag' (op operationeel niveau). Deze dag is bedoeld voor spelers op het gebied van veiligheid in Nederland uit het operationele domein, zowel civiel als militair. Ook de Officieren Veiligheidsregio zijn hierbij aanwezig.

Zij krijgen informatie over de laatste stand van zaken m.b.t. nationale operaties in het algemeen en de mogelijkheden van het DCBRNC in het bijzonder. Ook de rol van de civiele liaisons (Brandweer, GHOR, Politie, NFI, TNO en het RIVM) komt aan bod.

Sergeant-1 Lars Bouwknegt, 102Constrcie - Foto's: Communicatie OOCL

OOCL LEGPENNING VOOR SERGEANT-1 VAN GRONINGEN

25-11-2013 - 101 Geniebataljon staat opgesteld op het square van de Prinses Margrietkazerne te Wezep voor de uitreiking van de 'hoogwatermedaille'. De overheid van de Duitse deelstaat Sachsen heeft deze toegekend aan het personeel dat zich heeft ingezet bij het hoogwater aan de Elbe in juni van 2013.

Maar voordat commandant OOCL, brigadegeneraal Hans van Griensven, begint met deze medaille-uitreiking, wil hij graag eerst iets anders afhandelen. Het betreft sergeant-1 Manuel van Groningen, OPC bij het advanced constructiepeloton van 102. Die wordt tot zijn grote verbazing naar voren geroepen, waar hij uit handen van generaal Van Griensven de OOCL legpenning krijgt uitgereikt, een onderscheiding die hiervoor pas drie keer is toegekend. Uit de motivering van deze onderscheiding blijkt dat sergeant-1 Van Groningen een onderofficier in hart en nieren is, die dit overigens ook niet onder stoelen of banken steekt. Hij geeft op uitstekende wijze invulling aan het credo 'Vakman, Leider, Instructeur', waarbij hij breder kijkt dan enkel de genie.

Zijn *vakmanschap* heeft hij laten zien door naast zijn reguliere werk de IK 'Railbouw' te ontwikkelen. En hij heeft door zijn enthousiasme en initiatief een belangrijke bijdrage geleverd aan de ontwikkeling van de constructiegenie. Deze ontwikkeling is een randvoorwaarde voor het succes van RSOMI *(Reception, Staging, Onward Movement and Integration)*, een van de kerntaken van het OOCL. Sergeant Van Groningen wil zichzelf constant verbeteren, en geeft gevraagd en ongevraagd advies met betrekking tot zijn domein en vakgebied.

Het aspect *leider* is vooral naar voren gekomen bij zijn inzet als groepscommandant bij 1(NLD)DE. Door zijn goede leiderschap kon zijn groep zelfstandig werkzaamheden uitvoeren in een omgeving waarin improviseren een noodzaak is. Door goede contacten te onderhouden met de PTG en kwalitatief hoogstaand werk af te leveren heeft zijn optreden een uitstekende indruk van het OOCL achtergelaten. Ook tijdens de oefening *African Support* en de hulpverlening bij de watersnood in Torgau zijn het leiderschap en het initiatiefrijke optreden van Manuel van Groningen essentieel geweest voor het slagen van de gegeven opdracht. Zowel in de oefening als bij de hulpverlening heeft hij schouder aan schouder gewerkt met overig personeel van het OOCL. Hij was hun steun en toeverlaat.

De *instructeur* in Van Groningen komt naar voren tijdens inzet, oefeningen, steunverleningen en op de kazerne. Hij steekt veel tijd en energie in het overdragen van zijn kennis en ervaring om zijn personeel naar een hoger niveau te tillen. Sergeant-1 Van Groningen heeft door zijn korte carrière nog niet buiten 101 Geniebataljon gewerkt. Maar hij is nu al het visitekaartje voor het OOCL.

Luitenant-kolonel Gert-Jan Kooij

Een trotse voorbijganger

“Met het overnemen van dit vaandel, aanvaard ik het commando over 41 Pantsergeniebataljon”. Deze woorden sprak ik op 24 augustus 2011 en daarmee begon ik aan één van mijn mooiste functies. Het is nu bijna drie jaar later en ik heb net het commando overgedragen aan mijn opvolger. Tranen in mijn ogen en een brok in mijn keel. Voor mij staan honderden mannen en vrouwen met wie ik lief en leed heb gedeeld. Er staan nieuwe soldaten die nog maar net aan het begin van hun leven als militair staan.

Maar er staan ook kerels die mij zagen binnenkomen. In die drie jaar is er veel gebeurd. Minder leuke dingen maar vooral ook dingen waarvoor we ooit voor een baan bij de landmacht hadden gekozen. Wij hebben met z’n allen bijgedragen aan het succes van ons bataljon. Ieder op zijn manier en ieder op zijn niveau. Ik mocht de bataljonscommandant zijn en ben daar trots op. Ik besef echter terdege dat iedere functie even belangrijk is. Een ketting is slechts zo sterk als de zwakste schakel.
Minder leuk was de grootste reorganisatie sinds de wederoprichting van het bataljon in 2006, die ons allen in 2011 trof. Delen van het bataljon werden opgeheven, delen werden gereorganiseerd maar er werden ook nieuwe delen opgericht. Veel beweging en ook veel onrust. De landmacht lag onder vuur en ook ons bataljon. Heb ik straks nog wel een functie? Wat wordt mijn nieuwe standplaats? Nu drie jaar verder durf ik te zeggen dat we voor iedereen een plekje hebben gevonden. Terecht, want ons personeel is de kracht van onze organisatie.

De inbreng van Nederland naar Uruzgan was ten einde. Een periode van trainen voor die éne specifieke missie kwam daarmee ook ten einde. We moesten ons weer breder oriënteren. Het gehele takenpakket van een genist moest weer beoefend worden. We waren experts geworden op het gebied van search, maar nu moesten we weer mijnenvelden doorbreken, bruggen bouwen en nog veel meer. En dat op snelheid en onder pantser. Het optreden moest weer groen en zo ook het gezicht. Iedereen moest hier even aan wennen maar al snel zaten we op de nieuwe koers. Een nieuwe missie is nooit te vergelijken met de laatste missie. We staan weer klaar voor inzet in het gehele geweldsspectrum. De mentale en fysieke component kreeg weer meer aandacht. Vanwege het zeer brede takenpakket en de relatief korte tijd voor opleiden en trainen moest de focus anders. Niet langer stond de technische uitvoering centraal maar juist de wil en de kracht om te winnen. Tijdens oefeningen stonden deze elementen steeds centraal. Dit kwam onder meer tot uiting in de oefening Engineer Emergo van 2012, waar we te voet van Oirschot naar ‘s-Hertogenbosch zijn gegaan en waar we weer eens een baileybrug hoge bouwplaats hebben gebouwd met het hele bataljon. Wij militairen zijn in dienst gegaan om ons land te dienen. Bij mijn aantreden was ISAF zo goed als afgerond en hadden we even geen uitzendingen op de agenda. Wel werden onze mankracht en onze kennis (opgedaan met het zoeken naar bermbommen in Uruzgan) veelvuldig ingezet ter ondersteuning van onder meer de politie. Inmiddels hebben zich ook weer nieuwe missies aangediend. We hebben militairen in Oeganda, Mali, de West, Turkije, Burundi, en Somalië gehad en in sommige van deze landen zitten nu nog mensen van 41 Pantsergeniebataljon. We weten nooit wanneer en waarheen we geroepen worden, maar we staan er altijd klaar voor.

De krijgsmacht drijft op teams. Saamhorigheid is essentieel. Zo ook binnen ons bataljon. Wij zijn dan ook niet gewoon collega’s; wij zijn kameraden. Collega’s werken weliswaar in één bedrijf, maar zeggen elkaar iedere dag om 1700 uur gedag. Wij zijn kameraden. Kameraden zijn er 24/7 voor elkaar. En niet alleen om een kop koffie te halen of een cup-a-soup, maar om, indien nodig, zelfs je leven voor te geven. Dat vormt de basis voor onze operaties en onze verschillende teams binnen de krijgsmacht. Ook 41 Pantsergeniebataljon bestaat uit meerdere teams. Pantsergeniegroepen, pelotons, compagnieën maar ook buddy’s en maatjes. Ik voelde me altijd thuis in ons team. We werkten aan groepsbinding maar waren ook bereid onszelf of ons team ten dienste te stellen van anderen. Een prachtige uiting van ons team zijn onze blauwrode rugbyshirts. Herkenbaar van ver. Ik weet nog dat we voor het eerst in de shirts opmarcheerden tijdens de brigadesportdag; we hadden hem toen al gewonnen!
Kameraden, ik ga jullie verlaten. Samen hebben we er iets moois van gemaakt. Ik hoop jullie weer eens te ontmoeten: ergens op een missie of bij een nieuwe eenheid. Het zijn jullie die het bataljon maakten. Ik ben slechts een voorbijganger, maar wel een hele trotse. HUAA!

Smi Herman van Lienden, Praktijkbegeleider O&V/ET Senior, Instructiegroep BPV-BGO/PPS

VEVA-OPLEIDING

voor aspirant-geniesoldaten

"Vorming vanaf de start in eigen hand"

De opleiding Veiligheid en Vakmanschap, beter bekend als de VEVA, start jaarlijks in september met een nieuwe ROC-lichting. De eerste vier maanden (tot de kerstperiode) bestaan de BPV-weken bij elke uitstroomrichting uit de Vei-bivaks. Sinds 2013 moet de genie deze bivaks organiseren voor de uitstroomrichting O&V (onderhoud- en verbouwbedrijf). Dus ook bij de O&V opleiding te Vught.

We hebben deze opdracht uitgewerkt door het opleidingsplan met alle randvoorwaarden te schrijven. Bij de eerste uitvoering in 2013 werden we ondersteund door de sergeant-majoors en praktijkbegeleiders van de BPV-groep.

OPBOUW BPV-WEKEN

Totdat de ROC-leeringen in januari met de vakgerichte BPV-weken beginnen, ligt de focus vier maanden lang op 'Veiligheid'. Deze Vei-blokken bestaan uit 4 periodes:

- Vei-1: introductiebivak
- Vei-2: bedrijfsoriëntatie (regiogebonden bij en door de geniebataljons)
- Vei-3: bewaken van het bivak
- Vei-4: het verzamelgebied

Het bivak wordt gehouden op het Pionierterrein van de Lunettenkazerne, waar de ROC-leerlingen in boogtenten slapen. De tweede nacht 'slapen' ze in het veld in een schuilbivak om daar een aantal trainingen te krijgen.

VEI-1: IN HET ENGE BOS

Bij het introductiebivak moeten de jongens en meisjes vooral wennen aan het militaire leven, zoals: zich houden aan tijden, hygiëne, het 'richtgewicht' (dummy-wapen) binnen handbereik houden en veel doen in groepsverband. Ze hebben vooral duidelijkheid en structuur nodig. Discipline en mentale weerbaarheid staan voorop in alle VEI-bivaks. De overnachting in het bos is voor 99 procent van de jongeren toch echt hun eerste keer. De dag erop zie je de vermoeidheid al toeslaan, want een nachtwacht tijdens een schuilbivak met regen is niet voor iedereen even gemakkelijk.

Ook voor onze instructeurs is het een lastige week; een groep van 30 leerlingen met verschillende aanvangsniveaus vergt hier en daar wat improvisatievermogen. Op donderdagavond is er tijd voor een paar uurtjes ontspanning en een BBQ; een welkome afwisseling. Hierbij worden de leraren van de betreffende scholen uitgenodigd, zodat ook zij kunnen zien wat hun leerlingen gepresteerd hebben. Deze week wordt ook gesport. Vooral terreinwerk en hindernisbaan worden door de meesten als zwaar, maar leuk ervaren.

De vrijdagochtend staat in het teken van individuele gesprekken met de leerlingen en het schoonmaken van het bivak. Als dit allemaal gereed is, mogen ze zich omkleden in hun reistenue. Nadat de jongeren vertrokken zijn gaan de instructeurs om de tafel om de week te evalueren en afspraken te maken voor de week erop, want dan komt de volgende regio voor het introductiebivak, en de week erna de laatste. Vei-1 wordt dus drie keer gehouden, evenals de andere Vei-bivaks.

Opstellen voor verplaatsing naar locatie schuilbivak

VEI-2: BIJ HET BATALJON
De bedrijfsoriëntatie werd en wordt nog steeds gegeven door één van de parate genie-eenheden, het liefst regiogebonden. Twee doelen staan centraal: de genie promoten door te laten zien wat het bataljon allemaal in zijn mars heeft en vervolgens de leerlingen enthousiasmeren voor de genie.

Een typisch genie element: het leggen van zeskantplaten

VEI-3: BEWAKEN
Terug bij het OTCGenie. Het is altijd weer spannend om te kijken hoeveel leerlingen er weer komen, want na de bedrijfsoriëntatie mag men op het ROC wisselen van uitstroomrichting. Wij krijgen alleen de O&V-leerlingen. Deze BPV-week leren ze het bivak te bewaken.

De specifieke militaire leerdoelen zijn onder andere CBRN, ZHKH, verplaatsingen, beveiligen en koken in natura. Ook zit er weer een overnachting (schuilbivak) in het bos in. De sportlessen zoals MZV (militaire zelfverdediging) en LTV-opdrachten worden door de leerlingen positief ontvangen.

LTV opdracht bij de hindernisbaan

Na Vei-3 worden de leerlingen, moe en voldaan, weggebracht naar het station.

VEI-4: GROEPSPROCES
Het verzamelgebied wordt eveneens bij het OTCGenie verzorgd. Opmerkelijk is dat er al een gedragsverandering te zien is na de laatste bivaks. Met name het groepsproces en het handelen zijn verder gegroeid. Wat wel nog enige aandacht behoeft is vooral het altijd binnen handbereik houden van je richtgewicht. Tijdens dit bivak komen veel aspecten van het creëren van een veilig gebied aan bod, zowel theoretisch als praktisch.

We voeren diverse scenario's op met UXO's, vijandmeldingen en vluchtelingen. Zelfs bezoekende docenten worden middels *person search* onderzocht. In deze week zit uiteraard wederom sport en vrijdags het opruimen van het bivak en verplaatsing in reistenue naar het station. Het enthousiasme van de leerlingen doet de instructeurs goed. Bij de evaluatie wordt deze periode gekenmerkt als fantastisch.

INDIVIDUELE GESPREKKEN
Elke vrijdag zijn er individuele gesprekken, altijd volgens vaste punten.

Elke BPV-week komt dit terug. Uiteindelijk is het doel dat de leerling na twee jaar heeft laten zien dat hij over gedragspunten beschikt die wij van een (toekomstig) geniesoldaat verwachten.
Al met al zijn de vei-bivaks goed ontvangen en de instructeurs hebben er met veel plezier en enthousiasme voor gezorgd dat ze goed zijn verlopen.

Sommige 'oudere' militairen moesten zelfs terugdenken aan de introductieperiodes bij de vroegere ROEK, waar de dienstplichtige onderofficieren en officieren werden opgevangen en gelijk de eerste week in het veld doorbrachten.
Achteraf gezien zijn het voor de kleine harde kern van sergeant-majoors, sergeanten en korporaals drie zware maanden geweest met lange dagen en korte nachten.

Maar de vei-weken zijn goed verlopen en we zijn er van overtuigd dat de opbouw van de weken goed is. De voordelen? ROC-leerlingen hebben vanaf het begin met de zelfde instructiegroep te maken en kunnen wennen aan de genie, terwijl wij zelf vanaf de start verantwoordelijk zijn voor de vorming van onze toekomstige soldaten en onderofficieren. ▶

Sergeant-majoor René Tiesma, instructeur ET bij de PPS

Thematisch onderwijs op de PPS: WE WILLEN NIET ANDERS MEER

In veel vakgebieden is klassikaal onderwijs al lang verleden tijd en gebeurt het opleiden al enige tijd competentiegericht. De Pioniers- en Pontonniersschool (PPS) blijft niet achter. Neem de opleidingen Elektrotechniek. Ook hier heeft thematisch onderwijs zijn intrede gedaan. In maart 2012 hebben we een Pilot thematisch onderwijs gedraaid, met de toenmalige MBO niveau-3 leerlingen (pakket D). Sinds die tijd geven we op de PPS alleen maar thematisch onderwijs.

Ook op MBO niveau-2 is dit van toepassing. De voormalige militaire opleiding bestond uit: Basis, Pakket A, Pakket B en Pakket C. Met deze cursussen werd de genist militair gecertificeerd.
Tegenwoordig wordt men nog steeds militair gecertificeerd, maar is de opleiding in een ander jasje gegoten en heet het thematisch onderwijs. De inhoud van alle thema's dekt alle taken af die in het optreden bij trainingen en in het uitzendgebied terugkomen, doordat de militaire infra en middelen hierin gebruikt worden.

Hieronder enkele ervaringen met het thematisch onderwijs. Te beginnen met een SUMMA-docent. Hij gaat wat dieper in op de verschillen van toen en nu. Verder zijn nog twee niveau-3 leerlingen die hun ervaringen delen, een beginnende en een die bijna gereed is met zijn studie.

SUMMA Docent Jac Verhagen: "Het nieuwe leren blijkt sterk motiverend."
Het onderwijs is steeds in beweging. Ook de doelgroep: de student verandert, omdat zijn omgeving ook steeds verandert. Om hier goed mee te kunnen omgaan, hebben we de onderwijsstructuur grondig gemoderniseerd. We bieden de lesstof niet meer klassikaal aan, maar in de vorm van thema's. Het grote voordeel hierbij is dat de student veel meer dan vroeger invloed heeft op de inhoud van wat hij leert. In een thema is de lesstof slechts in een raamwerk weergegeven en vult de student op zijn eigen manier de lesstof en kiest hij zelf de diepgang. Dit blijkt in de praktijk een sterk motiverend effect te hebben. De student zelf heeft meer controle op de inhoud van de les. Hij is meer zelfstandig bezig. Voor de lesgever heeft dat tot gevolg dat hij minder klassikaal zal werken en minder bepaalt wat er gebeurt. Hij zal daarom flexibel met de stof om moeten gaan en meer de rol van coach op zich moeten nemen. Ook zal er aan het einde van de opleiding een grotere variëteit aan kennisniveaus ontstaan zijn.

Sergeant-1 Sies Büller: "Thematisch onderwijs: kennis én persoonlijke vorming." Als onderofficier had ik al eerder kennis gemaakt met het thematisch onderwijs, zowel als instructeur en als leerling. Maar een volledige MBO-3 opleiding doorlopen op deze wijze is toch net iets anders. Omdat de sturing voornamelijk uit de leerling zelf moet komen, moest ik in het begin echt zoeken naar het ritme en de werkwijze om de thema's te doorlopen. Maar nadat ik mij deze manier, mede door regelmatige terugkoppeling met de instructeurs, had eigen gemaakt werd dit steeds makkelijker. Geleid door de thema-instructie, met behulp van de beschikbare documentatie en open bronnen heb ik themaverslagen opgesteld. Hierin heb ik de theorie en praktijkopdrachten uitgewerkt. Omdat de 'vangrails' niet specifiek omschreven stonden, vond ik het moeilijk te bepalen of de leerdoelen allemaal én in voldoende mate waren bereikt. Daarnaast konden sommige opdrachten zeer veel tijd in beslag nemen, door het vele zoekwerk in de documentatie en bronnen. Een aantal van deze onderwerpen had ik dan ook liever 'frontaal' aangeboden gehad.

Thematisch onderwijs brengt, naast het leren van de noodzakelijke stof, ook een stuk vorming met zich mee. Als leerling zul je steeds de motivatie en discipline moeten opbrengen om het thema met goed gevolg af te ronden. Ondanks de lange opleidingsperiode is dit door verschillende onderbrekingen (zoals verlof en groene week) met een goede eigen planning prima in te vullen. Afsluitend concludeer ik dat ik op een aantal momenten liever op de oude wijze had geleerd. Maar het thematisch onderwijs ontwikkelt naast kennis en kunde ook verschillende persoonseigenschappen. Vooral die vorming is voor met name de jongere collega's een groot voordeel.

Korporaal-1 Niek Verbeek: "Stof blijft beter hangen als je 'm zelf moet opzoeken." Ik ben nu bijna halverwege mijn opleiding niveau-3 elektrotechniek. Ik ben erg tevreden over deze methode. Het grootste voordeel is dat je erg zelfstandig bent en zelf bepaalt waar je per dag mee bezig gaat; je maakt je eigen planning in overleg met de docent en bent er vrij in om dat gaandeweg naar eigen inzicht te veranderen. In deze opleiding werk ik aan 8 thema's (hierin zijn de militaire infra en middelen verwerkt) en loop ik nog een maand stage bij een burgerbedrijf. De thema's bestaan uit een gedeelte theorie en praktijk en je sluit het geheel af met een toets. Tijdens de thema's krijg je ook nog enkele lessen van de instructeurs.

De theorie bestaat uit het maken van een themaverslag met een onderwerp dat je zelf uitkiest. Tevens behandel je een stuk begrippenkennis en beschrijf je daarin meerdere onderwerpen van het thema. Er zit ook een casus in het verslag verwerkt en daar geef je een presentatie over aan de instructeurs.

Aan het einde van het theoriegedeelte heb je nog een thematoets waarin alle stof terugkomt en daarmee sluit je het theoriedeel af.
In de thema's komt ook een stuk praktijk naar voren: meerdere practicumopdrachten die je moet maken of oplossen. Deze practicumopdrachten bevallen mij ook goed want daardoor kan ik kijken of ik de behandelde stof beheers en kan uitvoeren.

Ik ben positief over de opleiding. Het thematische onderwijs bevalt mij goed omdat ik houd van zelfstandig werken en graag mijn eigen planning maak. De lesstof blijft bij mij ook beter hangen, omdat ik mezelf moet verdiepen in meerdere bronnen en niet alleen de informatie aangeleverd krijg. ●

Sergeanten-1 André van Rossel en Raimond Vollebregt, instructeurs GWW Junior-PPS

Nieuwe opleidingen

Allround vakman en Vakman GWW

Het kwalificatiedossier van de machinist-grondverzetmachine is gewijzigd, waardoor een deel van zijn werkzaamheden verdwenen is uit de opleiding. Nu wilde C-101Gnbat eerder al meer doen met ondersteunend personeel om de kwaliteit en capaciteit van de eenheid te vergroten. Met deze nieuwe opleidingen voor dit ondersteunend GWW-personeel (Grond- Weg- en Waterbouw) brengen we hen kennis bij van civiele techniek.

DOELGROEP

De opleidingen zijn vooral bestemd voor de niet-machinisten binnen de GWW-pelotons en ondersteuningsdetachementen: de chauffeur op de kipper en op de mattenlegger MLC70 en mogelijk ook de plaatsvervangend commandant van de GWW-groep. Na de basisopleiding van drie weken met een opleidings- en trainingstraject in de vorm van een takenboek worden ze verder geschoold en behalen uiteindelijk een civiel diploma niveau-2 of -3.

VAKMAN GWW

De opleiding 'Vakman GWW' is een 1-jarige MBO niveau-2 opleiding met vier modules, met telkens een proeve van bekwaamheid (PVB). De modules zijn: grondwerk, riolering, wegen en veiligheid en werkterrein. Er komen allerlei opdrachten in voor: groepsopdrachten, tekenopdrachten, theorieopdrachten en praktijkopdrachten.
De leerling leest wat de opdracht inhoudt, de te volgen werkwijze en wat het resultaat moet zijn. Tevens moet er een reflectie uitgevoerd worden.

ALLROUND VAKMAN GWW

De opleiding 'Allround vakman GWW' is een 2-jarige MBO niveau-3 opleiding met zes modules, met ook weer telkens een PVB.

De eerste vier modules zijn hetzelfde als bij de 'Vakman', met een zelfde opbouw aan opdrachten, maar ingeschaald op een hoger niveau. De twee extra modules zijn bemalingen en werkorganisatie & administratie. ▶

GEEN FRONTAAL ONDERWIJS
Elke leerling start met een drieweekse praktijkopleiding op de PPS te Vught. Er is geen frontaal onderwijs meer; de leerling gaat er zoveel mogelijk zelf achter komen hoe een opdracht tot het juiste resultaat leidt. In het voortraject heeft hij al een theoretisch studiepakket doorlopen en hierover een toets afgelegd. Met deze kennis kan er een start gemaakt worden met een opdracht.
De leerling leest zijn opdracht door. Vervolgens kan hij vragen stellen aan de instructeur en gaat hij de opdracht voorbereiden volgens een vast *format*, waar meerdere opleidingen binnen de instructiegroep GWW al mee werken. Loopt de leerling vast, bijvoorbeeld door te weinig kennis van het monteren van materialen, dan kan hij een map met de juiste montagevoorschriften raadplegen. De tijd die de leerling nodig heeft ligt niet vast. Hij bepaalt voor een groot gedeelte de opleidingssnelheid zelf.

SOORTEN OPDRACHTEN
Het begint met het uitzetten van een opdracht. Dit zijn opdrachten op of net onder het maaiveld: haakse hoeken, loodlijnconstructies, werken met een waterpasinstrument en kabels/leidingen opzoeken. De vervolgopdrachten betreffen allemaal taken onder het maaiveld: plaatsen van putten en buizen van beton en PVC/PE. Wat hier aan vooraf gaat is nieuw en zat tot nu toe nooit in onze opleidingen, namelijk het plaatsen van een bemaling.

Nieuw in onze opleidingen: het plaatsen van een bemaling

Voor deze opleidingen hebben we een bronbemalingset aangeschaft, zodat we 'in den droge' kunnen werken. Door de hoge grondwaterstand op het oefenterrein kon dit vroeger vaak niet, waardoor er onwenselijke situaties ontstonden, zoals het plaatsen van betonnen rioleringsbuizen in modder of in het water. Met bronbemaling kunnen we het riool op een reële diepte plaatsen in een juiste, droge ondergrond. Door de bemaling kan ook het maximaal veiligheidstalud gegraven worden, waardoor het veiliger is geworden voor degene onder in de sleuf. Na het plaatsen van de be-

Opmetselen van een put

tonnen put gaat de leerling zelf deze opmetselen tot het gewenste straatniveau. Ook wordt er een afsluiting in de vorm van een schildmuur gemetseld in een betonnen buis, wat in het verleden gedaan werd door de metselaar. Nu gaat de vakman of allround vakman dit zelf doen. In de praktijkopleiding gaan we ook een elektromof lassen, dan wel een spiegellas maken. Deze werkzaamheden komen nu ook terecht bij de vakman en allround vakman.

Nadat het riool geplaatst is kan de leerling de sleuf aanvullen en beginnen met het opzetten van de straat. Hij wordt niet opgeleid tot volledig stratenmaker, maar gaat alleen de weg opzetten. Dit houdt in: opsluit- en bochtbanden plaatsen, noodbestrating aanleggen, herstraten en stelconplaten plaatsen. De basisopleiding in Vught bevat voornamelijk opdrachten die in groepsverband of in combinatie met machines moeten worden uitgevoerd. De Allround Vakman wordt hierbij in zijn rol als meewerkend voorman ook geprikkeld in zijn leidinggevende taak.

THEORIESTUDIE

Naast deze praktijkdagen zijn er theorieopdrachten, waarbij de leerling op internet informatie moet zoeken en bijv. een excursie moet plannen. Dit moet hij

Geen stratenmaker maar weg-opzetter

in eigen tijd doen. Hij is dus niet alleen 'van acht tot vijf' bezig, maar moet ook daarbuiten tijd in zijn opleiding steken.

VERVOLG BIJ DE EENHEID

Na deze drie praktijkweken gaat de leerling terug naar zijn eenheid met een takenboek, waarmee hij de overige overgebleven taken moet gaan trainen. Dit kan zowel in Wezep als in Vught.
De smoo van zijn eenheid is belangrijk om hem bij de planning te ondersteunen. Die kan in een boekingssysteem

'Hij is dus niet alleen van acht tot vijf bezig, maar moet ook daarbuiten tijd in zijn opleiding steken.'

(planningssysteem) van de PPS zien wanneer er leermeestercapaciteit is op de betreffende trainingslocatie. In samenspraak met de instructeur wordt gekeken of de trainingsbehoefte van de leerling ingevuld kan worden. Ook hierin geldt weer: de leerling bepaalt wat hij wil gaan trainen.

Om tijd te winnen en om effectief bezig te zijn op de trainingslocatie, moet de leerling vooraf de opdrachten die hij wil gaan trainen zoveel mogelijk hebben voorbereid. Daardoor is de tijd op de trainingslocatie en de afwezigheid bij de eenheid zo kort mogelijk.

AANWINST

Deze opleiding is op verzoek van de eenheden ontwikkeld en vormgegeven. Sinds een half jaar volgen korporaals en soldaten van de genie de opleidingen Vakman GWW en Allround Vakman GWW. Beide nieuwe opleidingen zijn van oktober 2013 t/m maart 2014 tweemaal gegeven. Personeel van 102 en 103 Constructiecompagnie en van 412 Pantsergeniecompagnie heeft onlangs deze drieweekse praktijkopleidingen doorlopen bij de Pontonniers- en Pioniers School in Vught.

De opleidingen zijn zeer divers en interessant. Zij zijn zeker een aanwinst voor het kennisniveau in de GWW bij de eenheden en ook voor de leerling zelf.
Hij kan een MBO niveau-2 of -3 diploma behalen.
En dat vergroot ook zijn doorstroommogelijkheden binnen ons bedrijf. ●

Sergeant-majoor Jan Erpeka, klassencommandant VTO KMS Genie

Klas48 VTO KMS Genie:

Verschillende achtergrond; gezamenlijk doel

In december 2013 is de nieuwe lichting aankomende onderofficieren van de genie gestart met hun opleiding. Deze VTO is ingekort van 48 naar 32 weken. Van de 13 aan de startstreep hebben er 3 de keuze gemaakt om te stoppen; er zijn er nog 10 in de race met als einddoel in september 2014 het felbegeerde baretembleem met de pikhouweel en de schop. De mannelijke cursisten hebben allemaal een verschillende achtergrond: van spijkerbroek, VeVa en doorstromer tot omscholer. Vier cursisten vertellen over hun ervaringen; twee omscholers en twee mannen, die als eersten het VeVa-traject hebben doorlopen en uiteindelijk met de VTO zijn begonnen.

SERGEANT-1 TOMMY VOERMANS: "NOG GEEN MOMENT SPIJT GEHAD."

Na 5 jaar in de LO/S organisatie te hebben rondgelopen ben ik overgestapt naar het wapen der genie. Het traject om hier te komen heeft een jaar geduurd, maar dat was het wachten waard. Ik wilde het echte leger meemaken en niet alleen met sport bezig zijn. De genie is zo veelzijdig dat daar mijn keuze al snel op is gevallen. Mijn voorkeur gaat uit naar de pantsergenie, maar op welke tweede startfunctie ik terecht ga komen is nog een vraagteken. Van de VTO heb ik nog geen moment spijt gehad. De opleiding bevalt goed, alleen was het groene werk en de covo (commandovoering) alweer even geleden. In de tweede week hadden we oefening *Entre Nous* als nulmeting en om elkaar beter te leren kennen. Het is een gevarieerde klas met veel ervaring waarbij de sfeer er goed in zit. Elke week heeft een ander thema waarbij de precieze inhoud via een bevel bekendgemaakt wordt. We gaan dan in groepjes aan de slag om met de info die we hebben voor te bereiden hoe wij denken dat het moet.

Op maandag wordt er een commandant aangewezen die zijn bevel moet geven en gaat de week beginnen. Alles staat in

het teken van competentiegericht leren en dat is soms nog even wennen.

SERGEANT ERIK-JAN VAN TUIL (20): "VEEL GELEERD BIJ STAGE 411."

Ik ben 20 jaar. Voordat ik de VTO KMS Genie kon volgen, is er nog wel het een en ander aan vooraf gegaan. In 2010 ben ik begonnen aan de opleiding Veiligheid en Vakmanschap (VeVa) op niveau-2 met de richting GROB, na een half jaar ben ik doorgestroomd naar niveau-3 met nog steeds de richting GROB. Aan het einde van de opleiding koos ik voor de genie, mede door de brede inzet en de vele kanten die je op kan. Helaas kreeg ik te horen dat ik niet bij de genie kon, omdat ik een vooropleiding grondoptreden had.

Na vele brieven en gesprekken heb ik toch een plek gekregen en op 2 april 2013 begon ik op de KMS. Tussen de KMS en de VTO zat een gat van vier maanden, die ik heb doorgebracht bij 411Pagncie om zo alvast kennis te maken met het werk. Daar heb ik veel geleerd op geniegebied.

Ik heb ook verschillende lessen kunnen geven en mee kunnen kijken naar de commandovoering. Veel dank aan mijn peloton! Nu gaan we alweer de elfde week van de VTO in en ik heb het erg naar m'n zin. We werken hard om ons na de zomer onderofficier der genie te mogen noemen.

SERGEANT BAUKE KOOLOOS (21): "VEEL VARIATIE BINNEN DE GENIE."

Voordat ik bij defensie kwam heb ik veel met mijn vader in de bouw gewerkt. Omdat mijn interesse ook uitging naar defensie ben ik begonnen met de VeVa. De genie is voor mij een mooie kans om bouw en militair te combineren.
Na de VeVa kwam ik op de KMS in een klas met doorstromers en andere VeVa-leerlingen. Mijn wachtklik van vier maanden liep ik mee bij het Schoolbataljon in Oirschot, waar ik een hele lichting VMFO heb meegedraaid en ik ben daar ook op beoordeeld. Ik heb daar ook lessen gegeven en dus de andere kant van de opleidingswereld kunnen bekijken. Erg interessant! In de VTO hebben we een leuke klas met veel verschillende ▶

ervaringen van collega's uit andere eenheden. Na *Entre Nous* zijn we begonnen met constructiewerkzaamheden. Iedere week is weer anders omdat er veel variatie is binnen de genie en de opleiding is ingekort. Met de nieuwe manier van opleiden wordt er veel van ons verwacht. We moeten veel zelf uitzoeken en het daarna in de praktijk ondervinden.
Dat gaat niet altijd even gemakkelijk, omdat het in de praktijk altijd net even anders gaat. Het is dan ook fijn dat er veel verschillende ervaring in de groep zit. Ik heb nog een lange weg te gaan maar kijk er zeker niet tegen op.

SERGEANT-TITULAIR TEUN DE FOOIJ: "HARD AAN DE BAK, MET DE NODIGE STRESSMOMENTJES."

Hoe ervaart een doorstromer de VTO KMS Genie? Ik ben opgekomen in 2005 en zat hiervoor bij 411 Geneeskundige opvang- en afvoercompagnie als plaatsvervangend groepscommandant ziekenautogroep (kpl-1 olk). Het is een wereld van verschil, de geneeskundige troepen en de genie, maar toch heb ik gekozen voor het laatste. Ik ben al vaak als ziekenautochauffeur mee geweest met verschillende genie-eenheden en zag daar waar de genie toe in staat was. Ik wilde al eerder overstappen, maar toen mijn eigen eenheid werd opgeheven heb ik mijn kans gegrepen. En zit ik nu dus in de VTO KMS bij het OTCGenie.

De weken hier vliegen voorbij. Veel geleerd, veel gezweet, veel handboeken gezien en bestudeerd, maar ook plezier gehad. *Entre Nous* was echt een andere oefening dan ik gewend was bij de genezeriken: om 0300 uur met een touw de hiba over worden gejaagd; dat gebeurde bij ons niet! Het was bedoeld om ons met elkaar kennis te laten maken onder wat andere omstandigheden dan in het leslokaal. Dat is goed gelukt; met weinig slaap en veel opdrachten leer je elkaar snel goed kennen.
Hoogtepunt van de oefening was toch wel de laatste dag, het bouwen van ons vlot en vervolgens de slaaplocatie maken op drie meter hoogte. En natuurlijk niet te vergeten het uitstapje met Dikke Berta naar de hindernisbaan. Al met al een top oefening!

Hoe ervaar ik de opleiding verder? Ik vind het fantastisch dat alles nieuw is. Soms zit je met de handen in het haar omdat je denkt dat een opdracht echt een brug te ver is, maar uiteindelijk staat de wachtpost-hoog of de brug er toch. We gaan ons nu voorbereiden op *Peace Support*, de afsluitende oefening voor alles wat we op constructiegebied geleerd hebben. Onze opdracht: het bouwen van een FOB; enorm veel zin in! Daarna gaan we onze blik verleggen naar het pantseroptreden, ook weer allemaal nieuw.

Ik weet nu al dat mijn overstap naar de genie de juiste was. Heb ik dan niets aan te merken op de opleiding? Jawel. Het nieuwe leren ofwel het competentiegerichte opleiden. Ik ben het frontaal onderwijs nog gewend, en dat heeft ook mijn voorkeur. De VTO KMS moet natuurlijk voortborduren op de KMS, waar ze je al voorbereiden op deze nieuwe manier van opleiden. Dit is in mijn geval niet gebeurd, dus bij de genie maakte ik hier voor het eerst kennis mee. Het is niet anders; hier moet ik het mee doen. Veel mensen zeggen dat het een betere manier van opleiden is, en ach ja, wie weet hoor ik misschien straks ook bij die mensen.
Nog 23 weken, hard aan de bak, veel in de boeken zitten, in het weekend bevelen schrijven, waarschijnlijk nog de nodige stressmomentjes, maar hopelijk ook tijd voor wat plezier en genieten van het werk. En dan uiteindelijk het aanmeren. Dan ben ik echt een genist en geen pleisterplakker meer.

Adjudant Van Rhee (53)

nieuwe commandant VTO KMS Genie

Na een kort verblijf in de pot 'gedetecteerde onderofficieren' werd adjudant Tonio van Rhee op 1 mei 2013 geselecteerd om als stafadjudant pelotonscommandant op de KMS te worden. Hij bleef dat slechts kort: "Mijn eerste club was een VEVA-lichting en direct aansluitend een lichting met doorstromers. Twee lichtingen met een totaal andere achtergrond en aanpak; een ervaring die mij alleen maar rijker heeft gemaakt."

Voor zijn gevoel was hij nog niet klaar op de KMS toen hij na 10,5 maand overgeplaatst werd op de stoel van C-VTO KMS Gn (Plv C-IPEL VTO KADER): "Het was een overplaatsing en afscheid met een dubbel gevoel; na het afwikkelen van mijn lopende lichting heb ik op mijn laatste werkdag op de KMS mijn laatste lichting doorstromers kunnen bevorderen tot sergeant-titulair en hun het certificaat IVO grop kunnen uitreiken."

Vanaf 17 maart 2014 is adjudant Van Rhee C-VTO KMS Gn: "Het geweldige van deze functie is, dat je nog meer bezig bent met onze eigen bloedgroep. Met een kleine groep instructeurs werken we hard om de toekomstige onderofficieren genie voor te bereiden op hun eerste startstoel. Ik kan nu mijn jarenlange ervaring – paraat en instructie, gevechtsteun en constructie - delen op een plek in de organisatie waar het er toe doet."

Terugkijkend naar zijn eigen start als ABOO-leerling weet Tonio Van Rhee dat een stabiel fundament nodig is voor verdere ontwikkeling in ieders loopbaan: "De onderofficiersopleiding heeft de laatste jaren veel veranderingen ondergaan. Reorganisatie en bezuinigingen zijn van invloed geweest op ons nieuwe systeem van opleiden. Het is onmogelijk om hetzelfde te blijven doen in veel minder tijd. Anders denken en doen lijkt dan eenvoudig, maar alleen met een gezamenlijke aanpak en inspanning kunnen wij onze aspirant onderofficieren klaarstomen voor het echte werk.

Na plaatsing op de startstoel zal onze jonge onderofficier nog verder opgeleid en begeleid moeten worden. Ik zie het als onze uitdaging en taak om hieraan alle medewerking en energie te blijven geven."

Het opleiden tot *Vakman-Leider-Instructeur* wordt door de gehele opleiding in de verschillende fasen anders belicht. Tijdens de KMS ligt de nadruk vooral op *Leider* en *Instructeur*, maar bij de VTO KMS Gn wordt meer aandacht besteed aan het zijn van *Vakman*. "Vanwege de verschillende achtergronden van de aspirant onderofficieren is er geen sprake van eenheidsworst, de instructeurs van de VTO staan voor de zware taak om maatwerk te leveren, vooral het *Willen* en *Zijn* loopt hierbij als rode draad door het begeleidingstraject. De VTO-instructeurs en de vaktechnische instructeurs van scholen binnen het OTCGenie halen dagelijks alles uit de kast om onze

toekomstige collega's het maximale te bieden. Door deze gezamenlijke inspanning worden de doelen behaald."
Adjudant Tonio van Rhee is trots op zijn nieuwe functie en hoopt tot medio 2016 zijn bijdrage aan het opleiden en vormen van de startende groepscommandant te mogen leveren.

Adjudant Frans van den Aardweg, C-Bevo & Diensten Logistieke Eenheid OTCGenie

DE MAN EN ZIJN SPORT

Bergbeklimmer

door het oog van de naald

Mijn alpiene klimcarrière begon in 1992 met een C1-cursus bij de toenmalige KNAV in het Ötztal in Oostenrijk, waar je de basisvaardigheden leert. Je oefent in rots, sneeuw, op de gletsjer of je maakt een tocht. En je krijgt theorie in o.a. weerkunde, oriëntatie en alpiene gevaren. Dat de sport niet geheel ongevaarlijk is, heb ik door de jaren heen uit eigen ervaring meegemaakt. Vele jaren later bleek dit in Oeganda zeker op te gaan...

Van 1994 tot 2012 was ik geplaatst bij 11LMB. Toen deed de luchtmobiele brigade nog regelmatig aan GVA in België (Marche les Dames), Frankrijk (Les Deux Alpes), Guillestre, Bad Reichenhall, Kalkar, Siedlinghausen en Garmisch Partenkirchen. Ik ben driemaal op koudweertraining geweest in Noorwegen.

Daar leer je ook om op elkaar te letten en bepaalde symptomen van bijvoorbeeld koudeletsel, uitdrogingsverschijnselen of hoogteziekte te herkennen. Met deze kennis hebben we in Rusland het leven kunnen redden van één van de groepsleden, maar daarover later meer.

MOUNT EVEREST

In 2000 kreeg ik de kans om met een groep af te reizen naar de Mount Everest, waar we naar 6.500 m. zouden gaan (ABC). Om logistieke redenen hebben we het kamp nooit kunnen bereiken en moesten we rond 6.000 m. omkeren. Een van onze groepsleden probeerde het toch, maar moest dat bijna met de dood bekopen.

KILIMANJARO

In 2002 wilden mijn zus en ik via Mount Meru de Kilimanjaro in Tanzania beklimmen. Maar mijn zus kreeg last van hoogteziekte en moest omkeren. Ikzelf had last van een bevroren slang van mijn *camelback*, maar het lukte me toch de top Uhuru Peak op 5.895 m. te bereiken.

MONT BLANC

In 2006 reisden mijn zus en ik af naar Chamonix om de Mont Blanc te gaan beklimmen. Na de nodige lessen op stijgijzers gingen we 's morgens vroeg (03.00 u) een toppoging wagen. Mijn zus kreeg opnieuw last van hoogteziekte en moest zo spoedig mogelijk met een helikopter naar beneden. Samen met mijn Belgische gids bereikte ik om 06.25 u de ijskoude 4.808 m. hoge top.

ELBROES

Maar de Mont Blanc is niet de hoogste

"Maar de Mont Blanc is niet de hoogste berg van Europa; dat is de 5.642 m. hoge Elbroes in Rusland."

Beklimming Ben Nevis in Schotland

berg van Europa; dat is de 5.642 m. hoge Elbroes in Rusland. Ik besloot deze berg in 2008 te gaan bedwingen. Het bleek een reis te worden met veel tegenslagen. Bij de voorgaande expeditie was onze gids, samen met twee andere bergsporters, omgekomen. Het weer boven de 4.000 m. was erg slecht en we moesten de toppoging 24 uur uitstellen.
De volgende ochtend klommen we in een sneeuwstorm omhoog en bereikten we de top rond 11.30u. Op de terugweg bleek het erg slecht te gaan met ons achtergebleven teamlid. Hij was onderkoeld, uitgedroogd, had last van hoogteziekte en was aan het hallucineren. Ik gaf hem extra warme zoete thee vanuit mijn thermosfles, ondanks dat ik nog een lange weg te gaan had. Gelukkig liep alles goed af en bereikten we allemaal het dal.

BEN NEVIS

In 2009 beklom ik met een select gezelschap van 11Hrstcie de Ben Nevis in Schotland. Die is met zijn 1.344 m. geen hoge berg, maar staat wel bekend om zijn extreem slechte weer en zijn verraderlijke mist met diepe steile afgron- ▶

den van meer dan 600 m. Ondanks dat het weer vooraf en achteraf super slecht was, beklommen wij met zijn allen op 17 oktober, met stralend weer, de top.

MARGHERITA

In 2010 besloot ik met mijn zwager Peter in Oeganda de 5.108 m. hoge Margherita Peak te beklimmen. Deze reis liep uit op een tragedie. Het plan was om in vijf dagen de berg te beklimmen en weer terug te zijn in het dal. Na heel veel pijn en moeite bereikten we de top. Maar bij de afdaling sloeg het noodlot toe.
Peter raakte uit balans en viel in een van de vele gletsjerspleten. Onze gids probeerde Peters val te remmen door zijn *pickel*, waar het touw aan vast zat, in de sneeuw te drukken. Omdat ik achter Peter liep en ook aan het touw vast zat, trok hij door zijn val mij mee naar beneden. Ik smakte tegen een plaat ijs, twee meter over de rand van de gletsjer.

Peter bleek zijn kuit en scheenbeen gecompliceerd gebroken te hebben en ik had diepe snijwonden in mijn gezicht en bloedde als een rund. Nadat ik mijn wonden verbonden had, probeerden we Peter naar boven te trekken. Dit lukte niet en onze gids Bosco moest afdalen om hulp te halen. Na ruim vier uur, hangend aan twee touwen, trokken we Peter met vier man uit de gletsjerspleet.
Nadat we Peters been geïmproviseerd gespalkt hadden daalden we af naar het begin van de gletsjer waar we de nacht moesten doorbrengen op de gletsjer. De volgende dag in de namiddag kwamen de dragers vanuit het dorp om Peter naar beneden te dragen. Het duurde meer dan vier dagen voordat we weer in de bewoonde wereld waren en het thuisfront konden informeren. Na nog eens twee dagen konden we pas naar huis vliegen. We waren door het oog van de naald gekropen.

ACONCAQUA

Een jaar later (2011) maakte ik alweer plannen om de 6.962 m. hoge Aconcaqua in Argentinië te beklimmen. Ik sloot me in december aan bij een internationale groep. De Aconcaqua staat bekend als zeer koud richting de top en het weer dat kan omslaan, waardoor al menige expeditie moest omkeren. Richting kamp 1 op 5.100 m. had ik het heel slecht; een gevoel alsof ik in brand stond. Ik kon me niet goed concentreren en moest voortdurend rust houden. Mijn gids dacht dat ik last had van sneeuwblindheid en we besloten dat ik de volgende dag zou afdalen. Achteraf bleek dat ik last had van warmtestuwing. Mijn avontuur zat er op en ik keerde voortijdig terug. Achteraf bleek dat slechts twee man in extreem slecht weer de top hadden gehaald.
In februari 2013 waagde ik opnieuw een poging op deze berg. Helaas sloeg het noodlot weer toe. In het basiskamp was het weer goed, maar op de hooggelegen kampen zeer slecht. Een storm verwoestte een kamp en er viel zelfs een dode. Na twee dagen wachten moesten alle leden de poging opgeven en afdalen naar Mendoza.

"Richting kamp 1 op 5.100 m. had ik het héél slecht; een gevoel alsof ik in brand stond."

HET BLOED KRUIPT...

Omdat ik bijna aan mezelf begon te twijfelen wilde ik opnieuw een uitdaging aangaan. Mijn oog viel op de 5.671 m. hoge berg Damavand in Iran.
Na aanvraag van een visum en twee gesprekken met de MIVD vertrok ik in oktober 2013 naar Iran. Na vier dagen bereikte ik de top, na een acht uur durende klim vanaf de laatste hut. Het laatste stuk was erg zwaar omdat er op de top giftige zwaveldampen uit de berg kwamen. Na de afdaling had ik in Teheran nog een dag tijd voor wat cultuur en *sightseeing*.

Dat ik de top gehaald had, gaf me een zeer bevredigend gevoel. Ik voelde me trots en was gelijk weer klaar voor een nieuwe uitdaging. Het bloed kruipt waar het niet gaan kan... ●

Sergeant-1 Mitchel Boon, Instructeur Basis Genieopleidingen Junior

Infanteriepionier kan 'breachen'

EINDELIJK REALISTISCH OEFENEN DANKZIJ INVOERING VAN DE 'SHOCK TUBE'

De infanterist met een brede kennis van infanteriezaken en verplaatsingstechnieken is met zijn buddy altijd de voorste man. Hij is ook degene die het meeste risico loopt om de kogels op te vangen of om door een struikeldraad heen te lopen. En hij staat altijd vooraan bij de inbraak van een deur of een raam: de infanteriepionier!

Er waren tijden dat we in Marnewaard of Oostdorp riepen "train as you fight", maar dat niet konden uitvoeren.
Want de vertragingsinleider 90 seconden mocht je niet inkorten tot de gewenste seconden. En de DM42 mocht je niet verlengen om genoeg afstand te krijgen tussen jezelf en de lading.

De aangeleerde vaardigheden verschilden dus te veel van wat nodig was in de praktijk. En een infanteriepionier moet zelfstandig kunnen werken. Eindelijk is dat voorbij. Want sinds januari j.l. is het optreden en de werkwijze van de infanteriepionier op het gebied van binnendringingstechnieken en versperringen aangepast. Dit staat in de nieuwe LSP: *GN Infanterie Pionier PScode 040442*. De cursus is van tien naar zeven dagen gegaan.
Instructeurs van de BPV-BGO-PPS geven de lessen op het Pionierterrein. Uiteraard wordt een aantal praktijkhandelingen uitgevoerd bij de springbunkers in Reek.
De opleiding mag dan wel korter zijn geworden, maar het heeft ook veel opgeleverd. De ladingen zijn veranderd; er wordt nu gewerkt met een eindgroep (10,2m) die onderdeel is van een niet-

elektrisch ontsteeksysteem. Het voordeel is dat het goed, snel en effectief ma-teriaal is. De *shock tube* is ongevoelig voor elektrische en elektromagnetische invloeden. Kortom: ideaal voor het luchtmobiel optreden. De infanteriepionier mag nu tijdens oefensituaties onder leiding van een LDO (een opgeleide genist) de handelingen en de binnendringingstechnieken toepassen op binnendeuren, buitendeuren en zelfs bij het springen van glas. Onder operationele omstandigheden mag hij dit zelfstandig doen. Ik denk dat dit een hele verbetering is. Het is natuurlijk wel zaak dat de infanterist zijn kennis en vaardigheden op peil houdt, want de *breacher* is altijd verantwoordelijk voor zijn lading en omgeving.

INFANTERIEPIONIERS

Bij de luchtmobiele brigade zijn infanteriepionieren in de organisatie opgenomen vanwege capaciteitsproblemen bij de geniesteun.

De geniecompagnie LMB bestaat uit drie pelotons met ieder drie groepen van zes genisten (0/2/4), die de drie infanteriebataljons steunen in hun optreden.
De 56 infanteriepioniersfuncties in het bataljon kunnen gekoppeld worden aan de geniecompagnie. Een reguliere geniegroep kan worden gesplitst in twee of drie delen en worden aangevuld met infanteriepioniers. Hiermee ontstaat in theorie een peloton van 9 groepen.

Om dit mogelijk te maken volgt de infanteriepionier zijn initiële opleiding in Vught, waar hij geschoold wordt in basisgenietechnieken. Daarna zorgt 11Gncie LMB tijdens functieweken voor het bijhouden en uitbreiden van de vaardigheden.

Eerste luitenant Boy Koman, PC-EARS 11Pagnbat

Oefening DUTCH BISON

Geniesteun vanaf het eerste uur

De GFF (GROSLAND FREEDOM FIGHTERS) zijn bezig met hun voorbereidingen voor een aanslag op een FRIENINGSE politicus. Dit doen zij in een verlaten boerderij midden in de FRIENINGSE polder. Het is nacht en pikkedonker buiten, het miezert en de temperatuur daalt richting vriespunt. De GFF waant zich veilig en zet zijn voorbereidingen ongestoord verder. Wat zij niet weten is dat ze inmiddels al meer dan 24 uur geobserveerd worden door de verkenners van 43BVE (Brigade Verkenningseskadron) en inmiddels zijn die met een nabijverkenning het object genaderd tot minder dan honderd meter. Tussen deze verkenners bevinden zich ook genisten van 11 Pantsergeniebataljon. Een genieverkennersgroep van het EARS-peloton is aangeklikt bij 43BVE en levert op die manier 'Geniesteun vanaf het eerste uur'.

Begin 2014 stond de oefening DUTCH BISON op het programma voor het EARS-peloton van 11 Pantsergeniebataljon. De genieverkenners zijn voor deze oefening toegevoegd aan 43 BVE.

SCENARIO
Deze grootschalige oefening van 43 Gemechaniseerde Brigade vond plaats tussen de bevolking van Friesland, voor deze oefening omgedoopt tot FRIENINGEN.

In het scenario was FRIENINGEN, ooit een provincie van buurland GROSLAND (globaal Groningen), al een tijd onafhankelijk. De extremistische GROSLANDSE groepering GFF wilde FRIENINGEN weer bij GROSLAND inlijven vanwege economische belangen. De GFF voerde druk uit op de FRIENINGSE bevolking door aanslagen te plegen en mensen te onderdrukken.
Het was niet geheel duidelijk in welk gebied de GFF opereerde en van waaruit zij hun werkzaamheden aanstuurden. Een schone taak voor 43BVE aangevuld met genisten om deze vraag in te vullen.

AOR
Het operatiegebied, dat ongeveer de gehele provincie Friesland bedekte, werd in drieën verdeeld. Deze AOR's *(Area of Responsibility)* werden gekoppeld aan de drie pelotons van 43BVE. Tijdens de commandovoering, waarbij de PC-EARS genieadvies gaf op eskadronsniveau, werden binnen de AOR's nog NAI's *(Named Area of Interest)* geïdentificeerd. De NAI's moesten verder worden uitgediept op de aanwezigheid van GFF en eventuele verdachte bewegingen en/of acties moesten worden waargenomen en gemeld richting de CP.

AUTONOOM
Maandagochtend vroeg vertrokken de pelotons aangevuld met genisten vanaf de base (Johannes Post Kazerne te Havelte) richting hun AOR. Met hun Fenneks kwamen ze na ongeveer een uur aan in het operatiegebied. De pelotons zouden voor een periode van vijf dagen autonoom optreden.
Dit betekent dat de eenheden vijf dagen zelfstandig en onafhankelijk in het gebied aanwezig zijn, voordat men terugkomt voor een recuperatieperiode. Bij de voorbereidingen moet dus rekening gehouden worden met voldoende voedsel en water, maar ook – essentieel! - geneeskundige afvoer. *Medics* binnen de pelotons zijn van groot belang omdat geneeskundige steun vaak ver weg is soms lang op zich laat wachten.

VERDACHT
Al vrij vroeg in de operatie werden er verdachte bewegingen en voertuigen waargenomen. Al deze informatie werd gemeld aan de brigade, al dan niet voorzien van een analyse door de S2 van 43BVE en waar nodig uiteraard met genieadvies. Via *intsums* (inlichtingensamenvattingen) vanuit de brigade werden eenheden steeds meer gestuurd in hun verkenning. Zo werd op dag twee een vermoedelijk trainingskamp onderkend.
In de volgende nacht werd er een heimelijke observatie ingericht rondom het trainingskamp om zo het *Pattern of Life* vast te stellen. Het was van essentieel belang om te weten hoeveel personen met welke bewapening er in het gebouw waren, omdat tegelijkertijd 44Painfbat was begonnen met de planning van een aanval op het trainingskamp. Doordat in de CP van 43BVE een functionaris van het 44e was aangesloten, kon alle informatie direct worden gedeeld met de infanterie.

Het ‘doen’ en ‘denken’ van de verkenner wordt in het

EARS-peloton aangeleerd op de Manoeuvreschool in Amersfoort.

Zo werd door de genieverkenners een vermoedelijke locatie van een IED onderkend, doordat zij bepaalde TTP’s herkenden van de vijand. Tijdens de tweede nacht van de observatie werd een CTR *(Close Target Recce)* uitgevoerd om het trainingskamp nog verder uit te diepen, met extra aandacht voor de vermoedelijke IED-locatie. Deze is heimelijk in kaart gebracht en als schets doorgestuurd naar het 44e, dat zich samen met 111Pagncie kon voorbereiden op de aanval, die dan ook bij het aanbreken van de dag werd ingezet. De verkenners van 43BVE hebben hun waarneming vastgehouden en zijn tot 24 uur na de aanval op hun posities blijven liggen om te onderkennen wat er gebeurde nadat de GFF verstoord waren in hun proces.

MEERWAARDE

Bij DUTCH BISON werd er sinds lange tijd weer samengewerkt met 43BVE. Meteen werd de meerwaarde van deze samenwerking aangetoond door het goede resultaat van de verkenning op het trainingskamp. Tijdens de opleiding en training van de genieverkenners wordt veel aandacht besteed aan het tactische optreden als verkenner.
De genietechnische basis wordt gelegd in de startfuncties van het personeel bij zowel de kaderleden als de manschappen. Het ‘doen’ en ‘denken’ van de verkenner wordt in het EARS-peloton aangeleerd op de Manoeuvreschool in Amersfoort. Hier wordt de ploeg opgeleid met het verkenningsvoertuig Fennek, sinds kort bij de genieverkenners ook voorzien van BAA kop. Ook het optreden te voet wordt voor een groot deel aangeleerd bij de instructiegroep verkenningen.

GENIEVERKENNERSOPLEIDING

In Vught werkt men nu aan een vernieuwde Genieverkennersopleiding, die het personeel moet verbreden in genietechnische kennis en het rapporteren van deze gegevens. Voor wie van teamwork houdt, is de functie van Genieverkenner binnen het EARS-peloton een uitdagende vervolgfunctie voor kaderleden en manschappen. Je bent immers slechts met zes man in een groep en daar moet je de klus mee klaren.
Ook als je houdt van fysiek werk en wel eens buiten de geëigende oefenterreinen wilt werken is een functie bij de genieverkenners aan te raden.

VANAF HET EERSTE UUR

DUTCH BISON was een mooie opmaat voor verdere samenwerking met 43BVE. Er staan nu schietseries in Bergen-Hohne en oefeningen in Noorwegen gepland. Naast 43BVE werkt het EARS-peloton ook veel samen met de eskadrons van het JISTARC-bataljon. Het EARS-peloton is een eenheid die vooruit blijft kijken en zich blijft ontwikkelen op zijn specifieke vakgebied. Tijdens de oefening in Friesland hebben we veel geleerd en in onze rugzak meegenomen om de volgende keer nog beter ‘Geniesteun vanaf het eerste uur’ te kunnen leveren.

Eerste luitenant Ivo Jacobs, C-1Pel-112Pagncie

Cold Response 2014:
Een groen scenario in een volledig wit landschap

Van 10 t/m 19 maart 2014 vond in Noorwegen de internationale oefening COLD RESPONSE plaats met 16.000 man uit 16 verschillende landen. Volgens het scenario maakte de NERTHUS-regio in Noord-Noorwegen deel uit van het fictieve BORGLAND (de onderste helft van Noorwegen), met Noord-Noorwegen als de agressor GARDARLAND, die de regio claimde, omdat het merendeel van de NERTHUS-bevolking onderdrukte Gardarlanders zijn. Een scenario dat verrassend actueel werd met de situatie in de Krim.

Na de inname van NERTHUS door GARDARLAND besloot de Veiligheidsraad tot het formeren van een coalitiemacht om GARDARLAND via een gewapende interventie te dwingen de regio te verlaten en de internationaal erkende grenzen te herstellen. Een groen scenario in een volledig wit landschap. Ons eigen Korps Mariniers was al vanaf week 2 met een volledig bataljon aanwezig en bereidde zich met hun koudweertraining voor op deze oefening. Naast deze grote Nederlandse bijdrage was er echter ook een relatief kleine, 1Pel-112Pagncie, ondersteund door een klein staf/log element. En in een vreemde twist van het lot zat het Korps Mariniers aan de BLUEFOR (NATO) kant en het pantsergeniepeloton bij OPFOR. Het peloton stond onder bevel van het Noorse geniebataljon.

Op 28 februari vertrokken wij naar de kazerne in Skjold voor een integratie- en voorbereidingsweek met de Noorse collega's. Vooral praktische zaken als koudweerdrills, leren verplaatsen met laplanders en ski's, bereiden van de Noorse rantsoenen en het realiseren van Noorse communicatiemiddelen in onze voertuigen. Maar nog veel belangrijker was de integratie in de A-compagnie van het Noorse geniebataljon.

NET EVEN ANDERS

We kwamen er namelijk al snel achter dat er nog geen NATO-standaard manier van werken is en dat de Noorse pantsergenie toch echt verschilt van de onze.

Het meest opvallende verschil is het ontbreken van de ENGREP en andere standaard NATO-formulieren. De Noren gebruiken eigen formats voor meldingen; net even anders dan de NATO-varianten. Minder algemeen van opzet en volledig toegespitst op hindernissen in een groen scenario. Ook hun pelotonsstructuur is anders. Die bestaat uit vier gemoderniseerde M113A3's, met de PC en OPC als voertuigcommandant op het eerste en tweede voertuig.

Doordat de M113's vol zitten met apparatuur en uitrusting en de klapstoeltjes van het zelfde type als de CV90 zijn, is er achterin slechts ruimte voor vier uitgestegen soldaten. Daardoor treden de Noren vrijwel uitsluitend sectiegewijs op en vormt het uitgestegen deel van twee voertuigen een uitgestegen groep. Wel beschikken zij binnen de groepen over een genie-scherpschutter (met Barret .50) voor het beschieten van mijnen en kan hun M113 worden uitgerust met een mijnenploeg tegen niet-begraven eerstegeneratiemijnen.
Dit lijkt niet erg nuttig, tot je bedenkt dat je in Noorwegen vooral in de winter erg slecht mijnen kunt begraven. De meeste mijnenvelden in Noorwegen zullen bestaan uit relatief kleine wegafsluitingen op de schaarse wegen in het zeer kanaliserende bergachtige terrein. Niettemin blijken deze mijnenploegen slechts beperkt bruikbaar. Ze zijn tijdens de oefening niet ingezet.

De compagnie heeft ook een ondersteuningspeloton, bestaande uit drie Kodiak genietanks op een Leopard-1 onderstel en twee Leopard-1 brugleggers met de Leguaanbrug, maar geen organieke bouwmachinecapaciteit. Ook bij het ostpel bevinden de PC en OPC zich op de voertuigen als voertuigcommandant.

Als laatste gevechtseenheid beschikt de compagnie over een klein genieverkenningspeloton op sneeuwscooters, dat de pelotons van genie-inlichtingen voorziet over vijandelijke hindernissen of advies kan geven over de locaties van te leggen eigen hindernissen. Een opvallende capaciteit voor een pantsergeniecompagnie, maar eentje met grote meerwaarde. De Noren waren behoorlijk jaloers op onze onafhankelijk van de groepen opererende PC en OPC. Met name de Fennek als onafhankelijk commandovoertuig trok veel bekijks.

HOOGSTE GEWELDSPECTRUM

De TTP'n van de Noren blijken ook te verschillen en meer gespitst te zijn op het hoogste geweldspectrum met een hoger operationeel risico. Sowieso bleek na een blik op het sneeuwlandschap dat het uitzetten van een brugas en lijn voor het steunblad voor een bruglegger met wit touw een behoorlijk slecht plan. De Noorse manier is een stuk minder precies. Is het gat enigszins binnen de marge? Dan is een oranje staak links en rechts voldoende. De bruglegger rijdt op en de commandant bepaalt zelf waar en hoe hij precies de brug neerlegt. Ook het doorbreken van mijnenvelden gebeurt met een hoger operationeel risico dan wij gewend zijn. Mijnen worden opgepakt, ter plekke opgeblazen of beschoten door de scherpschutter. Ook bij het doorbreken van tweedegeneratiemijnenvelden wordt een vent gestript van al het metaal en met een niet-metalen prikker het voorterrein in gestuurd of ze beschieten de mijnen die op het maaiveld liggen. De doorgang wordt vervolgens slechts aan één kant gemarkeerd en de voertuigen moeten dan zo dicht mogelijk langs de markering rijden. Wij besloten als Nederlanders onze eigen TTP'n aan te houden en het doorbreken van tweedegeneratiemijnenvelden voor-al aan de Noren over te laten.

WET RESPONSE

Na de integratieweek begon de oefening. Maar *Cold Response* werd *Wet Response* want de eerste dagen was het +2 met regen. Gelukkig zou het ▶

daarna een stuk kouder worden. De eerste paar dagen werden wij ingezet voor het opwerpen van eerstegeneratie-mijnenvelden, op het maaiveld gelegd binnen het grote hindernissenplan in het 30 km diepe voorste bataljonsvak. Doel was om de vijand met een combinatie van hindernissen, vuursteun en manoeuvre maximaal 36 uur te vertragen tot aan de lijn waar het middelste bataljonsvak begon.
Het middelste bataljonsvak had het zelfde doel van 36 uur vertragen en het achterste batajonsvak was de *blocking position* waarin de vijand uiteindelijk gestopt moest worden. Een operatiegebied met een totale diepte van ongeveer 80 km. De laatste twee mijnenvelden in ons vak moesten op commando worden gesloten en hiervoor stonden twee groepen urenlang als bezetting bij de hindernissen en één groep als reserve daarachter. De OPC en PC als onafhankelijk commando-elementen bewees in deze al meteen zijn meerwaarde.

Met de Fennek kon ik als PC een positie kiezen om in de *comms* te blijven met zowel de eigen groepen als met de Noorse CP. De OPC had de vrijheid bij de verschillende groepen langs te gaan of om een nieuwe geschikte positie te zoeken voor de PC en een locatie voor een afwachtingslocatie waar het peloton zou kunnen hergroeperen na het sluiten van de verschillende hindernissen. De vijand werd verwacht vanaf H-hour woensdag 1200u.
Helaas voor ons trok de vijand sneller op en in de nacht van woensdag op donderdag konden we de laatste paar hindernissen sluiten onder vijanddruk en vervolgens een *link-up* maken met de rest van de compagnie om met een achterwaartse doorschrijding richting het noorden terug te trekken.

MET TWEE OORSCHELPEN

Het volgen van het gevecht in de laatste paar uren, het aansturen van de groepen, het op het allerlaatste moment nog een extra hindernis moeten opwerpen met de reservegroep en het peloton zo snel mogelijk hergroeperen en terugtrekken was voor mij als PC een gevecht met twee oorschelpen tussen pelotonsnet en het Noorse compagniesnet; een geweldige leerzame ervaring in gevechtsleiding. Na de terugtocht was het gevecht voor de ACie voorbij. Die trok zich terug tot het achterste bataljonsvak in de *blocking position*.

Voor 1Pel betekende dit echter dat wij werden afgestaan aan de C-Compagnie in het middelste bataljonsvak om daar te steunen en als bezetting te staan bij drie mijnvelden achter in het vak om deze op commando te sluiten. Gelukkig stagneerde de opmars van de vijand en hadden we nog redelijk wat rust tot de nacht van vrijdag op zaterdag toen de vijand zo ver genaderd was dat we onze mijnenvelden moesten sluiten en dat we ons samen met de CCie terug moesten trekken tot achter de *blocking position*.

De hele zaterdag en zondag stond in het kader van herbevoorrading en rust en werden we voor de aanvalsfase weer bij de ACie aangeklikt. De temperaturen begonnen 's nachts te dalen tot -25 en met ons eerste en enige geval met *frost-bite* stond het peloton gelijk op scherp wat betreft niveau-1 drills. In de aanval werden wij ingezet als reservepeloton, aangezien onze mogelijkheden voor het doorbreken van mijnenvelden beperkter zijn dan die van het Noorse peloton. Na anderhalve dag met weinig actie was voor ons op woensdagmiddag het tactische deel van de oefening voorbij; het was tijd voor onderhoud en de *re-deployment* naar Nederland.
Voor de mannen een oefening met wat minder actie dan gehoopt, maar het was zeker een belevenis om samen te werken met de Noren in een uitdagend gebied. De groepscommandanten hebben leerzame ervaring in gevechtsleiding opgedaan en een goede les in het communiceren in het Engels.

Als PC ben ik in deze oefening echt getraind en heb ik direct samen mogen werken met een Noorse compagniesstaf. Al met al een zeer leerzame, nuttige en vooral ook leuke ervaring die op alle niveaus smaakt naar meer.

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 RICK NIJHOLT

Rick zit nu een half jaar bij het logistieke peloton van 112Pagncie. In zijn bijna 5-jarige militaire loopbaan was hij eerst boordschutter bij 111Pagncie en daarna stapte hij over naar 2Pel-112. Als chauffeur wielvoertuig bij het logistieke peloton is hij niet alleen met zijn voertuig bezig: "We beheren en verstrekken allerlei materiaal en verder help ik waar nodig is bij onze distributie-groep." Wat voor spullen regelt Rick allemaal? Een opsomming: exercitiemunitie: van handgranaat tot snijladingen; gereedschappen voor de timmerman, elektricien, metselaar en stratenmaker; veldmateriaal, van camo-net tot boogtent; veldversterkingsmateriaal: golfplaten en prikkeldraad. Ook vragen ze allerlei spullen aan voor de kazerneweken en oefeningen: "Van een rolletje tape tot aan vervoeraanvragen." Allemaal om hun pagnpels rollend te houden. Rick Nijholt kan relaxed een terrasje pakken met vrienden, maar bij zijn grote hobby voetbal verandert hij in een fanatieke speler.

MIJN NAAM IS... SOLDAAT-1 SJORS VAN GERWEN
Sjors (21) zit sinds 2012 in dienst en is nu Verbindelaar bij 112Pagncie: "Het mooie aan de functie van Verbindelaar is dat je - ongeacht wat de opdracht inhoudt - altijd je verbindingen voor elkaar moet hebben voordat je een actie ingaat."

Met daarbij nog Sjors' eigen kanttekening: "Ondanks dat de apparatuur niet altijd meewerkt!" Hij vindt het leuk werken bij de genie: "Iedereen wil hard werken, ook voor elkaar. Daarnaast is het werk afwisselend en veelzijdig omdat we een heel breed optreden hebben en met allerlei eenheden moeten samenwerken. Met als mooie bijkomstigheid dat we ook af en toe eens 'dingen' in Nederland kunnen doen." Wat Sjors betreft draait hij een plaatsvervangerstoel, om daarna door te stromen richting de KMS.

MIJN NAAM IS...
SOLDAAT-1 TYMEN HOEKSTRA
Tymen Hoekstra (20) woont in Koudum, en zoals iedereen weet ligt dit in Friesland. Bij de bravo groep, 2Pel-112Pagncie is hij Minimi-schutter en als neventaak pontonnier. Hij zit er pas iets meer dan een half jaar, maar is tot op heden zeer tevreden met zijn functie en zijn groep.

Hij heeft ook iets om naar uit te kijken: "Begin 2016 gaan we naar de Caraïben; vier maanden bij de Compagnie West."
En ook daarna blijft de genie zijn ding: "De functie die ik het liefst zou willen is korporaal bij de commandogroep. Met die ervaring naar de KMS en daarna weer snel terug naar de genie als onderofficier!"

MIJN NAAM IS... SERGEANT SANDER SWIDERSKI
"Sinds ik in 2005 ben opgekomen op de KMS heb ik meerdere stoelen gedraaid. In Oirschot was ik groepscommandant en instructeur. Daarna mijn constructie-opleiding gedaan en groepscommandant in Wezep geworden."

Sinds januari van dit jaar is Sander weer pantsergenist, als sergeant-inlichtingen bij de compagniesstaf van 112Pagncie. Dat is een nieuwe functie, waarin nog veel zaken over het takenpakket moeten worden vastgelegd: "Veel projecten staan nog in de kinderschoenen en er wordt nog veel getest."
Als sergeant-inlichtingen is hij, samen met zijn korporaal, verantwoordelijk voor de inlichtingenstroom richting de pelotons en de compagniesstaf: "Nieuw is de Genie Inlichtingen Module, bedoeld om de groepscommandanten te helpen een goed beeld van een operatie te krijgen en zo een beter advies te kunnen geven aan de infanterie."

De lessen hierin worden verzorgd door Sanders inlichtingenbureau: "Al met al biedt deze nieuwe functie een hoop uitdagingen waar ik zeker naar uitkijk. De komende drie jaren zullen voorbij vliegen."

11 Pantsergeni

ebataljon 2013

Eerste luitenant René Teeuwen, C-3Pel-412Pagncie

DOEL ZONDER EEN MISSIE

Maak je individuele vijfjarenplan

Iedereen is met een bepaald doel of met bepaalde drijfveren in dienst gekomen. Je hebt je georiënteerd op de arbeidsmarkt en uiteindelijk geconcludeerd dat Defensie de beste organisatie voor je is. Je zoekt uitdagingen en je wilt een avontuur aangaan met daarbinnen de structuur die je als individu zoekt. Je bent niet op zoek naar nieuwe vrienden of collega's, maar naar kameraden op wie je kan bouwen en die je kan vertrouwen wanneer het erop aan komt...

Na je initiële opleidingen word je geplaatst bij je nieuwe eenheid en doe je uiteindelijk datgene waarvoor je ooit gesolliciteerd hebt. Je bent klaar om het avontuur aan te gaan, klaar om de wereld te zien en klaar om een bijdrage te leveren aan vrede en veiligheid. Tijd dus om op te werken naar een uitzending.

Maar wat nu wanneer die uitzending niet komt? Helaas kon ik mijn jongens geen stip op de horizon bieden in de vorm van een uitzending. Wat ik ze wel kon bieden was een gedegen oefenprogramma om het peloton klaar te stomen voor iedere mogelijke missie, waarbij we op moeten kunnen treden in het gehele geweldsspectrum. Een peloton dat fysiek zijn mannetje staat, voldoende kennis heeft om zich te onderscheiden, maar vooral de wil heeft om elke opdracht aan te kunnen. Hoe hard moeten we ons vasthouden aan die mogelijke missie? Moeten we misschien verder kijken als organisatie, als eenheid, als peloton maar ook als individu? Hoe lang blijf je wachten op die mogelijke missie, de missie die mogelijk nooit komt? In plaats van af te wachten moet je als individu op zoek gaan naar kansen en mogelijkheden. Want één ding is zeker: Defensie is een omgeving waar je kunt werken aan persoonlijke ontwikkeling en dat is daarom ook een belangrijk speerpunt binnen mijn peloton.

Ik zie het als mijn taak als commandant om mensen te helpen beter te worden. In de huidige situatie zijn er veel manschappen die lang worstelen of niets

Elnt René Teeuwen

doen met hun toekomst. Maar wanneer je te lang wacht met je keuzes heb je niet alles meer in eigen hand. In de huidige economie kun je zelfs plotseling op straat komen te staan en dat is een situatie die niemand wenst. Om dit alles te voorkomen verwacht ik iets extra's van mijn personeel.
Binnen mijn peloton moet iedereen individueel een (vijf)jarenplan kunnen presenteren. Dit plan heeft geen grenzen of formats, maar het gaat er om dat het individu verder kijkt dan zijn huidige functie. Wat wil ik bereiken in mijn leven, wil ik voor altijd militair blijven en wanneer en hoe ga ik een diploma in de wacht slepen? Uiteindelijk bepalen deze vragen namelijk wat je in de huidige functie nog wil bereiken en welke functie je hierna moet doen. Of dit nu binnen het peloton is, de compagnie of zelfs in de burgermaatschappij. Om een beeld te geven heb ik diverse personen uit mijn peloton gevraagd hoe zij vinden dat persoonlijke ontwikkeling wordt toegepast binnen het peloton.

SERGEANT ALAN VAN MEGEN

Sergeant Alan van Megen

"Binnen het 3e peloton wordt er richting de groepscommandanten en manschappen tijd en ruimte vrij gemaakt om ervoor te zorgen dat iedereen binnen het peloton voor zichzelf een vijfjarenplan kan maken. Ik vind dat zeer positief, omdat jongens binnen de KL vaak geleefd worden tijdens hun functie en minder bewust worden gemaakt over hun toekomst: Wat ga ik of jij hierna doen? Wat wil ik over twee jaar bereikt hebben? Of over vijf jaar?

Als kaderlid probeer ik mijn mannen bewust te maken dat het soldaten-/korporaalsleven niet voor altijd is. Mensen moeten nadenken of de functie past bij hun ambities. Mocht dit niet binnen de organisatie zijn; wat is er dan mogelijk buiten de organisatie, om daar uiteindelijk ook nog aantrekkelijk te zijn. Eén van de kerntaken van het pelotonskader is om de manschappen beter te maken. Binnen hun huidige functie, maar ook daarbuiten."

KORPORAAL-1 STEFAN BRAND
"Wat heel goed is aan het vijfjarenplan is dat je ertoe gedwongen wordt om na te denken hoe je jouw pad wil gaan bewandelen. Mij is dit heel goed bevallen, vooral omdat je de

Korporaal-1 Stefan Brand

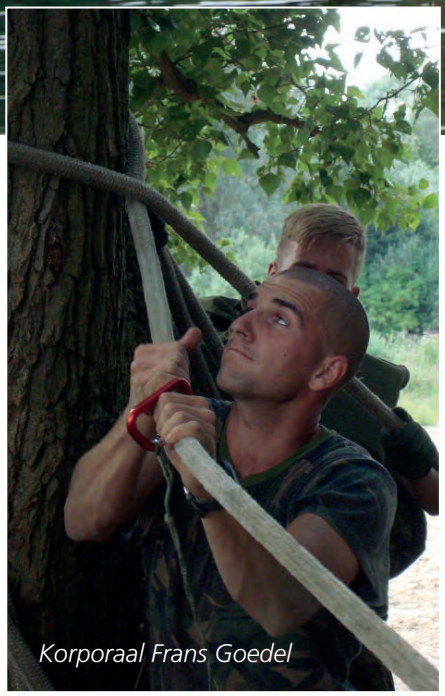
positieve en de negatieve kanten van de opties ziet die je voor jezelf schetst. Omdat je hierin begeleid wordt is het makkelijker een duidelijk beeld te krijgen van de mogelijkheden, waardoor je een gefundeerde keuze kunt maken."

KORPORAAL-1 COY HEIJNEN
"Ik krijg voldoende tijd om mij bezig te houden met mijn toekomst en heb afspraken gemaakt om te gaan studeren. Bij deze afspraken vraagt de luitenant ook geregeld hoe het ervoor staat, waardoor ik een stok achter de deur heb. De luit stelt prio's aan oefeningen en opleidingen en zorgt dat iedereen zo goed en snel mogelijk wordt opgeleid." ▶

Korporaal-1 Coy Heijnen

Korporaal Frans Goedel

Soldaat-1 Klop

KORPORAAL FRANS GOEDEL

"Het pelotonskader stimuleert ons in onze persoonlijke ontwikkeling. In de toekomst wil ik graag onderofficier worden, maar helaas voldoe ik nog niet aan de opleidingseisen. Met mijn PC en de loopbaanbegeleider heb ik gekeken hoe we hier komende jaren invulling aan kunnen geven. Een constructieopleiding via het OTC Genie is jammer genoeg niet mogelijk als pantsergenist, dus ben ik momenteel op zoek naar de geschikte opleiding om toch aan de kwalificaties te voldoen."

SOLDAAT-1 KLOP

"Bij ons in het peloton wordt veel gehamerd op persoonlijke ontwikkeling. In mijn geval houdt dit in dat ik word begeleid en opgewerkt richting mijn toekomstige functie als plaatsvervangend groepscommandant om uitein-

Soldaat-1 b.d. Bas Lauwers

delijk onderofficier te kunnen worden. Dit is denk ik ook wel uniek, omdat dit niet wordt gestuurd of afgeremd door werkzaamheden en oefeningen, maar hierin juist extra tot zijn recht komt."

SOLDAAT-1 B.D. BAS LAUWERS

"In het derde peloton wordt er heel goed gehamerd op je eigen persoonlijke ontwikkeling. Het vijfjarenplan heeft mij destijds aan het denken gezet wat ik wilde en dat was in mijn geval niet meer binnen Defensie. Door een beroepskeuzetest ben ik erachter gekomen, dat ik graag hovenier wilde worden. Samen met de luit heb ik een plan opgesteld om de bijbehorende BOL-opleiding te volgen. Sinds januari 2014 werk ik bij een hoveniersbedrijf. Ik heb het hier erg naar mijn zin en ben blij dat ik door het jarenplan deze stap heb genomen."

Persoonlijke ontwikkeling van het individu staat voorop

Juist wanneer er geen missie gepland staat moeten we ervoor waken dat een missie een doel op zich wordt.
Omdat je als individu geen invloed hebt op die 'mogelijke' missie, bestaat namelijk het gevaar dat de tijd doortikt en je doel nooit wordt bereikt.

Doelen kun je zelf formuleren en zo concreet maken als jezelf wil, zolang je maar een doel hebt waar je zelf invloed op kunt uitoefenen. Of het nu gaat over een pelotonsdoel of over een individueel doel; belangrijk is om verder te kijken dan de dag van morgen. Wat wil ik bereiken met mijn groep en wat wil ik als individu bereiken? Door met mensen in gesprek te gaan en hen te confronteren met een aantal feiten en vragen, worden ze zich bewust van het feit dat ze zich moeten blijven ontwikkelen.

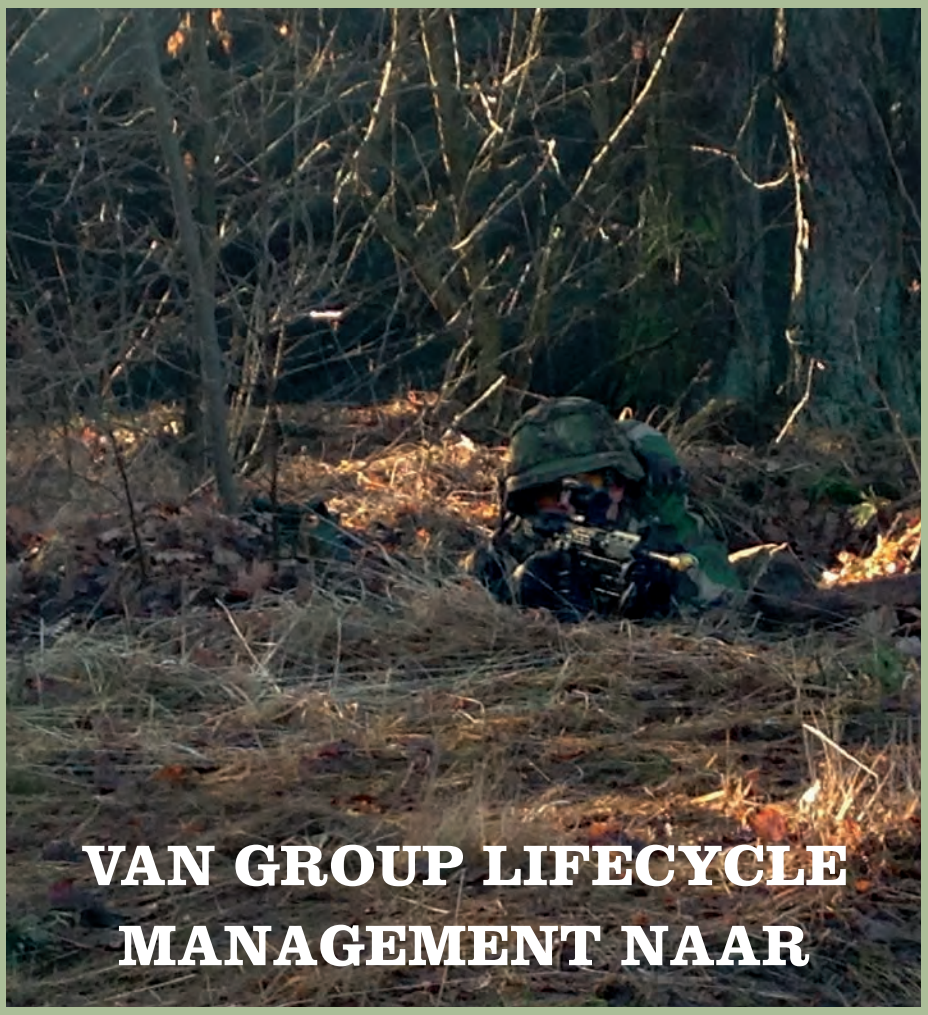
Uiteindelijk draait het gesprek en het plan maar om één ding: de persoonlijke ontwikkeling van het individu.

Tweede luitenant Bram Baars, C-2Pel- 412Pagncie

VAN GROUP LIFECYCLE MANAGEMENT NAAR GENIE 26

EEN RUWE DIAMANT WAARAAN NOG GESLEPEN MOET WORDEN

“Hey luit, welkom bij 2 pel... Wij draaien het GLM peloton”. Dat was een van de eerste zinnen die sergeant-1 Gravée, tegen me sprak bij mijn start in maart 2013 (zie zijn artikel over GLM in GENIST, mei 2013, blz. 46). “Wat is GLM nou weer?” was mijn logische reactie. Vanuit de KMA en de VTO had ik uiteraard een gigantische berg afko’s geleerd, maar deze kende ik nog niet. GLM staat voor *Group Lifecycle Management*: een groep, die een levenscyclus doormaakt en daarbij wordt gestuurd en gemanaged. Niets is minder waar, want het groepsproces en de vorming die daarmee samenhangt, zijn zaken die deze constructie ontzettend sterk maken.

De eerste vruchten van een half jaar GLM zijn al geplukt in de vorm van een pantsergeniegroep onder leiding van sergeant Van der Heijden, korporaal Dieleman en korporaal Van Iperen.
In het artikel van sergeant-1 Gravée is deze pilot uitvoerig behandeld. Na het doorlopen van de 22 weken GLM is de groep in zijn geheel overgegaan naar het eerste peloton en valt daar positief op door de kundigheid en mentaliteit die ze uitstraalt. En, jawel u leest het goed, onder leiding van een driehoek. Een gouden driehoek wel te verstaan, bestaande uit een sergeant en twee ervaren korporaals (plaatsvervanger en korporaal-mineur). Ook een van de sterke elementen die het GLM in huis heeft, want het zijn niet alleen de sappeurs, maar juist ook de gouden driehoek die getraind en gevormd wordt, waardoor uiteindelijk een sterk geheel ontstaat.

LAGER BASISNIVEAU

Oké, genoeg wollige en cryptische omschrijvingen. Tijd om concreet te worden. Voordat we uitleggen wat GLM inhoudt, eerst even een aantal stappen terug. Waarom werd het GLM ingevoerd? Hiervoor moeten we terug naar de basis van de basis, namelijk de soldatenopleidingen. Die zijn in de loop der tijd aangepast. Zo is de VEVA erbij gekomen en worden de BGO en GVO niet meer als zodanig gegeven. Hierdoor melden de kerels zich, na het behalen van hun opleidingen, met een lager basisniveau bij de parate eenheden.

In eerste instantie kan een eenheid dit, op basis van ervaring en vorming van de oorspronkelijke groep, gemakkelijk opvangen. Maar wanneer een groep met meerdere nieuwe jongens tegelijk wordt uitgebreid, daalt het niveau. Dit heeft gevolgen voor het peloton, de compagie, etc.

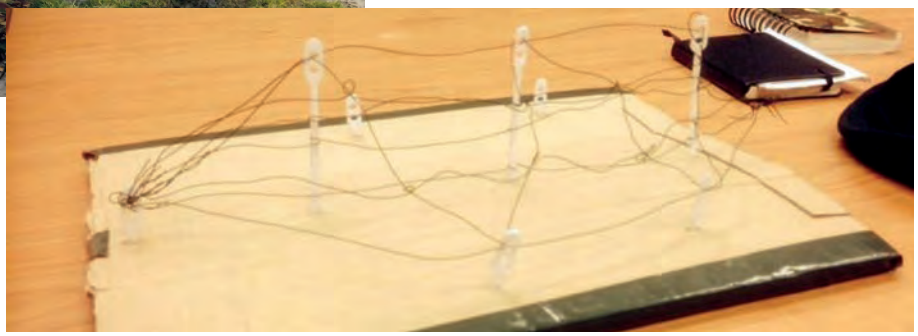
GENIE 26

41 Pantsergeniebataljon heeft besloten om dit probleem aan te pakken via het doorlopen van het GLM, dat intussen geëvolueerd is tot *Genie 26*. Het omvat een 26 weken durend model waarbinnen alle pantserdrills worden doorlopen, met hierin 4 weken voor bijscholing op het gebied van springen en explosieven in Reek. De daadwerkelijke module wordt in 22 weken bij de eenheid gegeven met de volgende blokken: demolitie, contramobiliteit, mobiliteit,

in no time, met het vuur in de ogen, een bak uit te springen en een hindernis in te knallen. Deze langzame omslag in het programma is tevens de grootste verandering die de metamorfose van de pilot GLM naar Genie 26 met zich heeft meegebracht.

Niet alleen technisch een goede groep, maar juist ook optimaal gevormd en militaristisch. Dit sluit precies aan op mijn eigen oogmerk. Na afloop moeten er 30 gemotiveerde krijgers staan, die nergens voor terugdeinzen.

counter insurgency (OVG en search) en AMT. Het is duidelijk dat hier niet alleen het *good old* 'staal-op-staal' gevecht wordt behandeld, maar juist ook het moderne irreguliere optreden, bekend van Afghanistan. Ieder blok begint met een aantal weken waarin de goepscommandant, samen met zijn gouden driehoek, alle TSP'n, BGNT'n en drills behandelt in lessen en praktijk. Gevolgd door een oefening waarin de aangeleerde vaardigheden maximaal in praktijk moeten worden gebracht. Het blok wordt afgesloten met een zogenaamde inzetgereedstellingsweek, waarin het onderhoud wordt gedaan. Belangrijk element tijdens deze week zijn verder de functioneringsgesprekken ofwel begeleiding.

IJZERSTERKE OPLEIDING

Roger, we hebben de vorming, het trainen van zowel de sappeurs als de gouden driehoek en de begeleiding die als een rode draad door het Genie 26 model lopen. Welke facetten dragen nog meer bij aan een ijzersterke opleiding? Deze zijn te vinden in de opbouw van het programma. Het begin van de opleiding wordt namelijk zeer schools weggezet. In deze fase mag het trainen in tactische omstandigheden nooit ten koste gaan van het 'sponzen' van de technische stof door de kerels.

Een concreet voorbeeld: wanneer de groepscommandant vermoedt meer leerwinst op technisch vlak te behalen door een kerel af te laten hangen en de stof nog een keer te behandelen, dan doet hij dat. Een ander voorbeeld: in de eerste oefenweek krijgen de groepscommandanten bij hun opdracht een locatie, een tijdswindow en middelen toegewezen om bijvoorbeeld een brug onder lading te brengen. Het is niet de bedoeling dat er na acht uur, onder tactische omstandigheden, een brug onder lading moest zijn gebracht. Nee, hij krijgt acht uur de tijd om het onderwerp objectvernieling maximaal te trainen. Gaandeweg het programma verandert de sfeer en zal het schoolse plaats maken voor het tactische. De kerels zijn dan op technisch vlak voldoende gevormd en zijn aan het einde van de rit in staat om

WEERBARSTIG

Natuurlijk is het bovenstaande mooi en romantisch beschreven, maar wat leert de praktijk ons? Eigenlijk best veel, want waar vroeger alles mogelijk was, kampen we nu met te weinig of kapotte voertuigen, cursussen die niet vrijkomen en scholen die gemuteerde soldaten afleveren. Dit zijn tevens de grootste en moeilijkste punten om bij de uitvoering van *Genie 26* mee om te gaan. Bij het uitvoeren van BGNT'n zijn voertuigen (die operationeel zijn) toch verdraaid handig....

Kerels die vanwege de geringe capaciteit (iets met BATCH en 'prio bij andere cursist...') niet de cursussen krijgen die ze zouden moeten hebben, of kerels die helemaal niet inzetbaar zijn; dat zijn ook zaken waarmee rekening gehouden moet worden. Ik noem dat de weerbarstigheid van de praktijk, waarmee iedereen moet dealen, maar waardoor processen zeker niet worden vergemakkelijkt. Overigens de kerels zelf, die willen voorwaarts. Dat zie je in hun ogen ...chapeau!
Genie 26 is een ruwe diamant waaraan nog geslepen moet worden, opdat hij zal schitteren en iedereen betoveren...

Content is op verzoek door de redactie verwijderd!

MIJN NAAM IS… KORPORAAL-1 BENJAMIN RUS

Hij is, met zijn zes dienstjaren bij dé Geniecompagnie van de luchtmobiele brigade, daar al lang niet meer de Benjamin. Als Minimi-schutter en boordschutter was hij met 412 Pantsergeniecompagnie in Uruzgan (TFU-12). Hier heeft de luchtmobiele geniegroep veel samengewerkt met het KCT, waarbij ze regelmatig in vuurcontact kwamen met *opposing forces*: "Bij een van onze eerste acties raakte een EOD-collega gewond. Ik stond als enige in zijn directe omgeving om eerste hulp te verlenen. Gelukkig konden we in een nabije opgedroogde rivierbedding schuilen. Na ongeveer 50 minuten was het pas mogelijk om hem af te voeren naar een teruggelegen locatie. Bij deze actie ben ik gelijk in de *setting* gekomen en zijn mijn ogen open gegaan en ik mag dan ook van geluk spreken dat wij het nog kunnen na vertellen. Het heeft veel met me gedaan; tijdens de uitzending, maar ook daarna. Gelukkig hebben mijn groepsgenoten en de kaderleden van de compagnie mij goed opgevangen. Ik geloof dat er al die dagen daar een engeltje op onze schouders zat... Vorig jaar, tijdens de jaarlijkse herdenking van de gesneuvelden van operatie *Market Garden,* heb ik voor mijn handelingen in het uitzendgebied het erekoord ontvangen. Dat heeft het voor mij afgesloten en ik hecht dan ook veel waarde aan deze onderscheiding. En de Uruzgan-actie: ja, die is nu een waardevolle ervaring in mijn rugzak."

MIJN NAAM IS… KORPORAAL WUNDERINK

Wunderink is 23 jaar en werkt bij de cogp van 1Pel-11Gncie AASLT. "Ik heb al de halve wereld gezien sinds ik in 2009 op de Oranjekazerne kwam. Direct nadat ik bij de genie ben geplaatst ging ik het opwerkingstraject in voor mijn eerste uitzending richting Afghanistan. Van maart tot en met augustus 2010 zat ik bij rotatie TFE-12 samen met 412Pagncie. En ik heb vele mooie oefeningen meegemaakt waaronder Senegal, Amerika en een tijdelijke tewerkstelling op Curaçao (CIDW, rotatie 13). Die laatste als onderdeel van 11Infbat-B-"STIER" Cie. Dit was natuurlijk heel anders dan mijn uitzending in 2012, maar niet minder mooi of uitdagend. Ik kijk hier met een goed gevoel op terug, met als hoogtepunt een mooi springterrein met een multifunctionele bunker, wat we daar gecreëerd hebben. Die kunnen toekomstige collega's gebruiken voor het springen met explosieven, het schieten met de PzF en het gooien van handgranaten." Dit jaar hebben we weer een goed gevuld programma met als hoogtepunten Hongarije en Portugal en de OG(operationele gereedheidstelling) in Guz Altmark. Sodeju!"

MIJN NAAM IS… SOLDAAT-1 WILLIAM VAN VELSEN

William (22) is Combat Life Saver bij 3Pel-11Gncie LMB. Hij zit er pas, maar heeft wel al vier jaar ervaring bij de luchtmobiele infanterie achter de rug: "Daar ben ik tweemaal naar Amerika geweest en ook naar Zuid-Afrika." Maar de genie, da's toch weer andere koek: "Bij mijn eerste grote oefening met de genie in Texas merkte ik dat er best veel bij komt kijken. Maar je wordt snel in de groep opgenomen en er heerst een positieve werksfeer: *can do!* Werken bij de genie geeft veel uitdaging, omdat je van veel verschillende zaken veel kennis moet hebben. De genie is een hechte club dat zie je ook vaak terug in de tradities."

MIJN NAAM IS… SERGEANT SJOERD KUIN
Eerst was hij machinist bouwmachine bij het BMpel-102Constrcie. In 2009 is hij met TFE-10 naar Afghanistan gegaan. In 2011 naar de KMS, waarna 2012 in het teken stond van de VTO-Genie. Januari vorig jaar begonnen bij 11Gncie AASLT en aansluitend de VAKOL gehaald voor het dragen van de rode baret: "Veelzijdigheid in de werkzaamheden maakt onze club een uitdagende en mooie compagnie. Samenwerken en intrinsiek doorzettingsvermogen is de kracht van 11 Genie!"

MIJN NAAM IS… SOLDAAT-1 RIK COSTER
Bij 11 Infanteriebataljon rook hij al aan de genie; hij was namelijk infanteriepionier. Al bij de pioniercursus merkte hij dat de genie toch wel erg interessant was. Uiteindelijk solliciteerde hij, tijdens zijn tewerkstelling in Curaçao, bij 11 Geniecompagnie AASLT en op 6 januari 2014 kon hij bij 1 Geniepeloton beginnen. "Best grote verschillen. Alles is een stapje hoger en lekker zelfstandig. Ik heb het naar mijn zin in mijn groep en het peloton. Ik moet nog wel wat cursussen volgen maar dat gaat goed komen; ik heb immers al ervaring als pionier. Ik hoop volgend jaar op een uitzending naar Mali!"

MIJN NAAM IS… SOLDAAT-1 PASCAL PASVEER
Pascal (20) is een echte Utrechter: *staadsie war?* Hij is de Minimi-schutter van Bgp-2Pel: "In een groep van zes ben ik de enige. De Minimi is een licht machinegeweer met een kaliber van 5,56mm. Ondanks dat het kaliber van de wapens van mijn groepsleden even groot is, ben ik toch het zware wapen. Dit komt omdat mijn wapen er voor gemaakt is om automatisch te vuren en om met een munitiekist van 200 patronen veel vuur richting de vijand te krijgen. Bij contact met de vijand is het de bedoeling om mij in het zwaartepunt te krijgen, zodat ik maximaal doelaanbod krijg. Het zwaartepunt van dat moment bepaal ik zelf of krijg ik van mijn groepscommandant te horen. Velen vinden de Minimi onprettig door het extra gewicht. Maar bij vijandcontact merk je dat dit wapen toch wel het verschil kan maken en dan kan je hem zeker waarderen." Scherp springen vindt hij het mooiste wat er is. Hoewel, er zijn nog andere climaxen voor deze sportieve *fitnesser* en *kickbokser*: "Ik ga de para-opleiding doen voor mijn wing. Eerst een week de grondopleiding en daarna een week springen in België. In burger heb ik al eerder gesprongen en ik vond het fantastisch. Het geeft een kick die niet te beschrijven is. Dit moet je zelf beleven!"

MIJN NAAM IS… SOLDAAT-2 BAS GODEE
Bas (22) is gewondenhelper in de cogp van 2Pel-11Gncie, maar moet nog worden opgeleid: "Vanwege verschillende oefeningen in de USA kon ik nog steeds niet aan mijn opleiding beginnen. Dat moet nu toch echt gaan gebeuren." Daarom alvast, als voorproefje, enkele stukjes van de definitie van een gewondenhelper: verleent zelfstandig eerste hulp aan slachtoffers van een ongeval… ; komt als eerste in contact met een gewonde tijdens operationele inzet… ; overstijgt het ZHKH-niveau… Bas bevindt zich in zijn vrije tijd graag onder water – hij duikt - maar ook in de lucht leeft hij zich uit: "Para zijn is geweldig.
Ik mag inmiddels ook de Amerikaanse wing dragen na een oefening in Fort Bragg, North Carolina. Daar hebben we een oefening gedraaid met de *82nd Airborne Division*. Helaas ging de sprong uit de C-17 tijdens de JOAX *(Joint Operational Access Exercise)* niet door vanwege het slechte weer, maar ik heb mooi twee keer uit een Chinook gesprongen.

MIJN NAAM IS… KORPORAAL YOERIK SCHOONEWIL
Yourik (21) is korporaal-mineur in de Agp-2Pel-11Gncie. Daarvoor was hij CLS'er: "Best nog uitdagend, zo'n medische opleiding." Als mineur is hij nog bezig om volledig opgeleid te worden. Het absolute hoogtepunt in Yoeriks militaire leven wordt de uitzending naar Mali: "Mijn groep gaat daar het KCT ondersteunen. Nu zijn we aan het opwerken om waarschijnlijk in augustus te vertrekken. Ondertussen werk ik gewoon verder met veel plezier bij 11Gncie: *can do* en hard werken om jezelf en anderen beter te maken en er alles uit te halen!"

Kapitein Floris Terhell, plv C-105Gncie Waterbouw

105 Geniecompagnie Waterbouw VERLEGT GRENZEN:

Langste vouwbrug ooit bij Antwerpen

In september 2013 heeft 105 Geniecompagnie Waterbouw haar grenzen verlegd door samen met Belgische genisten een vouwbrug te slaan over de Schelde. De bouwlocatie was midden in de stad Antwerpen waardoor er, naast prachtige plaatjes, veel publieke aandacht was voor dit project. En dan te bedenken dat dit nog slechts de *full dress rehearsal* was voor het eigenlijke doel: Antwerpen 2014, pontonbrug 100 jaar later!

PONTONBRUG 1914

In 2014 is het 100 jaar geleden dat de Eerste Wereldoorlog uitbrak. Voor onze zuiderburen, die spreken over 'De Groote Oorlog', was die zeer ingrijpend. In de stad Antwerpen vindt dit jaar daarom een grote herdenking plaats met diverse activiteiten en tentoonstellingen. Klap op de vuurpijl moet worden de reconstructie van een tijdelijke brug over de Schelde, zoals die 100 jaar geleden ook is geslagen.

In eerste instantie was deze brug bedoeld voor de aanvoer van troepen en goederen, maar later werd ze gebruikt om de strategische terugtocht van het Belgische leger en de vlucht van de Antwerpse bevolking mogelijk te maken. Vele tienduizenden mensen ontvluchtten in twee dagen tijd de brandende stad over de brug bij 'Het Steen'.

AMBITIEUS PLAN

In 2012 werd 105 benaderd om te bezien of het plan voor de reconstructie van de brug mogelijk was. Het Belgische leger beschikte zelf niet meer over voldoende brugslagmiddelen. Hoewel dit een project zou worden van ongekende grootte, waren we direct enthousiast om dit voor elkaar te krijgen.

De kans om met een internationale partner een brug te bouwen in de stad Antwerpen komt niet vaak voorbij. Na een eerste verkenning kwam een aantal uitdagingen boven water:

1. De brug moet 360 meter lang worden. Organiek heeft onze compagnie 200 meter vouwbrug.
2. Door de open verbinding met zee kent de Schelde een getijde met een variabele hoogte van ongeveer zes meter.
3. Omdat één zijde een natuurlijke oever is, valt van de brugas een aantal meters droog bij eb, waar dus geen boten en vouwbrug kan liggen.
4. De stroomrichting van de rivier draait door het getijde elke zes uur, waarbij de stroomsnelheid sterk varieert gedurende de cyclus.

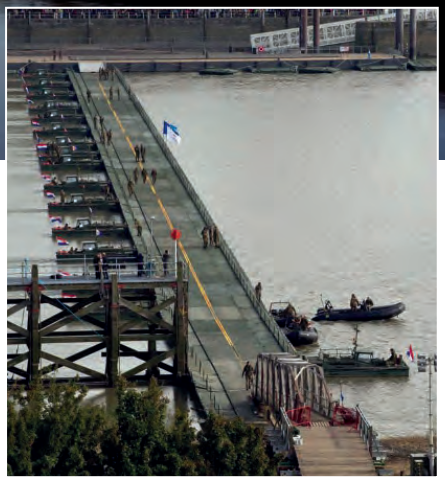

Na overleg met civiele partners, Belgische collega's en ons hogere niveau

HET OPERATIECONCEPT

Fase	1	(administratieve) Voorbereiding.
Fase	2	Strategische verplaatsing van 78 brugladingen naar depot op Vliegbasis Woensdrecht.
Fase	3	Lanceren van brugladingen met kraan vanuit container-terminal PSA.
Fase	4	Opvoer over de Schelde richting bruglocatie, realiseren eindvakken en voorbereiden brugdelen.
Fase	5	Brugslag.
Fase	6	Afbouw brugdelen.
Fase	7	Uithijsen van de brugladingen vanuit containerterminal PSA
Fase	8	Terugverplaatsing vanuit Vliegbasis Woensdrecht.
Fase	9	Onderhoud en afwikkeling.

(101Gnbat) hebben we verschillende ontwerpen gemaakt. Na toestemming van de hoogste militaire niveaus van beide landen en de garantie dat we over voldoende vouwbrug konden beschikken, is het brugontwerp vastgesteld.
Gezien de uitdagingen was het voor de compagnie duidelijk dat de brug eerst een keer gebouwd moest worden voordat de echte 'operatie' in 2014 van start zou gaan.

LANGSTE NEDERLANDSE VOUWBRUG

De overspanning van 360 meter is in het vastgestelde brugontwerp verdeeld in een aanbrug naar de natuurlijke oever van 38 meter, die door de Belgische genisten is gerealiseerd en een vouwbrug van 328 meter, volledig Nederlands. Hiervoor moesten we uit de landsvoorraad extra middenpontons en boten bruggenbouw 'lenen'. Hoewel een aantal details moeten worden bijgeschaafd is de *try-out* fantastisch verlopen. Op de mooie ochtend van zaterdag 28 september 2013 was – voor zover valt na te gaan - de langste Nederlandse vouwbrug in de geschiedenis een feit. Een prachtig gezicht om zestien boten met vlaggen strak langs elkaar te zien werken om de brug kaarsrecht te houden in de stroming!

LEERWINST

Een vouwbrug over de Schelde levert op verschillende niveaus leerwinst op. Voor de schippers is het varen op de ▶

Schelde een compleet andere werkomgeving. Zelfs de meest ervaren schippers moeten wennen aan de sterke stroming en vooral aan de onvoorspelbaarheid en veranderlijkheid ervan. Gebruikmaken van de stroming moet; er tegenin werken is bijna onmogelijk.
Het getijde zorgt naast de stroming voor de technische uitdaging om verankering en overgang naar de oever goed te realiseren. Hier zijn we echt door *trial and error* tot een goede oplossing gekomen, omdat de realiteit anders bleek te zijn dan vanaf de tekentafel was ingeschat. Creativiteit en flexibiliteit gaven hierbij de doorslag.
Door de civiele en internationale omgeving moet er logistiek en organisatorisch anders gewerkt worden (aftanken op het water, lanceren in een havengebied, economische belangen, media-aandacht). Nuttige ervaringen voor de compagniesstaf, die bij toekomstige projecten profijt gaan opleveren.

100.000 BEZOEKERS?
In september 2014 wordt op identieke wijze als afgelopen jaar de brug opgebouwd.
Op vrijdag 3, zaterdag 4 en zondag 5 oktober zal in verschillende openingsblokken de brug te passeren zijn voor de bevolking.

De organisatie verwacht tot 100.000 bezoekers. 105 Geniecompagnie Waterbouw zal er klaar voor zijn!

MIJN NAAM IS… KORPORAAL-1 STEVEN LUIKEN
Steven (28) heeft al van alles gedaan. Chauffeur bij 13Mechbrig, PTLS/LSV 12Infbat Lmb, genieverkenner en verbindelaar C2Ost bij 41Pagncie, PTLS/VIG/LSV 11Gncie Lmb, Scania chauffeur/installatietechniek. Nu is hij hulpadmeur bij 105Gncie Waterbouw. "Ik vind dat ik een leuke en verantwoordelijke baan heb. Bij oefeningen moet ik de personeelszaken in de gaten houden: wie gaat uit de oefening of komt er in; wie is er ziek? Ik moet ook regelen dat de op- en afvoer klopt en voor de rest help ik de staf met andere klussen. Dat kan van alles zijn, bijvoorbeeld verbindingen, of rijden. Als er iemand gewond is geraakt help ik ook." Op kantoor is hij met van alles bezig: "Ziektemeldingen, oefenappèllijsten, vragen over reiskosten beantwoorden, kantoorartikelen bestellen en ook, als het kan: sportprogramma's maken voor mijn studie. Ja, ik geef ochtendsport aan de eenheid." Zijn uitzending naar Afghanistan - TFU 1 Deh Rawod Battle Group Luchtmobiel 2006 - heeft veel indruk gemaakt. "Ik was daar Patria commandant/PTLS gewondenverzorger. Wij moesten veel patrouilles lopen. Mooi en leerzaam."
Desondanks ligt Stevens toekomst niet binnen Defensie: "Nee, ik heb nu al twee jaar mijn eigen bedrijf Dutch Bootcamp en Dutch Personal Trainer en dat loopt echt goed. Ik heb daarvoor de studie Personal Trainer afgerond en ik ben nog bezig met de opleiding National Academy of Sport Medicine. O ja: wil je Bootcamp trainingen volgen of Personal Training of een leuke teambuilding in de omgeving van Drunen of Den Bosch, kijk dan even op www.dutch-bootcamp.com of www.dutch-personaltrainer.com

MIJN NAAM IS… SERGEANT-1 PETER STEVENS
Spannende tijden in Hoogeveen voor de administrateur van Stcie-101Gnbat: hij wordt in mei voor de eerste keer vader.
Wist u dat…
…een administrateur wel '101' verschillende rapporten uitdraait, alleen om de commandant op de hoogte te houden van alle personeelsinformatie, zoals toekomstige plaatsingen, jubilea en aan- en afwezigheid?
…een administrateur met grote regelmaat in de wet- en regelgeving zaken opzoekt voor commandanten of sectiehoofden?
…een administrateur zo veel mogelijk administratieve fouten detecteert van zijn mensen en hen waarschuwt om zo'n fout in het systeem te wijzigen, want zelf kan de admeur bijna niets meer muteren in PeopleSoft.
…een administrateur probeert alle belangrijke informatie over administratieve wijzigingen – en dat gebeurt nogal eens - kenbaar te maken binnen de eenheid?
…een administrateur natuurlijk ook ingezet wordt om algemene lessen BMV te verzorgen en mee te helpen bij steunverleningen?
Weet u wat deze administrateur het leukste vindt? Wanneer een collega een administratief probleem heeft waar hij niet uitkomt; ook niet na heel veel brieven en formulieren. En dat hij het dan wel opgelost krijgt!
Dus: schroom niet en kom met vragen gewoon langs bij uw admeur.

Kapitein ing. Robert de Bruin, C-Ststcie 101Gnbat

Genist in Somalië

OUTSIDE THE COMFORTZONE IS WHERE THE HAPPYNESS STARTS!

Van 22 juli t/m 22 december 2013 was ik als *'J-Engineer and Infrastrure'* werkzaam op het *Mission Head Quarter* (MHQ) van de *EUropian Training Mission Somalia*, afgekort *EUTM Somalia*. Als enige genist op een internationaal hoofdkwartier ben je dé specialist en dé autoriteit op het gebied van *Engineering, Force Protection* en *Infrastructure*. Een baan met veel verantwoordelijkheid maar ook met veel vrijheden. Wat is de EUTM-missie en wat deed ik daar als genist?

GESCHIEDENIS

Somalië kent een lange en gewelddadige geschiedenis. In 1960 ging het toenmalige Italiaanse Somaliland samen met het Britse Somaliland verder als Somalia. In 1969 reeds pleegde generaal Said Barre een coup: hij wilde van Somalië een islamitische eenpartijstaat maken. In 1977 brak een grote grensoorlog uit tussen Ethiopië en Somalië. Vanaf 1992 heeft Somalië eigenlijk geen regering meer gehad, wat resulteerde in diverse stammenstrijden, clanconflicten en andere gewapende acties.

In 2007 zagen alle clanleiders de onmogelijke situatie van hun land in en besloten ze hun wapens neer te leggen en hun soldaten onder te brengen in het Somalische leger. Op 7 april 2010 lanceerde de Europese Unie de EUTM Somalia om de transitieregering te ondersteunen bij de wederopbouw van het leger, de SNAF *(Somalian National Armed Forces)*. Op 22 januari 2013 werd het mandaat van de EUTM Somalia door de EU verlengd tot maart 2015.

OPLEIDEN EN ADVISEREN

De algemene taak van de EUTM Somalia is het opleiden en trainen van Somalische militairen en het adviseren van het Somalische Ministerie van Defensie en de Generale staf. In eerste instantie was de trainingsmissie over vijf verschillende locaties verdeeld. De trainingen van de Somalische militairen werden in Uganda gedaan, op en rond het *Bihanga Training Centre* (BTC) in Bihanga, een dorpje in het zuidwesten van Uganda. Deze training werd ondersteund door het *Mission Headquarter* (MHQ) in Kampala, waar ik werkte. Het *Monitory Advisery Training Element* (MATE) is de derde loot aan de EUTM-stam, gestationeerd op *Mogadishu International Airport* ▶

(MIA) in Somalië. De vierde partner is een klein LSO detachement in Nairobi, Kenia. De vijfde en laatste deelnemer is natuurlijk het EU-HQ in Brussel.

EUTM CONCEPT

Het tijdschema van de EUTM-missie is in vier fasen verdeeld. Fase 1 en 2 richtten zich primair op het opleiden van Somalische militairen in Bihanga. De situatie was toendertijd in Somalie nog te fragiel om dat in hun eigen land te organiseren. En ook was de trainingsaccommodatie *(Jazeera Training Camp)* in Mogadishu nog niet gereed. Dit opleiden gebeurt volgens het 'train-de-trainer' concept. De EUTM traint de Somalische militairen, die op hun beurt weer hun eigen Somalische rekruten gaan opleiden na hun terugkomst in Somalië: fase 3. Dit laatste wordt gemonitord door het MATE. Het EU-mandaat loopt nu tot 31 maart 2015. Fase 4 wordt de redeployment na 31 maart 2015.
Fase 3 startte op 1 januari 2014. In voorbereiding hierop is het BTC op 17 december gesloten en zijn alle internationale trainers letterlijk en figuurlijk huiswaarts gegaan. Eveneens is het hoofdkwartier in Kampala (Uganda) ontmanteld en verhuisd naar Mogadishu (Somalië) waar het op 20 december 2013 *Fully Operational Capable* was.

In een schema:

WAT	LOCATIE < dec 2013:	LOCATIE > 1 jan 2014:
BTC →	Bihanga	
MHQ →	Kampala	→ Modadishu
MATE →	Mogadishu	
LSO →	Nairobi	→ Nairobi
EU-cel →	Brussel	→ Brussel

De Somalische soldaten worden en werden gerekruteerd in Somalië. Zij die werden opgeleid in Uganda worden door de Amerikanen gekleed en per vliegtuig van Mogadishu (Somalia) naar Entebbe (Uganda) gevlogen. Vandaar worden zij met bussen naar Bihanga gereden. Dit gebeurt ongeveer viermaal per jaar. Deze verplaatsing wordt *Operation Crested Star* genoemd. Al met al zijn thans circa 3.600 Somalische militairen opgeleid.

Overzicht (JTC) Jazeera Trainings Centre

MHQ (KAMPALA, UGANDA)

Het *Mission Head Quarter* was gehuisvest in een resort, genaamd Forest Cottage in Kampala, de hoofdstad van Uganda. Dit resort was volledig door de EUTM afgehuurd en werd beveiligd door de *Ugandian People Defence Force* (UPDF) en een privé beveiligingsbedrijf. Hier werkte ook de *Mission Commander*. Het MHQ bestaat verder uit een Chief of Staf (CoS), de J-1 t/m J-8, J-MED (arts), J-ENG (ik), een POLAD, een LEGAD, de MA van de M-Cdr en wat steunverlening bij de diverse secties.

Al met al ongeveer 22 personen in diverse rangen (staff sergeant t/m luitenant-kolonel) uit 13 verschillende landen.

BTC (BIHANGA, UGANDA)

Het *Bihanga Training Centre* (BTC) is een wereld op zich. De accommodatie ligt op een heuvel naast een 'kazerne' van de UPDF, die dit BTC ook bewaakt. Hier worden de Somalische militairen opgeleid. De rekruten krijgen een niveau-1 en/of -2 training. Er waren ook specialisten in training zoals CIMIC, INTELL en Engineers. Deze militairen zitten reeds langer in dienst of hebben in dienst gezeten. Zij vormen straks de trainers van het Somalisch leger. De faciliteiten op het kamp zijn goed. De afstand Bihanga-Kampala is ongeveer 360 km, een autoreis van 6 uur.

MIA / IC (MOGADISHU, SOMALIA)

MIA (op z'n Engels uitspreken: *em-ai-ee*) staat voor *Mogadishu International Airport*. Dit vliegveld van 5x2 km wordt omgeven door bedrijven, instanties en NGO's, die alle bezig zijn om Somalië weer op te bouwen: de UN, het WFP *(World Food Program)*, UNHCR en diverse logistieke bedrijven. Aan het begin van de landingsbaan wordt voor de eigenaar (Bancroft) door ASL *(African Skies Limited)* een *International Campus* gebouwd, het 'IC'. Dit is een soort vredes-base waar verschillende partners een kamer, bureau of accommodatie kunnen huren. Ook wij (EUTM) huren hier van ASL kantoren en slaapaccommodatie. Dat wij geen eigenaar zijn maar medegebruiker maakte mijn werk niet altijd even makkelijk.

MATE (MOGADISHU, SOMALIA)

Het *Monitory Advisery Training Element* is vanaf mei 2013 begonnen aan het opwerken naar een daadwerkelijke inzet begin 2014. Het MATE bestaat grofweg uit drie teams.
Het eerste team is verantwoordelijk voor het ontwerpen en implementeren van het Nationaal veiligheids- en stabiliteitsplan: het *Strategic Advisory Team* ▸

Bouw nieuwe wachttoren op JTC (Jazeera Trainings Centre) te Mogadishu

(SAT). Het *Defence Sector Training Team* (DSTT) is verantwoordelijk voor het ontwerpen en uitvoeren van het militair trainingsconcept, het beleid, het programma en de doctrine. Het derde team, de *Training Mentor Teams* (TMT), is verantwoordelijk voor het uitvoeren en begeleiden van het jaarlijkse trainingsplan van de SNAF

JTC (MOGADISHU, SOMALIA)

Het *Jazeera Training Camp* ligt op ongeveer 1200 meter van MIA. Het oude gedeelte is een tentenkamp; het nieuwe deel bestaat uit gemetselde gebouwen voor legering, keuken en *storage*. De Somaliërs die opgeleid zijn in Bihanga gaan hier verder met het opleiden en opbouwen van hun eigen leger, gemonitord door het MATE.

WERKZAAMHEDEN J-ENGINEER AND INFRASTRUCTURE

Mijn werk hield in dat ik met verschillende partijen onderhandelde over onderhoud en verbeteringen aan de vijf verschillende locaties. Maar mijn primaire taak was het adviseren over *Force Protection* maatregelen zodat een veilige *environment* ontstaat. Te denken valt aan *stand-off areas*, de bestaande perimeter verhogen, bunker ontwerpen, wachttorens en extern gerichte lampen

Bouw bunker op IC

Bouw nieuwe accommodatie op International Campus (IC)

plaatsen. Het lastige was dat de verschillende partijen ook verschillende doelen hadden. Omdat budget eveneens een rol speelt werkte ik veel samen met de J-8, een Spaanse overste.

Nog een uitdaging: de ingewikkelde structuur op de International Campus (IC). De firma Bancroft is 'landeigenaar' van MIA/IC, de firma ASL is de bouwer van IC en wij zijn huurder en *co-user* van het IC. Wij kunnen onze wensen kenbaar maken op het gebied van Force Protection, maar wanneer ASL dit niet 'esthetisch' vindt (echt gebeurd!) gaan de plannen niet door. 'Masseren' is hierbij het toverwoord.

Ook was ik verantwoordelijk voor het in goede staat opleveren van BTC en het MHQ na de verhuizing. Daarvoor zat ik in verschillende werkgroepen. Mijn advies als Engineer werd zeer serieus genomen. Omdat een deel van mijn werkzaamheden op MIA en JTC lag ben ik meerdere malen naar Mogadishu gevlogen (mijn paspoort staat vol met stempels van in/uit Uganda en in/uit Somalië). Meestal een paar weken om te kijken hoe de werkzaamheden vorderden en te overleggen over de noodzakelijke Force Protection maatregelen. Op MIA is een *Force Protection Work Group* (FPWG) opgericht om samen over dit soort zaken te praten.

PROUD TO BE AN ENGINEER

Wij als 'internationaal genist' staan hoog aangeschreven bij onze internationale partners. Wij vinden het als Nederlander 'prettig' om onze mening te verkondigen. Wanneer je die goed onderbouwt, wordt het zeker geaccepteerd. Je bent in hun ogen dé vakman op engineergebied; een grote verantwoordelijkheid. Met enige regelmaat had ik daarom ook *feed-back* met Geniewerken in Nederland over technische vraagstukken. Door de heldere structuur binnen GNW kreeg ik altijd binnen afzienbare tijd antwoord op mijn vragen.

Ik kijk terug op een fantastische missie waarin ik veel bereikt heb. Een internationale en dynamische *environment* waar ik mij volledig thuis voelde. Een uitdaging die ik met twee handen heb aangepakt en waar ik mij voor meer dan de volle 100% in heb gestort onder het motto: *Outside the comfortzone is where the happyness starts!*

In Afrika ligt (wellicht) onze militaire toekomst; kijk maar naar de oefeningen *African Support* in Burundi, de deelname aan de ACOTA missie in Uganda, de opbouw van het kamp in Mali en mijn missie in het kader van de EUTM. Wij als genist staan steeds weer vooraan en zijn erbij. *Proud to be an Engineer.*

Sergeant-majoor Marcel Dijkstra, CSM-103Constrcie

BAUMHOLDER 2013: Engineer Victory (EV-II)

Na een turbulente Engineer Victory in het voorjaar van 2013 waarbij 101Gnbat werd ingezet aan de Elbe, stond 103Constrcie in november gepland om deel te nemen aan EV-II. Wederom stond de oefening onder druk omdat zowel de oefening in Burundi als de missie naar Mali ondersteund moest worden. Tenslotte heeft alleen 103Constrcie zich naar het oefenterrein van het Duitse Baumholder begeven.

In de voorbereiding was al veel ruimte aan de compagnie gegeven om een eigen programma te volgen. Op verzoek van de pelotons is ruim een week besteed aan niveau-1 en -2, zoals colonneverplaatsingen en inrichten van verzamelgebieden. De tweede week werd de pelotons opgedragen een FOB, FARP en een sniperlocatie te realiseren, dit laatste op verzoek van de Duitsers.
Doelstellingen waren o.a. het opereren onder wisselende omstandigheden met schaarste en beperking van middelen zoals *communications*. Er werd direct samengewerkt met een sectie van 11Gncie LMB. De Duitse wensen om de sniperlocatie en enkele oefenhuisjes te maken konden prima worden ingepast. De FARP van het GWW-peloton viel blijkbaar ook in de smaak want deze kon na afloop blijven staan. Daadwerkelijk tekort aan gereedschap en materieel was niet in scene gezet, maar was de bittere waarheid. Veel was aan de mogelijke missie voor Mali vergeven. Het scenario van 103Constrcie was geschreven op deze setting zodat men alvast kon wennen aan de namen in het land.
De tweede week had nog een bijzonderheid. Zowel ikzelf als sergeant-majoor Van Leeuwen werden als CSM resp. SMOO toegevoegd aan de staf van 103Constrcie. Behalve het gebruikelijke appèl met ruim twee kuub water over de nieuwkomers, heeft de compagnie zich in de tweede week middels een sportmiddag saamhorig getoond. De activiteiten varieerden van sudoku en een wateroversteek met een drijfpakket tot een competitieve spinnenwebloop. ●

MIJN NAAM IS… SOLDAAT-1 MIKE BEERLING
Sinds 2008 heeft Mike vier jaar een mooie tijd beleefd bij 44Painfbat. Na een tussenstap van een half jaar bij 14Afdva merkte hij dat dit niet zijn ding was. Met dank aan de toenmalige bezuinigingen kon hij op andere functies solliciteren. 103 Constructie nam de kanonnier aan en in maart 2013 begon hij in de distributie: "De genie is logistiek zwaar en dat past uitstekend bij mij. Dit is een uitdagende functie, ik kan hier mijn zelfstandigheid kwijt en ik doe ook veel mee met sportactiviteiten. In mei gaan we naar Mali, daar heb ik zin in; mijn eerste uitzending."

MIJN NAAM IS… KORPORAAL-1 MARK KEIZER
Mark is de steun en toeverlaat van zijn PC-Logistiek. Hij regelt de aanvragen van KL I t/m V en van allerlei diensten. En als zijn luitenant extra taken krijgt 'van hogerhand' dan kan ze ook op hem rekenen. Hij werkt al vijf jaar bij 103Constrcie. De eerste drie jaar als hulpdistributeur: persoonsgebonden uitrusting verstrekken, munitie rijden, aangevraagd geniemateriaal uitreiken en ook de was wegbrengen. Maar als toegevoegd-PC-Logistiek werk je toch op een ander logistiek niveau en daar kun je veel van leren. Momenteel zijn ze druk bezig met logistieke aanvragen voor hun uitzending naar Mali. Korporaal Keizer houdt van de zelfstandigheid die hij krijgt en de verantwoordelijkheid die dat met zich meebrengt: "We hebben een hele goede club bij de logistiek. We kunnen echt op elkaar rekenen, zodat we alle taken goed kunnen uitvoeren. De genie is een materieelzware eenheid en de logistiek speelt een grote rol bij het voortzettingsvermogen. Ik ben blij dat wij mede invulling aan die rol kunnen geven."

Korporaals-1 Niels van Tiel en David Apperlo, korporaal Arjan Tjarks, Advanced Constrpel 102 en 103Constrcie

Constructiegenie bouwt in de Beliziaanse jungle

Camp Augustine

‘Het maakt niet uit hoe je het doet, als je maar zorgt dat het gebeurt!’

‘Genisten aan de slag in Belize’, wederom een wapenfeit dat vermeld stond op de facebookpagina van 103Constrcie. Dat enkele collega’s een paar maanden daarvoor nog niet wisten dat Belize een klein landje is in Midden-Amerika, nemen we hen niet kwalijk. De opdracht die via onze CC binnenkwam zorgde al snel voor allerlei geruchten op de werkvloer. Wie zou er worden aangewezen voor deze droomklus? Er was weinig bekend, maar het was duidelijk geworden dat de mariniers van het KCMOX (KennisCentrum Militair Optreden onder eXtreme omstandigheden) steun hadden aangevraagd aan 101 Geniebataljon ter voorbereiding op de JWIC *(Jungle Warfare Instructor Course)*.

Camp Augustine (zie ook op landkaart hierboven)

NIEUWE UITDAGING

Plotseling, op een oefening in Duitsland, werd aangekondigd dat twee personen van 103 en één van 102Constrcie zouden worden aangewezen. Na een drukke periode, vol oefeningen en steunverleningen, kregen we uiteindelijk te horen dat wij naar het Caribische Belize af zouden reizen. Voor de beeldvorming: dit was slechts vier weken voor de daadwerkelijke inzet. Een zeer korte periode om alle voorbereidingen te treffen voor een oefening in een vreemd gebied, met collega’s van een ander krijgsmachtdeel en zonder duidelijke opdrachtomschrijving. Het was dan ook niet verwonderlijk dat voor deze uitermate zelfstandige en uitdagende klus gekozen werd voor personeel uit het Advanced Constructiepeloton. Maar niemand van ons had ervaring met constructieoptreden in de jungle. Tot dusver was onze ervaring beperkt tot de regenachtige en modderige oefenterreinen van Duitsland en de stoffige en droge omstandigheden in Afghanistan.

CHINEES ARBEIDERSKAMP

De klus zou bestaan uit het opknappen van *Camp Augustine*, dat dienst doet als uitvalsbasis en huisvesting voor zowel de cursisten als de instructeurs van de Jungle Warfare Instructor Course. Dit voormalige Chinese arbeiderskamp (voor de bouw van een stuwdam) ligt diep in de dichte jungle van Midden-Amerika en is ver verwijderd van de bewoonde wereld, op een traditionele mennonietengemeenschap (een soort Amish-bevolking) na. Bij een bespreking in Doorn met de kapitein der mariniers van het KCMOX kregen we de informatie over de randvoorwaarden in het gebied. Het kwam erop neer dat we erg veel vrijheid kregen en gebruik mochten maken van alle mogelijke middelen die de mariniers daar gebruiken. Ook werd ons verteld dat we hoe dan ook de doelen moesten halen. “Het maakt niet uit hoe je het doet, als je maar zorgt dat het gebeurt!”. Het feit dat we waarschijnlijk een eigen voertuig kregen, een zak met geld en alle vrijheid klonk ons als muziek in de oren. Het was zelfs mogelijk om bouwmateriaal het gebied in te vliegen als *underslung* onder de heli, die gehuurd werd voor *medevacs*.

Ook kon de kapitein der mariniers ons informatie geven over de staat van het kamp. Samengevat kwam het er op neer dat het er allemaal niet meer even fraai bij stond. We zouden de barakken moeten opknappen om cursisten in te huisvesten. Dit betekende, dat we hor-

‘Het feit dat we waarschijnlijk een eigen voertuig kregen, een zak met geld en alle vrijheid klonk ons als muziek in de oren.’

rengaas en deuren moesten plaatsen om de gebruikers te beschermen tegen het ongedierte dat welig tiert in het klimaat van Belize. Ook was er bij het transport van materiaal slechts plaats gereserveerd voor twee unipacks (voor ons gereedschap en alle PGU). De duur van de steunverlening zou rond de drie weken komen te liggen. Dit was, naast de vertrektijd, alle informatie die we meekregen over onze werkzaamheden op Camp Augustine.

RICHTING *PRICE BARRACKS*

Nadat de vertrekdata en –tijden - uiteraard - diverse malen gewijzigd waren, kwam het gemêleerde gezelschap van de *Advance Party* op 13 oktober bij elkaar op Schiphol. Het voordetachement bestond uit verbindelaren, instructeurs en logistiek van het Korps Mariniers, een kassier en keukengroep van de marine, twee HPG’ers en een ondersteunende korporaal-logistiek van luchtmobiel. Na een overnachting in Houston konden we door naar het Centraal-Amerikaanse Belize. De trommels van een drumband heetten ons daar welkom op vliegveld *Philip S.W. Goldson International Airport*. Daar vingen Britse militairen ons op en verplaatsten we ons middels huurauto’s naar *Price Barracks*.

Het Britse leger oefent al sinds de jaren ’90 in Belize, een voormalige kolonie. Zo is ook een groot deel van Price Barracks onder Brits bewind. Zij hebben verschillende Beliziaanse burgers in dienst. Wij werden in contact gebracht met de Beliziaanse materiaalbeheerder, die is het best te vergelijken met het VCG (Voorraadcentrum Genie) in Wezep. Hier liggen alle materialen voor het opknappen van verouderde gebouwen op de kazerne. Later werden al onze bestellingen van materiaal via deze locatie de jungle in vervoerd.

KLUSSEN IN TROPISCHE SFEREN

Vanaf Price Barracks gingen we uiteindelijk naar onze bestemming *Augustine*. De tocht met de huurauto’s verliep zonder problemen ondanks dat de schokbrekers aardig wat kuilen te verduren hadden over de onverharde wegen. Na aankomst werden meteen de barakken verdeeld. Enkele militairen van het Beliziaanse leger hadden hun intrek al genomen. Deze Belizianen zorgden voor de veiligheid van toeristen d.m.v. een militair escorte naar de Mayatempel die in de buurt van *Augustine* ligt. Na een korte rondleiding op het kamp konden we onze eigen barak inrichten waarbij de regimentsvlag uiteraard niet mocht ontbreken. Vol goede moed gingen we inventariseren wat ons de komende dagen aan klussen te wachten stond.

De staat was niet veel beter dan wat we hadden verwacht. Er waren zelfs barakken als veeschuur gebruikt, met veel uitwerpselen verspreid over de vloer. Nadat de HPG’ers met hun persoonlijke beschermingsmiddelen alles hadden bespoten en de talloze termietennesten hadden verwijderd, konden we de werklocaties inrichten. Een Beliziaanse sergeant-majoor had nog een opslagruimte met hout dat wij konden gebruiken in ruil voor onze hulp bij zijn eigen klussen op het kamp.

Binnen de kortste keren hadden we een barak veranderd in een geoliede timmerfabriek. De opgeklampte deuren en hordeuren die de grootste prioriteit hadden werden snel maar vakkundig afgehangen in de kozijnen. Omdat de grote groep cursisten al na de tweede week in *Augustine* zou arriveren, moesten we afwegingen maken in de werkzaamheden. Daarnaast kwamen geheel volgens verwachting de eerste verzoeken al snel binnen om ‘even’ wat op te knappen of iets te maken van restmateriaal. ▸

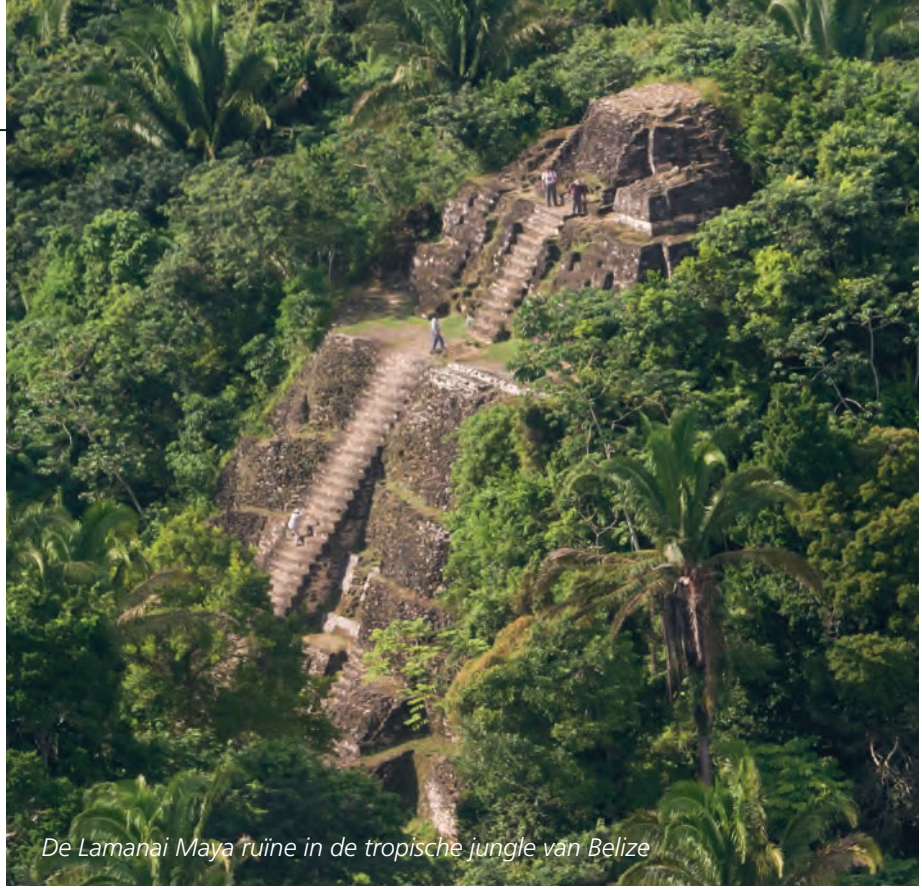

Ovenopstelling op de survival stand-dag

Middels een prioriteitenlijst in onze barak konden we alle klussen onderverdelen. We hebben tafels gemaakt en optrekstangen voor de verbindelaren. Schragen om de stretcher op te leggen in de medische hulppost. Frames voor monitorschermen in de heli voor de genezeriken, geïmproviseerde haspels voor lijnen en veldtoiletten voor de instructiegroep. Dit is maar een greep uit de werkzaamheden die we hebben kunnen verrichten naast het opknappen van de barakken. De voorzieningen op het kamp zijn uitgebreid met af te sluiten deuren, een munitiebunker en de sanitaire voorzieningen zijn opgeknapt d.m.v. een wastrog en deuren voor de toiletpotten. Hierbij werd vaak een beroep gedaan op ons improvisatievermogen en onze creativiteit. Een paar vaardigheden die elke genist moet bezitten om opdrachten tot een goed eindresultaat te brengen.
Ook moesten we letten op enkele drills die we normaal niet gewend zijn. We moesten bijvoorbeeld rekening houden met ongedierte: mouwen omlaag en klamboes afsluiten. Daarnaast kon je er zeker van zijn dat je elke dag op de meest onverwachte momenten een hoosbui over je kon krijgen. Hier moesten we altijd rekening mee houden voor het behoud van ons gereedschap. Roest lag overal op de loer.

Tussen alle lange werkdagen door hebben we nog een dag kunnen vinden om met de instructiegroep mee de jungle in te gaan om de survival stand-dag mee te lopen. Deze dag stond (ook voor de cursisten) in het teken van de vaardigheden van het overleven. Zo werden de mogelijkheden en gevaren in een jungleomgeving toegelicht.

De Lamanai Maya ruïne in de tropische jungle van Belize

Het Genistennest

Na alle klussen hadden we nog enkele dagen over. Deze dagen hebben we gebruikt voor het bepakken van ons gereedschap voor de terugverplaatsing en een waardige afsluiting van deze oefening. Dankzij een bezoekje aan de Maya-tempels en een enorme grot met als afsluiting een helikoptervlucht vanaf *Augustine* naar *Price Barracks* konden we ons avontuur in Midden-Amerika niet indrukwekkender afsluiten.

TOEKOMSTIGE INZET EN SAMENWERKING

Niet alleen hebben we gekeken naar de behoefte voor die enkele weken in 2013; er is ook geïnventariseerd waar de instructiegroep van het KCMOX behoefte aan heeft op de langere termijn. De ideaalsituatie voor hen zou bestaan uit een permanent kamp of voorzieningen hiervoor. Ook is er in het gebied behoefte aan wegverbetering, een vaste landingsite voor de heli en verder liggen er nog kansen bij een oude verwaarloosde dirtstrip naast Augustine.
In de toekomst is een samenwerking met de engineers van de Britten niet uitgesloten omdat het Britse leger ook intensief gebruik maakt van de trainingslocaties in Belize.
Al met al zijn er nog veel mogelijkheden waar de genie zich van haar beste kant kan laten zien in een andere uithoek van deze wereld. ●

Kapitein Sander de Wit, plv C-103Constrcie

OP WERKBEZOEK
Democratische Republiek CONGO

Van 19 februari tot 2 maart 2014 ben ik op werkbezoek geweest in de Democratische Republiek Congo (DRC), samen met een vertegenwoordiger van het Korps Commandotroepen en van Staf-CLaS. Wij bezochten daar de Belgische trainingsmissie KINDU. Eigenlijk zouden we al in 2013 gegaan zijn, maar toen kregen we geen toestemming van de Congolese autoriteiten.

Via de Afrikadesk van Staf-CLaS is onze opdracht verder geconcretiseerd. We moesten een indruk zien te krijgen van de missie zoals deze wordt uitgevoerd door de Belgen, die veel kennis en ervaring hebben opgedaan in Afrika. Daarom zijn ze een belangrijke samenwerkingspartner met wie we graag informatie en kennis delen. Dit bezoek paste dan ook goed in de huidige samenwerkingsafspraken tussen de Belgische en de Nederlandse landmacht.

EUROPEAN AIR TRANSPORT COMMAND

Begin februari zijn we begonnen met het plannen en in kaart brengen van te nemen stappen. Zaken die we moesten regelen waren o.a. het verkrijgen van de juiste PGU, van een visum, de toestemming vanuit Congo en, zeker niet in de laatste plaats, drie plaatsen in het vliegtuig. België heeft een groot deel van haar luchttransportcapaciteit ondergebracht in het *European Air Transport Command* (EATC). Hiermee moesten we dan ook zaken doen. Na zeven dagen werden we geïnformeerd dat er geen plaats was op de vlucht. Helaas, geen werkbezoek... ▶

Maar 's maandags, twee dagen voor de eerder geplande vertrekdatum, kwam dan toch nog het bericht dat we zouden vertrekken vanaf vliegbasis Melsbroek bij Brussel en wel op woensdag om 0700 uur. Het werd een drukke dinsdag: verkrijgen van een dienstpaspoort in Den Haag, een Congolees visum in Brussel, het inpakken van de PGU in Wezep en het overnachten in Roosendaal.

MIERENHOOP

Na een ontspannen vlucht in een Airbus 330 vond onze eerste kennismaking met Congo plaats in de hoofdstad Kinshasa. De hoofdstad van Congo is het best te typeren als een mierenhoop waarin meer dan 10 miljoen mensen wonen op een postzegel. De stad kent slechts enkele geasfalteerde wegen, wat leidt tot complete verkeerschaos, waarbij voetgangers, fietsers, motorfietsen, auto's en bussen met elkaar de strijd aangaan voor een stuk asfalt.
In schril contrast hiermee staat Kindu, onze uiteindelijke bestemming 1.200 kilometer verder richting het oosten. Kindu is een stad met ongeveer 150.000 inwoners. Hier heerst een gemoedelijke rust. Dit wil echter niet zeggen dat het minder chaotisch is op straat. Het straatbeeld wordt gedicteerd door marktkraampjes, fietsers, voetgangers, winkels en motorfietsen. Tel hier het palet aan geuren en kleuren dat je ervaart bij op en de beleving is compleet. In Kindu en omgeving trainen de Belgen al enige jaren Congolese eenheden. Deze commando-eenheden vormen de drie bataljons van een *rapid reaction brigade*, wier taakstelling zich hoofdzakelijk beperkt tot het heroveren en bezetten van strategische *key* infrastructuur binnen het Congolees grondgebied. De komende maanden wordt de brigadestaf getraind, waarna de rapid reaction brigade zelfstandig moet kunnen opereren.

Tijdens ons verblijf in Kindu hebben we ook Lokandu aangedaan. Dit dorpje, 60 km, stroomafwaarts van Kindu is de standplaats van één van de bataljons. Deze prachtige locatie is te bereiken via een route (vijf uur) of via de Congorivier (drie uur). Omdat in het regenseizoen de weg niet of nauwelijks begaanbaar is, is de rivier een erg belangrijke levensader in het gebied.

FAMILIEPROJECTEN

Naast de militaire training voorziet België ook in de begeleiding en financiering van projecten, die tot doel hebben om leefruimte te creëren voor de families van de Congolese militairen. In het verleden trokken de families vaak mee met de militairen naar het front met alle gevolgen van dien. De *Cooperation Technique Belge*, een Belgisch ontwikkelingsagentschap, legt met Congolese genisten onder begeleiding van Belgische genisten woongebouwen, sanitaire voorzieningen, scholen en waterpompen aan. Om ervoor te zorgen dat er ook inkomen vergaard kan worden wanneer de militairen op missie zijn (wat soms wel een jaar kan duren), zijn er ook akkers aangelegd en wordt er op kleine schaal veeteelt beoefend. Erg interessant bij deze projecten is de vindingrijkheid die men hier heeft toegepast.

Vanwege de erg hoge prijs van cement heeft men hier een bouwsteen ontwikkeld die als een soort lego gestapeld kan worden, zonder te metselen. Maar een ander opvallend feit is toch wel dat van de uiteindelijk 40 woonunits in Kindu er pas 28 gerealiseerd zijn in al die jaren, dat er voor Lokandu geen budget beschikbaar is en dat de derde locatie nog niet eens gepland is.

KANSEN

Na het verlaten van de rustieke locatie Kindu zijn we teruggevlogen met een C-130 naar Kinshasa. Na een overnachting zijn we, wederom met de C-130, via een tussenstop in Tsjaad beland op Malta. De laatste vlucht bracht ons terug op vliegbasis Melsbroek.

Terugkijkend was het bezoek aan Congo een erg interessante onderneming. De werkzaamheden die onze Belgische collega's daar uitvoeren vergen een bijzondere aanpak. *Laissez faire* typeert wel de houding van de gemiddelde Congolees. Naar mijn mening is Congo zeker een interessant gebied om naar te blijven kijken als landmacht en specifiek voor de genie liggen er kansen bij de familieprojecten en het verbeteren van de infrastructuur.
Daarnaast was de trip op zichzelf een fantastische ervaring in een land waar je normaal niet zo snel komt.

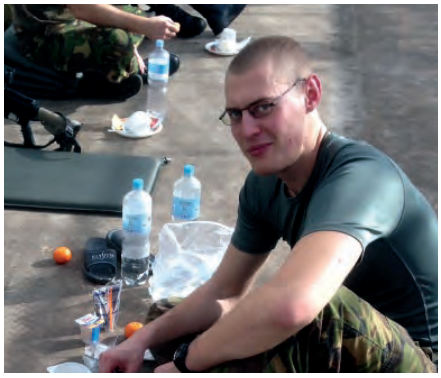
Eerste luitenant Marijke Schuch, C-Logpel-103Constrcie

Oefenen voor Mali in Klazienaveense kas

Wezep - Nadat de meesten vier weken in Vught waren geweest voor hun ROC-opleiding, gingen wij met drie bussen naar het pittoreske Klazienaveen, waar we in een lege tuinbouwkas gingen wennen aan Malinese weersomstandigheden. De kaseigenaar stond ons al met een grote glimlach op te wachten en ook de rest van het dorp keek al uit naar onze komst, want in de media was er veel aandacht besteed aan onze komst.

We begonnen met een heftige *insanity training* o.l.v. de sport. Inmiddels kwamen er steeds meer journalisten van SBS, NOS, Pownews, RTV Drenthe en nog veel meer. Na de les was het van belang droge kleren aan te trekken (warm weer drills) en veel water te drinken om je vochtgehalte weer op te toppen. Inmiddels was de bevo al op pad geweest om voor eenieder een lekkere warme maaltijd te verzorgen. Na het eten was er een moment van rust. In Mali zullen we namelijk ook op andere tijden ons werk doen (0400-1100 en van 1600-2100). Sommigen lagen een boek te lezen of luisterden muziek. Anderen deden even hun ogen dicht. In ieder geval was het in de warme kas, waar de temperatuur inmiddels tot 38 graden Celsius was opgelopen, redelijk vergelijkbaar met de temperatuur in Mali op dit moment.

STERRENHEMEL

Na de rust werd er weer gewerkt. De pelotons hadden een wisselschema met lessen Shalltent opzetten en afbreken, MAG, ZHKH, HPG en de *portacount* test. Tussendoor werd alvast geoefend voor de sporttest van de volgende dag. Na een broodmaaltijd was de lange warme dag om 2100 ten einde en zocht ieder zijn bedje op. Om 2200 ging het licht uit en keken we uit op een heldere hemel vol sterren.

Om 0115 ging het eerste alarm alweer af: de bevo ging het ontbijt halen op de kazerne in Assen. Voor de rest, die nog op een oor lag en nog een paar uurtjes kon rusten, begon de dag om ▸

0330: het licht ging aan en het was tijd om te HPG'n, een broodje te nuttigen en daarna weer de lessen volgen. Er werd een start gemaakt met de sporttest in warme omstandigheden: vier korte sprinttesten en een lange test, waarbij je een parcours moest aflopen met een gewonde en met een munitiekist van 20 kilo. Daarnaast werd je gewogen en gemeten. Alles onder leiding van onze sportsergeant en zijn stagiaire. Al met al een flinke fysieke inspanning. Iedereen moedigde de sporters flink aan.

De CC was zelfs zo enthousiast dat hij zich op de Olympische spelen waande. Deze testen zullen nog een keer herhaald worden op de kazerne en in het inzetgebied. Een reporter van BNN wilde de sporttest ook ervaren en meedoen

met de lessen. Na de fysieke prikkel bleek hij de langzaamste tijd van de dag te hebben en het viel hem ook best wel tegen. Gelukkig had de CSM - die nu een bekende militair is geworden door zijn televisiedebuut - een broodje hagelslag voor de beste man, zodat hij weer op krachten kon komen.

41 GRADEN CELCIUS

Na de lessen was er eten en rust. Inmiddels was de temperatuur gestegen tot 41 graden Celsius. In de rust zag je ook niemand in de slaapzak, omdat dit gewoon veel te warm was. Daarna weer lessen, rust voor de pelotons (met lekkere knakworsten van de vrouw van de kaseigenaar) en een dagbespreking voor de staf en de PC'n. Iedereen was kapot van de lange dag: om 2200 ging het licht uit en 15 minuten later was het helemaal stil. De laatste dag: 0400 reveille, HPG, klasse I, en opruimen. We bedankten de eigenaar, en natuurlijk was de pers weer aanwezig bij onze afsluiting. De oefening was voorbij, maar de voorbereidingen liepen gewoon door. Diezelfde dag gingen er pelotons schieten, kleden en vaccineren!

Aansluitend verbleven wij nog twee dagen in Beukbergen om elkaar nog beter te leren kennen. Wij gaan door waar anderen stoppen!

Eerste luitenant Don Cornet, C-GWWpel-103Constrcie

Mali: we komen eraan!

Een grootschalige uitzending als MINUSMA naar Mali heeft veel voorbereiding nodig en daar zijn we volop mee aan de gang. Vroeg dit jaar zijn we begonnen met een opwerktraject waarbij we, onder het mom van teambuilding, in Bad Reichenhall verbleven, zodat het nieuwere personeel en de oudgedienden elkaar beter konden leren kennen onder 'verzwaarde' omstandigheden.

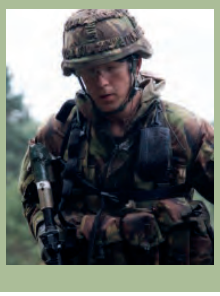
Het daadwerkelijke opwerktraject startte met de oefening in de kassen van een kweker in Klazinaveen, om zo alvast een indruk te krijgen wat hoge temperaturen met je kunnen doen straks in Mali. Tevens was dit een uitgelezen kans om het *battle rithm* voor Mali te beproeven. Die warmte doet namelijk wèl wat met je lichaam en geest. Mijn collega Marijke Schuch schrijft daar over in dit blad. De warme omstandigheden en *desert*-omgeving vragen om een ander tenue, dus hebben wij laatst een trip naar Soesterberg gemaakt om bij het KPU-bedrijf een uitzendpakket op te halen.

KRUISBESTUIVING

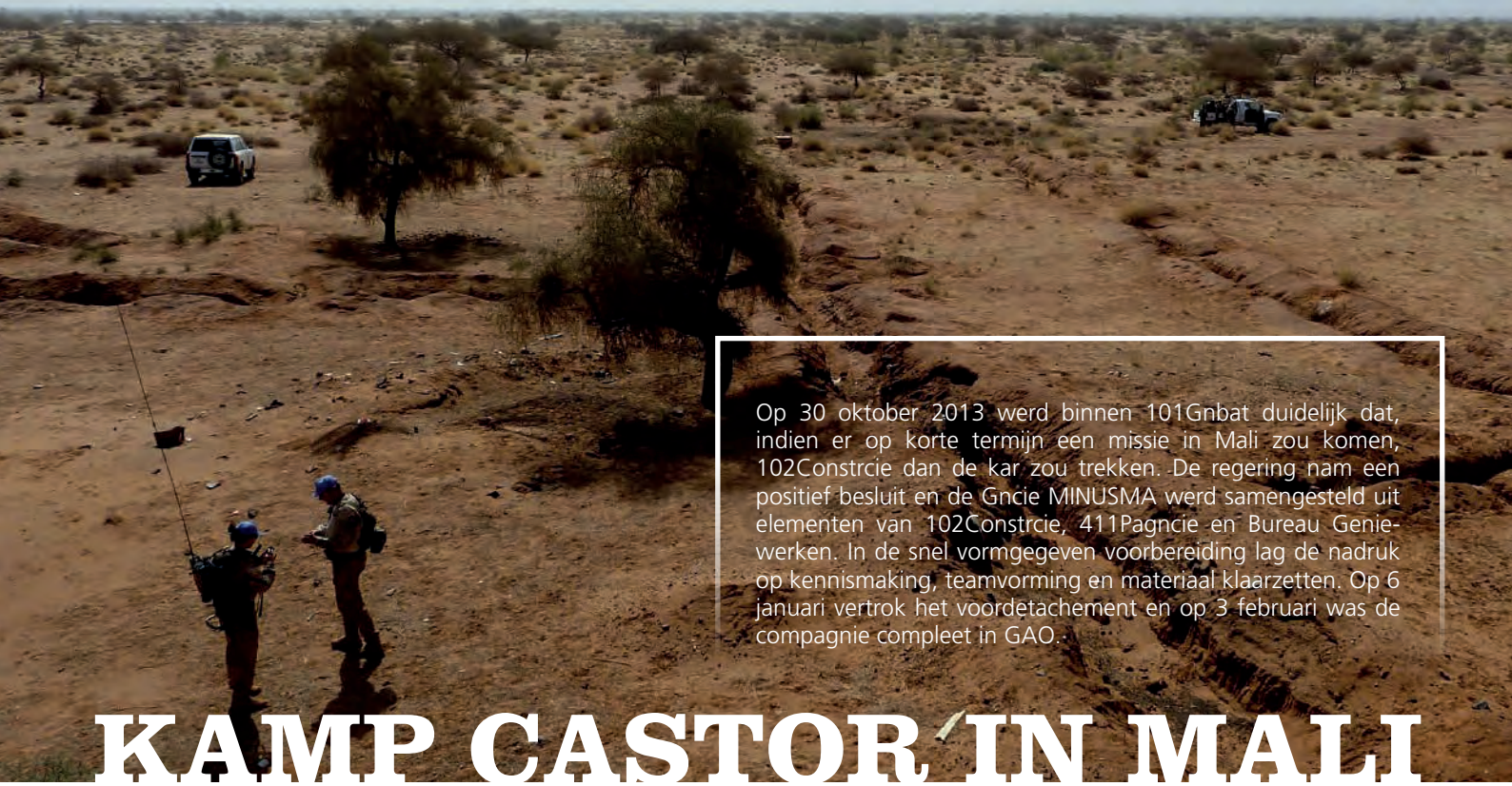
Bij het GWW-peloton zitten we ook niet stil. Om binnen de groepen zoveel mogelijk machines te kunnen bedienen, zijn we bezig met kruisbestuiving op de verschillende GWW-machines. Zo worden de machinisten van de HGM (Hydraulische Graaf Machine) ook opgeleid om veilig op de Grader te kunnen werken en krijgen de shovelmachinisten een *crash* cursus op de GLC (Graaf- Laad Combinatie). Het GWW-peloton kan zodoende in Mali effectief ingezet worden. Verder worden alle schaarse vrije momenten gebruikt om zoveel mogelijk te trainen op het MUS-terrein om de *skills & drills* van de machinisten op een hoog peil te krijgen voordat we vertrekken. Er zit nog meer in het opwerktraject. We krijgen nog missiegerichte opleiding, waarin we meer inzicht krijgen over de cultuur in Mali en in de lokale flora en fauna. Om ook enigszins bestand te zijn tegen deze flora en fauna hebben we tussendoor al vele malen vaccinaties moeten halen. We zijn dus best druk zo vlak voor de uitzending.
Als laatste zullen we uiteraard ook nog een stukje saamhorigheid oppakken en krijgen we nog een thuisfrontinformatiedag. En om uiteindelijk straks goed op de vliegtuigtrap te staan, hebben we ook nog een verlofdeel om goed afscheid te kunnen nemen van het thuisfront, want ook voor hen komt er een bijzondere periode aan.

MIJN NAAM IS… KORPORAAL-1 ROY KOLKMAN

Toen ik in 2009 als 19-jarige, na een pittig programma dat de hele zomer in beslag nam, in november met TFE-11 ben uitgezonden, was dat een zeer indrukwekkende ervaring, waar ik nu met veel plezier op terugkijk. Na 5,5 plezierige luchtmobiele jaren (Minimi, korporaal-mineur en commandogroep) ben ik vorig jaar begonnen bij 103Constrcie. Best te doen vanuit Arnhem.
Nieuwe uitdaging en een voorbereiding op een toekomst binnen de genie via een ROC-opleiding Niveau-3. Momenteel zijn wij als compagnie bezig ons voor te bereiden op inzet in Gao, Mali. Begin mei gaan we daar het definitieve kamp bouwen. *Houdt stand!*

Majoor Jasper Kremers, C-1(NLD)Gncie MINUSMA

Op 30 oktober 2013 werd binnen 101Gnbat duidelijk dat, indien er op korte termijn een missie in Mali zou komen, 102Constrcie dan de kar zou trekken. De regering nam een positief besluit en de Gncie MINUSMA werd samengesteld uit elementen van 102Constrcie, 411Pagncie en Bureau Genie-werken. In de snel vormgegeven voorbereiding lag de nadruk op kennismaking, teamvorming en materiaal klaarzetten. Op 6 januari vertrok het voordetachement en op 3 februari was de compagnie compleet in GAO.

KAMP CASTOR IN MALI kan eerste bewoners ontvangen

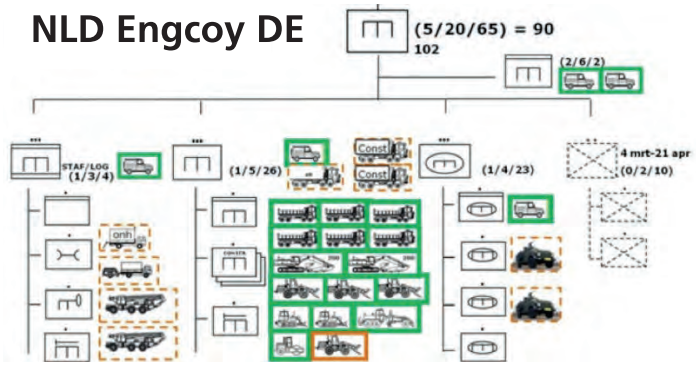

Als eerste: de perimetergracht...

Perimeter concertina

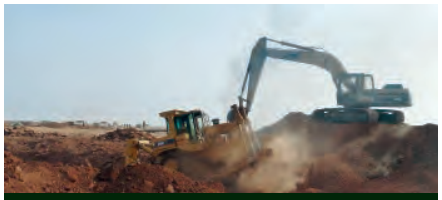
Vrij snel na de inrotatie veranderde de situatie en moest een plan ontwikkeld worden om een interim kamp te bouwen, in plaats van direct aan het definitieve kamp te gaan werken. Het was uitdagend om een kamp te ontwikkelen waarbij (minimaal) luchttransport de leidende gedachte was. Nog uitdagender is het om dit plan vervolgens uit te voeren... Inmiddels is het 31 maart en ondanks de haperende aanvoer van materiaal is er al veel bereikt. Met flexibiliteit, pragmatisme en vooral veel doorzettingsvermogen is fase 1 van Kamp CASTOR bijna gereed om de eerste mensen te ontvangen.

Mission of NLD Engcoy DE: Engcoy DE builds the necessary infra for the deployment of the NLD det MINUSMA in GAO NLT april, including a basic camp, and creates preconditions for the construction of the permanent NLD compound in GAO. Engcoy DE functioned as adv party DE in GAO until beginning of March.

Inrichten eigen legering op het Franse kamp van operatie SERVAL in GAO

Nieuwe techniek voor GWW: Winning lateriet voor verharden van kamp Castor te GAO

De weg zoeken op de lokale markt

Uitzetten en plannen

Postbezorging

Reparatie van gehuurde machines

Sanitaire straat met SERTS en lokaal materiaal

Strak hekwerk van lokaal materiaal... er mag slechts één paal te zien zijn!

Cie mascotte in actie met de electriciëns

Ops als eerste in de lucht, regimentsvlag ook

Local Contractor werkt hard mee aan Castor

GWW aan de slag

Werk- en legeringstenten Fase 1

Hans Sonnemans, voormalig manager Geniemuseum

DE KAZERNES
en militaire terreinen van Vught

VOORWOORD REDACTIE

Welke huidige genist is niet opgeleid in Vught en welke oudere genist is niet op z'n minst ooit werkzaam geweest op één van de kazernes in Vught? De meeste genisten zijn er ook wel van op de hoogte dat de huidige Van Brederode- en Lunettenkazerne ooit deel uitmaakten van het voormalig concentratiekamp Vught. Maar daar houdt voor de meesten de historische kennis over de kazernes en militaire terreinen van Vught wel op. Hans Sonnemans, voormalig museummanager, schreef voor de Vughtse Historische Reeks een artikel over het ontstaan, ontwikkeling en gebruik door de jaren heen van de kazernes en terreinen. In een viertal delen wordt in Genist het verhaal in zijn geheel verteld. In deze uitgave het tweede deel, de periode vanaf 1920, toen de lunetten hun militaire bestemming definitief kwijt raakten en de Vughtse Heide in gebruik genomen werd als militair oefenterrein, tot en met de Duitse bezetting 1940 - 1945.

DE VUGHTSE HEIDE ALS OEFENTERREIN

De Vughtse Heide bleef het belangrijkste oefenterrein van het in 's-Hertogenbosch gelegerde grote garnizoen. Vanuit de stad trokken de militairen naar het oefenterrein, begeleid door militaire muziekkorpsen. Tijdens de mobilisatie van 1914-1918, afgekondigd vanwege de dreigende situatie in Europa tijdens de Eerste Wereldoorlog, werd het grootste deel van het veldleger van het neutrale Nederland in Noord-Brabant gelegerd. 's-Hertogenbosch lag verder van de grens dan de andere Brabantse steden en het militaire belang was minder groot. Toch waren er veel militairen in de stad gelegerd en zeer regelmatig werden er oefeningen op de Vughtse Heide gehouden.

Na de wapenstilstand tussen Duitsland en de geallieerden in november 1918 volgde de demobilisatie van het Nederlandse leger. Met de oprichting van de Volkerenbond (1919) hoopte men toekomstige Europese oorlogen te voorkomen. In 1922 werd de krijgsmacht ingrijpend geherstructureerd en ingekrompen. De parate troepen verdwenen bijna helemaal en 's-Hertogenbosch verloor zijn gehele garnizoen.

Officiële opening van de gebouwen van het Eskadron Pantserwagens op de Frederik-Henkdrikkazerne, 1937.

NEDERLANDSE ARCHITECTUUR EN KAZERNEBOUW IN DE JAREN DERTIG

Na het einde van de Eerste Wereldoorlog werden in Nederland geen kazernes gebouwd. Toen in Duitsland de nazi's aan de macht kwamen, veranderde de situatie snel. De Europese legers werden uitgebreid en gemoderniseerd. Nederland bleef niet achter en er werden grotere aantallen dienstplichtigen opgeroepen. De bestaande kazernes hadden te weinig capaciteit om dit grotere leger te huisvesten.

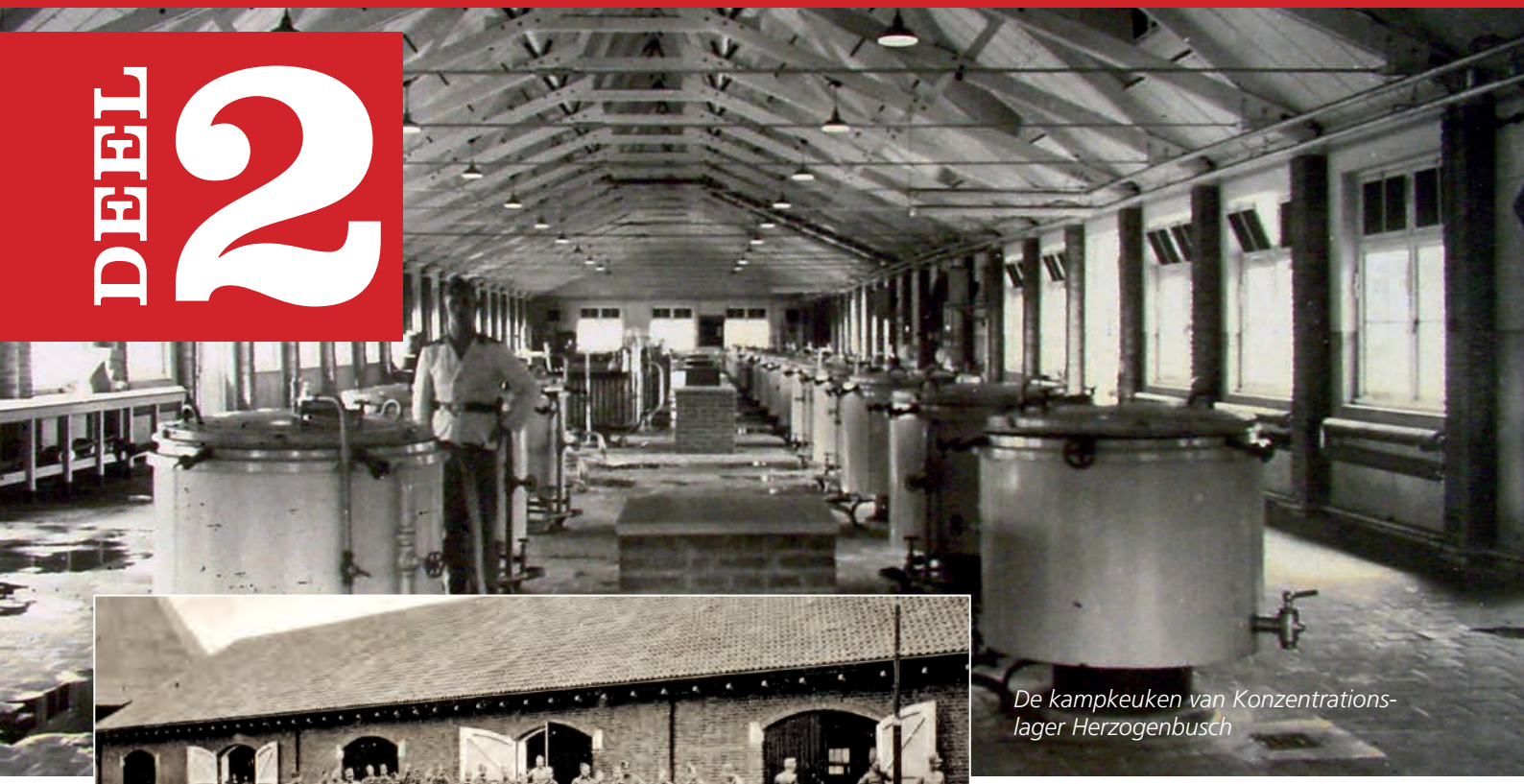
Vanaf 1937 werd met een groot programma gestart: tussen 1938-1940 zouden er 24 nieuwe kazernes worden gebouwd en 15 bestaande uitgebreid. Voor de Eerste Wereldoorlog waren kazernes individuele ontwerpen.
De tijd hiervoor ontbrak en kostenbesparingen waren noodzakelijk. Er werd gekozen voor een heel andere aanpak. Onder leiding van kapitein der genie A.G.M. Boost werd een grondplan voor twee typen kazernes ontworpen, beide volgens het paviljoensysteem. Het waren infanteriekazernes, bestemd voor de zogenaamde grensbataljons. Twaalf voor een bataljon en vier voor een regiment. Deze kazernes waren nog niet allemaal afgebouwd toen het Duitse leger in mei 1940 Nederland binnenviel. Enkele kazernes werden onder Duitse leiding en volgens de oorspronkelijke plannen afgebouwd. Naast deze zogenaamde 'Boost-kazernes' of grensbataljonkazernes, kwamen er ook nog eens acht kazernes voor de andere wapens, cavalerie en artillerie.

In de literatuur worden ze vaak aangeduid als Boost type 2-kazernes maar dit is niet correct. Na het voltooien van zijn ontwerpen voor de infanteriekazernes werd kapitein Boost in het voorjaar van 1938 eervol ontheven van zijn functie bij de Inspectie der Genietroepen. De andere kazernes kwamen tot stand onder leiding van de Eerst Aanwezend Ingenieurs (directies) van de plaatselijke dienstkringen der Genie.

De Koning Willem I-kazerne in 's-Hertogenbosch en de Frederik-Hendrikkazerne in Vught zijn niet eens een ontwerp van de genie maar van de rijksbouwmeester.
Het is niet toevallig dat stijl, maar ook natuurstenen detailleringen, enigszins op elkaar lijken. De stijl van Boost, het zakelijk expressionisme, en de traditionele stijl werden bij deze ontwerpen gebruikt.[1]

Van permanent legerkamp naar moderne opleidings- en trainingslocaties

DEEL 2

De kampkeuken van Konzentrations-lager Herzogenbusch

De motor-garages van de Frederik-Hendrikkazerne, 1938

Alleen het Regiment Wielrijders bleef over. Dit regiment zou in oorlogstijd drie bataljons wielrijders moeten kunnen leveren. Deze wielrijders waren infanteristen (voetsoldaten) maar dan verplaatsbaar per (militair) rijwiel.
Het regiment werd ondergebracht in de nieuw opgeleverde Isabellakazerne, gebouwd op de locatie van het oude Bossche Fort Isabella.

NIEUWE DREIGING UIT HET OOSTEN

Helaas mislukten de Volkerenbondidealen. In Duitsland kwam Hitler met zijn nationaal-socialistische beweging aan de macht. De nazi's startten een herbewapening. De dreiging in Europa steeg en hiermee ook de Nederlandse defensie-uitgaven.
Vanaf 1936 werden in Noord-Brabant voorbereidingen getroffen tegen een zogenaamde 'strategische overvalling'.[2] Bij belangrijke rivierovergangen verrezen kazematten en de mobiele Lichte Divisie zou een eventuele aanval moeten remmen. In 's-Hertogenbosch en Vught werden hiervoor moderne gemotoriseerde eenheden gelegerd. De nog overgebleven oude kazernes in de Bossche binnenstad bleken hiervoor ongeschikt. Er verrezen nieuwe kazernes aan de rand van de stad en in Vught werd in 1936 de Frederik-Hendrikkazerne gebouwd. Deze was vernoemd naar prins Frederik-Hendrik van Oranje-Nassau (1584-1647), de veroveraar van 's-Hertogenbosch in 1629 en zoon van Willem van Oranje. Hier werd een eskadron pantserwagens gelegerd: het begin van de cavalerie nieuwe stijl. Drie jaar later arriveerde ook nog eens het vijfhonderd man sterke Regiment Huzaren-Motorrijder, onder luitenant-kolonel A.J.E. Mathon. In september 1938 werd een beperkte mobilisatie afgekondigd, vanwege een dreigende Duitse inval in Tsjecho-Slowakije.
Bijna een jaar later (augustus 1939) besloot de Nederlandse regering tot een algemene mobilisatie, toen de Duitse troepen dreigden Polen binnen te vallen. Toen deze dreiging op 1 september 1939 realiteit werd, verklaarden Frankrijk en Engeland Duitsland de oorlog. Nederland wilde weer neutraal blijven, net als tijdens de Eerste Wereldoorlog. Iedereen hoopte het maar de legerleiding ging er niet van uit. ▶

DUITSE ARCHITECTUUR VAN KONZENTRATIONSLAGER HERZOGENBUSCH

De kampgebouwen van het SS-concentratiekamp zijn (in de periode van 1942-1944) gebouwd volgens een strak aanlegplan, waarbij de hiërarchie duidelijk tot uiting komt. De bebouwing toont een ambachtelijke vormtaal, met elementen van het functionalisme (waarbij dus de functie van het gebouw de vorm bepaalt) en de *Stuttgarter Schule*.

Deze stijl van bouwen wordt tot het modern traditionalisme gerekend en binnen deze stroming is de Stuttgarter Schule het bekendst. Enkele kenmerken hiervan zijn: daken met schuine kappen en het gebruik van plaatselijke materialen, zoals baksteen en hout. Het Duitse modern traditionalisme combineert traditionele architectuur, gebaseerd op de Germaanse identiteit en cultuur, met moderne bouwwijzen. De nazi's deelden enkele culturele opvattingen van de stroming en omhelsden daarom het modern traditionalisme na hun machtsovername. Deze associatie met het Derde Rijk bezorgde deze bouwstijl nog lang na de oorlog het stempel 'foute architectuur'.
SS-Konzentrationslager Herzogenbusch (ofwel Kamp Vught) vormt een naargeestig voorbeeld van dit modern traditionalisme. De overgebleven gebouwen van het kamp staan nu op de lijst van beschermde rijksmonumenten: de vier kazernegebouwen van de Lunettenkazerne (gebouwd in de vorm van het Duits [oorlogs]kruis), de voormalige officiersmess (gebouw J), het woonhuis van de commandant, het poortgebouw of *Kommandantur* (gebouw H), het wachtgebouw (gebouw Q), de legeringsgebouwen (gebouw K en L) en de garage (gebouw G) van de Van Brederodekazerne.

Kamp Vught 1945. NSB-ers en andere 'landverraders' nemen vanaf begin 1945 de plaats in van de gevangenen van het voormalige naziconcentratiekamp.

De voormalige kampkeuken van het concentratiekamp, nu gebouw K op de Van Brederodekazerne (Het Geniemuseum).

DUITSE INVAL

De commandant van het IIIe Legerkorps, gelegerd in het gebied 's-Hertogenbosch, generaal-majoor A.A. van Nijnatten, had zijn hoofdkwartier in de Van Voorst tot Voorststraat in Vught. Hier kwam in de vroege morgen van 10 mei 1940 het bericht binnen dat de Duitse troepen Nederland waren binnengevallen. Deze mededeling werd direct gevolgd door het bevel van opperbevelhebber generaal H.G. Winkelman om het hele IIIe Korps volgens planning terug te trekken over de grote rivieren op de Waal-Lingestelling. Noord-Brabant zou niet hardnekkig worden verdedigd. Men deed slechts een poging om de vijand te vertragen aan de Peel-Raamstelling. Van Nijnatten verliet Vught en zijn hoofdkwartier werd ingenomen door de commandant van de Peeldivisie, kolonel L.J. Schmidt, die daarmee ook het bevel over alle troepen in Noord-Brabant kreeg. Vught zou echter maar kort het centrale militaire commandocentrum in Brabant zijn: in de nacht van 10 op 11 mei 1940 werd de Peel-Raamstelling ontruimd en trokken de Nederlandse troepen zich terug. Tilburg werd het nieuwe hoofdkwartier.

Een nieuwe geïmproviseerde verdedigingslinie werd ingenomen achter de Zuid-Willemsvaart, door huzaren en infanterieeenheden. Vught werd de commandopost van de commandant van het 29e Regiment Infanterie, reserve luitenant-kolonel J. Detmar. Er heerste grote verwarring.
Wanneer zou de vijand komen? Snel, want al in de loop van 11 mei werd de lange en zwakke verdedigingslinie bij Veghel en Heeswijk-Dinther doorbroken en Sint-Michielsgestel door de

Geb H Van Brederodekazerne met het poortgebouw (voormalig Kamp Vught)

Duitsers bezet. In de vroege morgen van 12 mei verlieten de laatste Nederlandse troepen Vught om zich verder terug te trekken naar Vlijmen en Keizersveer. Op 15 mei capituleerde het Nederlandse leger.

KONZENTRATIONSLAGER HERZOGENBUSCH

De bezettingstijd begon, ook voor Vught. Nieuwe militaire bouwactiviteiten waren er ook, maar nu voor de nazi's, en wel bij de oude lunetten en op de Vughtse Heide.
Medio 1942 startte hier de bouw van *Konzentrationslager Herzogenbusch*, het enige SS-concentratiekamp buiten Duitsland. Een concentratiekamp met daarnaast een kazerne voor een SS-bataljon, gebouwd in de vorm van een 'Duits' kruis.

Aan het begin van de huidige Lunettenlaan kwam een slagboom met wachtpost. In januari 1943 werden de eerste gevangenen binnengebracht; in totaal zouden ruim 30.000 gevangenen kortere of langere tijd in het kamp verblijven. Ongeveer 750 van hen kwamen in het kamp om, of werden in de laatste maanden van 1944 bij de fusilladeplaats terechtgesteld, terwijl meer dan 14.000 gevangenen, voornamelijk Joden, naar vernietigingskampen werden gestuurd.
De kampgebouwen boden ook onderdak aan allerlei administratieve, technische en logistieke diensten van de Duitse kampleiding. De bewakers van de 4e en 5e compagnie van *SS Wachbataillon Nordwest*, voor het overgrote deel Nederlanders, hadden hun legering in de kazerne. In de Frederik-Hendrikkazerne werd de *SS-Polizei Panzerjäger Ersatz Kompanie* gevestigd. Vanaf 1943 waren er de Nederlandse Landwacht, Landstorm Nederland en de Nationale Jeugdstorm ondergebracht, alle nationaal-socialistische organisaties.

Soms kwam er 'hoog' bezoek:
Vrijdagmorgen (10 okt 1941) heeft luitenant-generaal H.A. Seyffardt, commandant van het Vrijwilligerslegioen Nederland (...) het W.A.-bataljon [Weerbaarheidsafdeling van de Nationaal Socialistische Beweging] *geïnspecteerd dat heden zal vertrekken naar het Oostfront. Dit bataljon werd opgesteld respectievelijk in de kazernes te Vught en te 's-Hertogenbosch en ontving daar ook de eerste militaire instructie. Niettegenstaande den korte tijd van eerste voorbereiding werden de commando's steeds stram en correct uitgevoerd. Toen de tweemaal twee compagnieën op volle oorlogssterkte, met den dreunende stap van hun zware laarzen voorbij marcheerden en "hoofd-rechts" werd gecommandeerd, keken er vanonder den staalhelm vastberaden mannengezichten de wereld in, die van den ijzeren wil getuigen, om te toonen dat Nederland er nog is en dat voorgoed afgedaan is met het lamlendige gesjok.*[3]

Geb G Van Brederodekazerne. Depot van het Geniemuseum

[1] Deze kadertekst is gebaseerd op F.H. van den Beemt (red.), *300 jaar bouwen voor de landsverdediging ('s-Gravenhage 1988)*, zie afbeelding.
[2] De 'strategische overvalling', oftewel 'attaques brusquées' of 'Überfallkrieg', was in militaire beschouwingen in de jaren dertig van de twintigste eeuw een bekend begrip. De angst bestond dat Nederland vanwege zijn vlakke landschap zeer kwetsbaar was voor een onverhoedse aanval door een buitenlandse mogendheid in een tijdperk waarin motorkracht eraan bijdroeg dat legers veel sneller gemobiliseerd en verplaatst konden worden.
[3] *Advertentieblad van het departement van de Wester Eems*, 11 oktober 1941.

Generaal-majoor b.d. Marcel van den Broek, Voorzitter Stichting de Historische Genieverzameling

Het wel en wee van de HISTORISCHE GENIEVERZAMELING

Dankbaar maak ik weer gebruik van de mogelijkheid alle leden van ons regiment te kunnen informeren over het wel en wee van ons Geniemuseum. Het volledige jaarverslag 2013 staat op onze webpagina; dit artikel is er een soort verkorte versie van...

2013 leek bestuurlijk heel sterk op 2012: de vele tollen stonden nog steeds los, nog geen besluiten over langlopende zaken. Maar dat gold ook voor alle positieve zaken, want vele genisten dragen ons museum in het Huis van het Regiment een warm hart toe en dat geeft het warme geniegevoel. In 2013 heeft ons museum ruim 5.500 bezoekers verwelkomd, onder wie ruim 1.100 betalende bezoekers en dan rekenen we de deelnemers aan de Wapendagen natuurlijk niet mee. Bijzonder was weer de opening tijdens de Nationale museumdagen. Op het buitenterrein trad de re-enactmentgroep Mars weer op als een Amerikaanse geniegroep uit 1944, dat is inmiddels een goede traditie geworden. De beide dagen trokken bijna duizend bezoekers! Rijksvaartuig 29 heeft ook het afgelopen jaar weer geschitterd bij diverse festiviteiten waaronder natuurlijk de Vierdaagsebrug bij Cuijk. Het schip zag er door de inzet van onze vrijwilligers weer schitterend uit.

ELK NADEEL HEB ZIJN VOORDEEL

Op het gebied van de infrastructuur is er het nodige gebeurd. Door een grote lekkage in 2012 heeft de rechtervleugel onder water gestaan. De vloerbedekking uit 1970 kon daar niet goed tegen en ook de onderliggende vloer was aangetast. Het verpulverde een beetje en er kwam wat stof vrij. Zouden er ook asbestdeeltjes zijn losgekomen? De rechtervleugel moest op slot, het geheel is nauwkeurig onderzocht met gelukkig een positief resultaat: de vleugel mocht weer open. En ook hier gold: "Elk nadeel heb zijn voordeel". De DVD heeft een nieuwe laminaatvloer gelegd en de zaal is opnieuw geschilderd en ingericht. Nu de buitenzijde nog! We blijven hopen. We hadden vorig jaar al ruimte vrijgemaakt voor een '(Veteranen)ontmoetingsplaats' en die is nu met vereende krachten opgeknapt en ingericht. Overtollig meubilair van het Legermuseum en het Veteraneninstituut heeft in deze ruimte een nieuwe plek gekregen. Komt u maar een kijkje nemen. Zoals bij alle stichtingen is in deze tijden van recessie elk jaar financieel weer spannend. Ik roep u dan ook op ons in 2014 weer te steunen door het museum te bezoeken of misschien zelfs financieel. We mochten ook weer enkele giften ontvangen, waaronder donaties van genisten die hun jubileum- of afscheidsreceptie geven in het Huis van het Regiment.
Ook het regiment hielp ons met extra financiën. Daardoor en door een sobere en strakke financiële planning konden we ook het boekjaar 2013 met een licht positief saldo afsluiten. Mogen we ook dit jaar weer op u rekenen? Bezoek met kinderen, vrienden of bekenden of met uw vereniging of club het Huis van het Regiment en onze Historische Verzameling.

VRIJWILLIGERS

Onze stichting draait volledig op de inzet van vele vrijwilligers. Zichtbaar en onzichtbaar doen ze hun werk op voortreffelijke wijze. Enkelen doen dat al vele jaren. Het afgelopen jaar hebben we helaas weer afscheid moeten nemen van een aantal van hen. Ik noem normaal geen namen, maar voor Kees Jonk maak ik graag een uitzondering. Ruim 20 jaar was hij voorzitter van het dagelijks bestuur.
Het regiment had hem eerder daar al voor beloond met de Legpenning. Kees, hartelijk dank voor je jarenlange inzet! Gelukkig melden zich ook weer diverse nieuwe vrijwilligers, onder wie enkele dames. We houden zo een prima team! We zijn blij met alle nieuwe vrijwilligers, maar er kunnen er best nog wat bij.
Dus... Zoekt u nog een leuke tijdsbesteding in een vertrouwde, kameraadschappelijke omgeving? Zowel oud als jong: u bent meer dan welkom!

Museummanager Hans Sonnemans ontvangt de Legpenning van Verdiensten van het Regiment Genietroepen uit handen van de regimentscommandant (mei 2011).

Dan tot slot onze museummanager Hans Sonnemans; hèt gezicht van het Geniemuseum. Hij moest per 1 april stoppen met deze functie. Hij was gedetacheerd vanuit het Legermuseum en dat is opgegaan in het Nationaal Militair Museum. In de nieuwe organisatie is geen plaats meer voor museummanagers voor historische collecties.

Hans blijft gelukkig wel betrokken bij ons museum en treedt toe tot ons bestuur met als portefeuille Collectiebeheer. Hans, ook jij bedankt voor je inzet. En natuurlijk gefeliciteerd met je nieuwe baan als directeur van het Mariniersmuseum in Rotterdam.

DEFILEER MEE
ALS GENIEVETERAAN
OP DE NATIONALE VETERANENDAG

Beste Genisten,

Ook dit jaar zal een detachement VETERANEN van het REGIMENT GENIETROEPEN deelnemen aan het defilé in de Haagse binnenstad.
Ook een detachement actiefdienende genisten zal aansluiten en uiteraard worden beide detachementen voorafgegaan door ons eigen Fanfarekorps Genie.

Deelname aan het detachement VRG staat open voor alle genieveteranen, jong en oud, zolang zij maar passen binnen de definitie die Defensie geeft aan veteranen. Wil je deel uit maken van het geniedetachement, meld je dan tijdig (vóór 30 mei) aan bij het secretariaat van het regiment in Vught: www.regimentgenietroepen.nl/ Aanmeldingsformulier 2014.

De maximale omvang van het detachement is beperkt. Zo nodig wordt er geselecteerd op volgorde van aanmelding. Je kunt voor informatie ook bellen met kapitein b.d. H.J. Wolterink, tel: 06 16 54 06 17.

Let op: aanmelden via Checkpoint kan ook, maar dan word je ingedeeld als een "niet-georganiseerde" veteraan bij een algemeen detachement en maak je dus geen deel uit van ons eigen geniedetachement. ●

28 JUNI 2014 IN DEN HAAG

Claudius Schrover, vice voorzitter VRG

Veteraan, hoe kan ik je bereiken en helpen?

Nieuwbouw Doorn

Op 5 november 2013 is de nieuwbouw in Doorn officieel geopend. Sinds lange tijd bevinden de verschillende instanties, die de belangen van veteranen behartigen, zich weer onder één dak: de Basis, het Veteraneninstituut, de Stichting Veteranenplatform, Politieveteranen, etc. Korte lijntjes en optimale afstemming behoren nu tot de mogelijkheden.

Op 13 december hield de Stichting Veteranenplatform haar eindejaarsbijeenkomst, waar de Inspecteur-generaal Krijgsmacht (IGK), tevens Inspecteur der Veteranen, luitenant-generaal der mariniers Ton van Ede terug, maar vooral vooruit keek naar de ontwikkelingen m.b.t. de belangenbehartiging voor veteranen. Ook werd in het bijzijn van luitenant-generaal titulair b.d. Ted Meines zijn buste onthuld vanwege zijn niet-aflatende inzet voor de veteranen. De generaal was zichtbaar geëmotioneerd en sprak wederom met verve en bezieling zijn toehoorders toe om toch zeker aandacht en zorg aan elkaar te besteden.

NULDELIJNSHELPERS

140 Vrijwilligers in de steun en opvang van veteranen en hun dierbaren kwamen op zaterdag 14 december in Doorn bij elkaar voor een landelijke ontmoetingsdag. De nuldelijnshelpers veteranen, zoals de vrijwilligers worden genoemd, vormen een landelijk netwerk dat in staat is om op een verantwoorde en laagdrempelige wijze veteranen met een hulpvraag op te vangen en zo nodig de weg te wijzen naar het Landelijk Zorgsysteem voor Veteranen (LZV).
Om tot dat netwerk te komen zijn afspraken gemaakt met veteranenorganisaties en ontmoetingscentra, heeft de Basis een compleet aanbod van trainingen en workshops ontwikkeld en is een centrale klachtencommissie ingericht.
In de morgenuren waren er toespraken van Hein Scheffer (brigadegeneraal b.d. en voorzitter VP), Mart de Kruif (luitenant-generaal en commandant landstrijdkrachten), en drs. Berend Berendsen (voorzitter LZV). Mart de Kruif bood speciaal voor deze gelegenheid aan Hein Scheffer een nieuwe coin aan. De coin is een metalen munt; een certificaat van bekwaamheid voor nuldelijnshelpers veteranen die de trainingen van Stichting de Basis hebben gevolgd.

In de presentatie van Hein Scheffer was de centrale vraag: veteraan, hoe kan ik je bereiken en helpen? Eind 2015 moet het netwerk Nuldelijnsondersteuning volwassen zijn met zo'n vijfhonderd gecertificeerde veteranenhelpers. Speerpunten voor 2014 zijn het investeren in kwaliteit, het managen van verwachtingen en het zoeken van de samenwerking met instanties die vaak in contact komen met veteranen zoals gemeenten en huisartsen. Generaal De Kruif stak zijn bewondering en waardering voor dit project en voor de nuldelijnshelpers niet onder stoelen of banken.
Hij prees de inzet en verantwoordelijkheidszin van de aanwezige nuldelijnshelpers en zei reeds maatregelen te hebben genomen deze vorm van steun in te voeren in zijn organisatie en een goede aansluiting van de landmacht

Voorzitter VP in gesprek

Inspecteur-generaal Krijgsmacht (IGK), tevens Inspecteur der Veteranen, luitenant-generaal der mariniers Ton van Ede

bij dit systeem te waarborgen: hij stelt personele capaciteit op bataljonsniveau beschikbaar. Hij kreeg daarvoor een spontaan applaus van de nuldelijnshelpers, waarmee zij aangaven dringend behoefte te hebben aan die steun. 's Middags waren er twee rondes van vijf workshops voor de nuldelijnshelpers. Zo konden ze informatie en ervaringen delen op heel diverse terreinen. Zoals de dagelijkse praktijk van de nuldelijnshelper, het balans houden in afstand en nabijheid in het contact met de veteraan en de problematiek van de partner en het gezin van de veteraan.
De nuldelijnshelpers kregen ook meer informatie over de werking van het Centraal Aanmeldpunt Veteranen (CAP) en de mogelijkheden en onmogelijkheden als een veteraan eventueel in aanraking komt met de politie. De dag werd afgesloten met een informeel samenzijn, waarbij ook weer de stands van ABP, Veteraneninstituut, Sociaal Juridisch Loket, LZV, Samenwerkende Veteranen OntmoetingsCentra, VP en de Basis bezocht konden worden voor informatie.

ONTMOETINGSRUIMTE IN HUIS VAN HET REGIMENT

In 2012 zijn we op zoek gegaan naar een plek waar veteranen in een voor hen vertrouwde omgeving elkaar kunnen ontmoeten. Met medewerking van het bestuur van het Geniemuseum zijn we er in geslaagd om in het Huis van het Regiment een ontmoetingsruimte te maken. Het Geniemuseum heeft daar wel zijn werkplaats voor moeten opofferen. We hadden gehoopt vorig jaar reeds te kunnen openen maar tijdens de aanpassingen aan de infrastructuur werd er asbest ontdekt. Nu, op de Wapendag van 27 mei 2014, gaan we de ruimte officieel in gebruik nemen. Dan zullen we ook de naam onthullen. De ruimte is beschikbaar voor alle regimentsleden (actief en postactief) en verschillende groepen - actieve eenheden, scholen, veteranen, postactieven - zullen daar hun bijeenkomsten kunnen houden. Tijdens de veteranenbijeenkomsten zullen gecertificeerde nuldelijnshelpers aanwezig zijn. Voor de openingstijden: zie www.regimentgenietroepen.nl.

NEDERLANDSE VETERANENDAG ZATERDAG 28 JUNI IN DEN HAAG

U kunt zich opgeven voor deze dag. Wederom: www.regimentgenietroepen.nl
Met dit jaarlijkse nationale evenement bedanken we alle 130.000 militaire veteranen voor hun inzet, nu en in het verleden. Daar mag iedereen bij zijn: hoe meer, hoe beter. Loop die dag over de legergroene baileybrug van het Malieveld naar het centrum. Kijk daar naar het kleurrijke defilé van duizenden veteranen of loop mee in het defilé.

VETERANEN MOTORRIJDERS OP WEG NAAR NLVD MAKEN PITSSTOP IN VUGHT

Voorafgaand aan de NLVD zal op vrijdag 27 juni door een groep veteranen motorrijders een bezoek gebracht worden aan het Huis van het Regiment en het Geniemuseum. Ook zullen zij een krans leggen bij ons geniemonument "Zij baanden de weg" als eerbetoon aan alle gesneuvelde genisten. Aankomsttijd circa 12.00 uur. De groep motorrijders maakt deel uit van de jaarlijkse Veteranen Motorrit en is onderweg van Maastricht naar Hilversum. Aldaar zullen veteranen vanuit nog vijf andere startlocaties in Nederland samenkomen om op zaterdag 28 juni gezamenlijk (circa 250 motoren) naar het Malieveld te rijden en aan te sluiten bij de NLVD.
Het bestuur van de VRG nodigt u van harte uit om aanwezig te zijn bij de ontvangst, het verblijf in Vught en de kranslegging door de motorrijders.

BESTUURSZAKEN

We hebben ons versterkt met de heren Daan Janse en Jan Wolterink uit het Wezepse, die zich gaan bezig houden met coördinatie Nuldelijnshelpers, respectievelijk coördinatie Landelijke Nationale Veteranendag. Kent u hen niet? Op de VRG-pagina op de site www.regimentgenietroepen.nl hebben we een 'smoelenboek' van het bestuur geplaatst.
Financieel hebben we enige mogelijkheden gevonden bij het V-fonds en zijn we derhalve in staat om veteranen te ondersteunen die een reünie van hun missie willen organiseren. Dat deden we al in de vorm van adviezen en contacten maar gaan dat nu ook financieel doen zolang dat mogelijk is. In ieder geval zullen we tijdens zo'n reünie een nuldelijnshelper ter beschikking stellen om evt. vragen van uw reünisten te beantwoorden dan wel door te geleiden. Neem tijdig contact op over uw initiatief.

LEDENBESTAND

Het blijft telkens het belangrijkste onderwerp, 'een goedgevulde en actuele

Voorzitter Veteranen Platvorm, brigadegeneraal b.d. Hein Scheffer

Generaal Meines ontvangt de oorkonde uit handen van de voorzitter van het VP

Onthulling buste van luitenant-generaal titulair b.d. Ted Meines

database'. Geen enkele vereniging, zeker niet in dit digitale tijdperk, kan zonder. En daar bent u zelf verantwoordelijk voor! We willen onze veteranen graag van dienst zijn, maar dan willen we onze veteranen ook kunnen bereiken.

Het liefst digitaal via e-mail, social media (Facebook, Twitter, etc.), maar indien dat niet gaat ook per post. Geef u op via www.regimentgenietroepen.nl of stuur een briefje naar het adres in de colofon van deze Genist. *Sodeju!*

Kapitein b.d. Cees Versteeg

Worldservants:

Samen bouwen aan verandering

Een schoonwaterprogramma in de Dominicaanse republiek, klaslokalen in Ghana, een medische post in Bolivia en een woning voor een verpleegkundige in Sierra Leone: een greep uit de projecten die ik gedaan heb voor Worldservants...

World Servants (WS) wil, vanuit het geloof in Jezus Christus, mensen enthousiast maken en toerusten om zich dienstbaar in te zetten in deze wereld. World Servants doet dat door het uitsturen van teams, groepen jongelui of volwassenen, die bouwprojecten realiseren in ontwikkelingslanden: scholen, klinieken, huizen en schoonwatervoorzieningen.
Deze bouwprojecten dragen bij aan het blijvend verbeteren van de levensomstandigheden van een hele gemeenschap. Zowel het bouwen als het overige programma, waarin thema's als armoede, praktisch geloven en omgaan met cultuurverschillen een rol spelen, vinden plaats in nauwe samenwerking met de plaatselijke bevolking. Deelnemers hebben zo de kans om daadwerkelijk te ervaren wat dienstbaarheid inhoudt.

SAMEN MET...

Als peacekeeper ben ik in Cambodja, Bosnië, Irak, Israël en Syrië geweest. Wij, mijn collega's en ik, bouwden aan een betere toekomst voor de mensen daar. Met wisselend succes. Als worldservant was ik in de Dominicaanse Republiek, India, Ghana, Bolivia, Sierra Leone en Zuid Afrika. Daar bouwden wij, samen met de lokale bevolking, mee aan een betere toekomst. Dat verschil 'samen met de lokale bevolking' is denk ik de sleutel tot het succes van WS op de lange termijn. De lokale mensen voelen zich betrokken bij datgene waar zij aan mee gewerkt hebben. Daardoor is het hùn medische post, hùn school, hùn waterleiding. ▶

Van bouwproject...

tot eindresultaat...

Het begin van 36 toiletten

Daar voelen ze zich verantwoordelijk voor en gaan ze er duurzaam mee om.

DRIE WEKEN GROF WERK

Een WS-project duurt zeven jaar. WS zoekt samen met een partnerorganisatie uit het projectland projecten uit. De voorbereiding duurt twee jaar; voor een belangrijk deel overleg met de plaatselijke bevolking en hen bewust maken van wat hun eigen mogelijkheden in het proces en de daadwerkelijke bouw zijn.

De partnerorganisatie neemt een aannemer in de hand. Hij doet het voorbereidend werk en maakt het gebouw (project) af wanneer wij weer naar Nederland gaan. Na die twee jaar van voorbereiding komen wij met een groep van ongeveer dertig jonge mensen (in voor- en najaar zijn er projecten voor volwassenen). Er wordt gebouwd op de eenvoudige, lokale manier. Wij doen, samen met de plaatselijke bevolking, in die drie weken het grove werk onder leiding van lokale bouwvakkers. Daarna maken zij zelf het werk af. WS controleert of de bouw afgemaakt wordt en houdt vijf jaar de vinger aan de pols: wordt het gebouw gebruikt waar het voor bedoeld is en wordt het goed onderhouden?

Na twee projecten als deelnemer vroeg WS of ik hoofdleider wilde zijn. Eerst wilde ik dat niet. Mijn baan bestond al uit leiding geven en voor mij was een project drie weken vakantie. Lekker buffelen, reizen, een andere cultuur van dichtbij leren kennen en mooie gesprekken met lokale mensen en de andere deelnemers. Maar omdat WS verlegen zat om stafleden en vooral hoofdleiders ben ik in 2007 voor het eerst mee geweest als staf naar India met 34 jongelui van 16 tot 21 jaar. Een geweldige ervaring! Deze zomer hoop ik voor alweer de dertiende keer te gaan; naar Ecuador.

WC? NIET!

Een project in de praktijk. Een jaar van te voren kun je je inschrijven voor een project (zo'n dertig per jaar). Je kunt kiezen uit verschillende landen, data en leeftijdsgroepen. Voor de meesten begint dan het fondsenwerven: oliebollen verkopen, een nieuwjaarsduik, 24 uur wc-pot zitten, wc-papier of potgrond ▶

Handjes aan. Of zoals ze bij WS zeggen: 'lijntje'

verkopen. Want meegaan met een project kost ongeveer 2.400 euro. Van dit bedrag wordt de reis, all inclusive, betaald en een deel van het te gebruiken materiaal; de rest wordt betaald door sponsoren van WS. Als hoofdleider formeer je samen met WS je staf. Maximaal bestaat de staf uit een toerustings-, cultuur-, kinderwerk-, technisch- en medisch staflid.
Met je staf bereid je het project voor: weekroosters, taakverdeling, avondprogramma's en cultuuruitjes. Ook is er een voorbereidingsweekend voor de deelnemers met teambuilding en heel veel informatie en regels over het land waar ze heen gaan. Wat moeten we meenemen, wat krijgen we te eten? Maar ook: hoe ziet de WC er uit (die er vaak niet is); hoe gaat het douchen (met emmer en beker in een rieten badhokje); waar slapen we (in een kerk of school op de grond) en welke enge beesten en ziekten kunnen we tegen komen? Ze moeten flexibel zijn, want 'afspraak is afspraak' kennen ze daar meestal niet. Maar vooral: hoe mogen en kunnen ze de klus met elkaar klaren?

GEEN SMARTPHONE!?

WS stelt een aantal gedragsregels: tijdens het project geen alcohol, niet roken en je smartphone thuis laten. Au! Die laatste is het moeilijkst. Maar eigenlijk alleen op hun eerste project. Want op hun tweede hoor je vaak: "Lekker, drie weken geen telefoon".
Na dit weekend nog even de puntjes op de i zetten: de groepsindeling, wie behoeft extra aandacht en wie is jarig tijdens het project? Op Schiphol start het project. Voor veel jongelui wordt dit de eerste keer vliegen. Mijn achtergrond als genist komt van pas bij de bouw. Eigenlijk moet ik zeggen: rondom de bouw. De bevolking werkt op haar traditionele manier en weet dus hoe ze moet bouwen. Alleen de organisatie er omheen - het efficiënt gebruik van mensen en middelen - daar hebben ze geen kaas van gegeten. Om over veilig werken maar niet te spreken.

Als oud-militair heb ik het meest aan mijn ervaring in leidinggeven en gesprekstechnieken. En niet te vergeten het groepsproces en de mensenkennis.

SPONSOR MIJN WERK

Deze zomer ga ik voor de dertiende keer mee. Met een jongerengroep gaan we in Ecuador een gebouw neerzetten voor de verwerking van cacao. Doordat de cacao ter plaatse bewerkt kan worden, krijgen de boeren een betere prijs en dus betere levensomstandigheden voor hun gezinnen.

In het najaar hoop ik weer op project te gaan met een groep volwassenen van 21 tot 75 jaar. Maar daar heb ik nog niet genoeg sponsoren voor.
Ook als hoofdleider draag je financieel bij. Mochten er onder u zijn die positief aankijken tegen het werk van Worldservants zonder zelf mee te kunnen gaan: sponsor mij door geld over te maken naar bankrekening NL70 RABO 03035644 66, Worldservants te Wolvega t.a.v. Cees Versteeg, Project EC 214.
Worldservants heeft het CBF-keurmerk, is een ANBI, dus giften zijn aftrekbaar van de belasting.

Samen met de lokale bevolking

Schrikken voor die Indiërs... zulke grote blanken

Steentjes eruit zeven voor stucwerk

Drinkwater uit de kraan

Tweede verdieping India

Daar liggen voor mij de uitdagingen van een project.

CAROLIENTJE

De diversiteit in de groep is groot. De eerste keer als hoofdleider maakte ik kennis met een meisje: "Ik ben Carolien en ik doe aan ballet". Zo zag ze er ook uit: mooi, maar mager en breekbaar. Ook was er een grote kerel mee met HBO bouwkunde. Ik dacht: daar heb je wat aan bij de bouw. Maar ik kwam er al snel achter dat het beter werken was met Carolientje, want dat was een taaie dame die kon buffelen, terwijl onze grote kerel de kantjes er van af liep.

DELEN

Naast bouwen moet je ook zaken doen met de chief of met de dorpsraad. Zij geven informeel toestemming om te werken in hun dorp. Maar ook staan ze in voor je persoonlijke veiligheid en de veiligheid van onze spullen. Je moet ook alert zijn op de cultuurverschillen om problemen voor te zijn. Bij aankomst is er altijd een warm welkom met vele toespraken. Als hoofdleider bedank ik hen daarvoor, maar vertel ik dat we niet gekomen zijn om te helpen.

Verbaasde gezichten! Nee, we zijn gekomen om te delen. We zijn gekomen om onze tijd, kennis, energie, dromen, geloof en verhalen met hen te delen. Want als je zegt 'wij komen hier om te helpen', lijkt het alsof zij het zelf niet kunnen.

Niets is minder waar; ook zonder ons kunnen zij het. Waarschijnlijk in een ander tempo en op een ander moment, maar het gebeurt.

Doordat wij daar zijn om te delen geeft dat wel een boost aan de bouw en aan de gemeenschap. En aan het eind gaan wij met méér weg dat dat wij kwamen. Meer vrienden, mooie verhalen en nog mooiere ervaringen.

Denkt u nu: zo'n project is ook wat voor mij? Kijk dan op www.worldservants.nl. Daar vindt u antwoord op al uw vragen.

Vereniging (Oud) Pontonniers en Torpedisten

VOPET reünie 2013: bijna 100 deelnemers!

Op 25 september 2013 mocht het bestuur 61 VOPET-leden en 31 introducés begroeten op de Lunettenkazerne te Vught, meer dan in 2012. Velen zijn ruimschoots op tijd gekomen, maar niettemin is de tijd om met ieder bij te praten voor velen te kort, gezien het strikte tijdstip van aanvang van de algemene ledenvergadering.

Vergadering
De voorzitter heet alle aanwezigen van harte welkom. Helaas kunnen de regimentscommandant en de CC en CSM van 105 Geniecompagnie Waterbouw niet aanwezig zijn. Een oefening met Belgische collega's is daar debet aan.
De regimentsadjudant is er wel de hele dag bij. Bij de vergadering wordt met een dankwoord afscheid genomen van voorzitter Simon Hoogstraate en algemeen bestuurslid Cor Padmos. Zij hebben de vereniging 6, respectievelijk 23 jaar ten dienste gestaan. Ook wordt officieel afscheid genomen van trompettist Piet de Jong, die sinds 1994 tijdens onze herdenkingen de muziek op voortreffelijke wijze heeft verzorgd. Als herinnering krijgen zij een tinnen model van een zeilschip.

Bestuursleden
De nieuwe kandidaten voor het bestuur, de heren Henk Becks en Paul Ruijs, stellen zich voor, waarna zij bij acclamatie door de vergadering worden gekozen. De introducés worden tijdens de ALV vergast op een bingo, wat door de dames zeer op prijs gesteld wordt.
Direct na de ALV past het nieuwe bestuur de bestuurstaken aan. Het nieuwe dagelijkse bestuur zal bestaan uit: P.J. van Haaften: voorzitter, H.J.W. Becks: penningmeester en J. den Haan: secretaris. P.P.C. Ruijs zal de activiteitencommissie onder zijn hoede nemen. De overige functies zijn niet gewijzigd.

Samen met de introducés worden tijdens het aperitief weer vele herinneringen opgehaald. Om 13.30 uur lopen langs het buffet voor een royale maaltijd: de bekende blauwe hap. Het is te zien en te horen dat de keukenbrigade wederom gezorgd heeft voor een voortreffelijke maaltijd. Onze dank!

Herdenking
Na de maaltijd is het tijd voor onze herdenking bij het VOPET-monument. De heer Van Haaften heeft het monument keurig op orde gebracht, met medewerking van het Geniemuseum en het regiment. De heer Haneveld van het FKG verzorgt de muziek bij de herdenking.
De VOPET-leden staan onder commando van adjudant b.d. Ruijs. Ook is de regimentscommandant aangekomen om samen met de regimentsadjudant het Regiment Genietroepen te vertegenwoordigen. Door grote oefeningen is er deze keer helaas geen erewacht.
Na het commando *Geeft acht!* worden de namen van de overleden leden genoemd en met een klokslag bevestigd: A.A.L. Kurvers, Mw. C.L. Ardon, P.L. de Paepe, S.J. Kooi, J. Lachnit, J. Botter, H.M. Lenting, G.J. Oudt, D. Dam, P.J. Reijns en J.C. Stavast. De krans is gelegd door de afgetreden bestuursleden Hoogstraate en Padmos. Na de minuut stilte, waarin ieder met zijn eigen gedachten bij het monument afscheid heeft kunnen nemen, wordt het Wilhelmus gespeeld. Daarna kunnen we in de Prinsenkamer verder napraten. Langzaam komt een einde aan de geslaagde reüniedag en nemen we afscheid van elkaar.

We kunnen, mede door de gastvrijheid op de Lunettenkazerne, de inzet van het regiment, bestuursleden, vrijwilligers van het Geniemuseum, het personeel van de Servicebalie en Paresto, terugkijken op een geslaagde reünie. De Vereniging (Oud) Pontonniers en Torpedisten is eenieder daar dankbaar voor.De volgende reünie zal plaatsvinden op woensdag 1 oktober, wederom op de Lunettenkazerne in Vught. ●

REÜNIE

20 JAAR

43/112 (BRIG)PAGNCIE(ZW)

VETERAAN MELD U AAN!

ZATERDAG 30 AUGUSTUS 2014

15.00 - 23.59 UUR

INSCHRIJVEN: 112PAGNCIE.WEBS.COM

MEER INFO: REUNIE43/112PAGNCIE

VOOR VRAGEN: REUNIE43_112PAGNCIE@HOTMAIL.COM

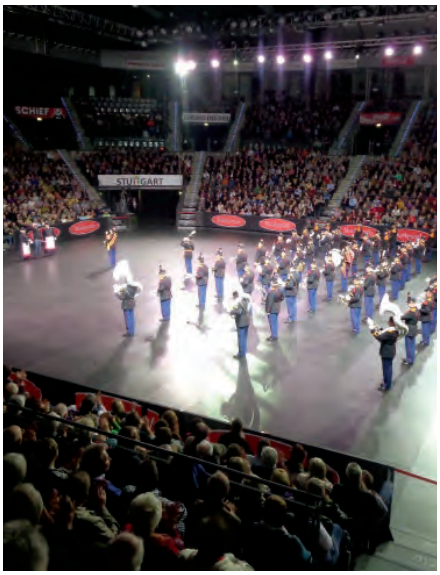
VERGEET NIET JE OUDE DIENSTMAKKERS IN TE LICHTEN!

PRINSES MARGRIET KAZERNE

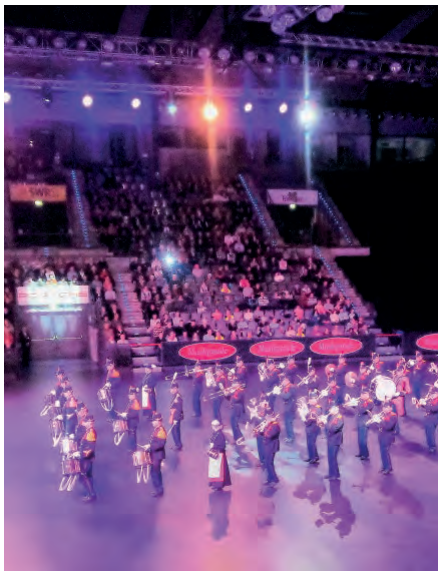
KOLONEL D.J. TEESWEG 1 | 8091AT | WEZEP

Kolonel b.d. Tjeerd de Vries, voorzitter VFKG

VOLLE MUZIEKAGENDA VOOR HET VRIJWILLIG FANFAREKORPS DER GENIE

Het Vrijwillig Fanfarekorps der Genie heeft dit jaar weer een goed gevulde muziekagenda met optredens in binnen- en buitenland. Het seizoen begon op 14 maart met een meerdaags optreden in Duitsland. Tijdens de *Musikparade* werd op drie achtereenvolgende dagen opgetreden in München, Stuttgart en Trier.

Zo'n trip is een behoorlijke krachtsinspanning voor de muzikanten want na de avondvoorstelling wordt veelal 's nachts per bus verplaatst naar de volgende stad. Daar begint dan in de vroege uurtjes de repetitie voor de show, want geen enkele arena is natuurlijk hetzelfde.

Dit keer speelden naast het VFKG het Poolse *Polizei-orchester* uit Breslau, het militaire orkest *Tschernigow* uit de Oekraïne, het Harmonie-orkest uit Moldavië, een Duitse Blaaskapel uit Bad Bayersoien, een heel bijzondere muziekkapel van de *Royal Air Force* uit Oman en de *Beatrix Pipe Band* uit ons eigen Nederland. Het was, zoals gewoonlijk bij de Musikparade, een mooie mix van (semi)-militaire- en burgerorkesten. Dit keer kwamen meer dan 20.000 toeschouwers op de shows af.

Duitsers houden van mars- en showmuziek en dat zie je terug in een levendig taptoeprogramma.
Zo heeft het VFKG begin mei in Garmisch-Partenkirchen deelgenomen aan het 10e Internationale *Militär Musikfestival*, in juli doen we mee aan de *Schalke Tattoo* in Gelsenkirchen en in augustus aan de *Loreley Tattoo* in Sankt Goarshausen.

Bovendien gaan we in september naar de Brusselse Taptoe. Veel buitenlandse trips dus, maar ook in eigen land dragen we het Regiment Genietroepen natuurlijk uit.
Zo hebben we in april concerten in Kampen en Rotterdam gegeven, treden we tijdens Prinsjesdag in Den Haag op en geven we in diezelfde maand een stemmig kerkconcert in het Zeeuwse Zierikzee. Daarnaast zijn er nog de kleinere taptoe-optredens in Nederland. En natuurlijk zullen we ook niet ontbreken bij de Landelijke Veteranendag, de Vierdaagse in Cuijk en de Wapendag Genie. Een lekker vol en gevarieerd programma dus, dat ook de musici onder u zeker zal aanspreken.

Wij zijn altijd op zoek naar nieuwe leden. We repeteren in principe één keer per maand in Vught.
Als het even kan, plannen we de repetities in de plaatsen waar we optreden. We mogen dan vaak in de oefenruimtes van bevriende korpsen repeteren, waardoor we twee vliegen in één klap slaan.

Mocht u interesse hebben, neem dan contact op:
www.fanferekorpsdergenie.nl

Brigadegeneraal b.d. Huib van Lent, voorzitter VOG

De Vereniging Officieren der Genie, een kijkje in de keuken…

VERBONDEN DOOR KAMERAADSCHAP!

Al sinds 1950 vervult de Vereniging Officieren der Genie (VOG) een verbindende rol voor haar leden. Als voorzitter ben ik er daarom best wel trots op dat we volgend jaar alweer ons 65-jarig bestaan mogen vieren!

De VOG bevordert het onderling contact tussen haar leden en we dragen de geschiedenis, tradities en ontwikkelingen van ons wapen uit. Bijna alle genieofficieren zijn lid van de VOG. We voelen ons 'Verbonden door Kameraadschap'.

Dat dit geen loze woorden zijn, blijkt uit de positieve reacties uit het inzetgebied als we onze uitgezonden leden met een brief een hart onder de riem steken, terwijl gelijktijdig bij het thuisfront een bloemetje wordt aangeboden. Via het initiatief BRUG (Begeleiding en Raadgeving Uittredende Genieofficieren) doen we een handreiking naar collega's die, al dan niet vrijwillig, de defensieorganisatie gaan verlaten. Ook oudere onderofficieren kunnen hiervan gebruik maken. Via ons magazine GENIE, via onze website www.vog-genie.nl, via Facebook en via direct mailing houden we onze leden op de hoogte van het wel en wee van collega's en van actuele ontwikkelingen. We zijn ook trots op ons jaarlijkse programma waarin we voor alle leden aantrekkelijke elementen aanbieden.
Het symposium 'De Genie dient Nederland' was vorig jaar een absoluut hoogtepunt. Samen met het Regiment Genietroepen hebben we de inzet van Defensie voor nationale veiligheid prominent op de kaart gezet, met hoogwaardige sprekers en flitsende demonstraties van de genie met het bedrijfsleven.

Bijna de helft van de 360 deelnemers kwam van buiten Defensie. Onder andere door een blok 'speed-dating' tussen de civiele en militaire aanwezigen droeg het symposium bij aan het veiligheidsnetwerk in Nederland.

Dit jaar hielden we onze voorjaarsvergadering met excursie in Brunssum. Op 9 april waren we daar te gast bij het NAVO-hoofdkwartier Allied Joint Force Command Brunssum. Luitenant-generaal Richard Tieskens was onze gastheer. In de middag bezochten we de vliegbasis Geilenkirchen waar de AWACS radarvliegtuigen van de NAVO hun thuisbasis hebben. Op 21 mei dragen wij bij aan de verdere vorming van onze actief dienende officieren door een Operationele Module over Afrika, in samenwerking met 101 Geniebataljon. Het belang van dit continent voor vrede en veiligheid en de uitdagende omstandigheden voor militair optreden komen hierin naar voren. Uit eerste hand horen we over de inzet van genisten in Burundi en natuurlijk in Mali. Op 27 juni organiseert de VOG

in samenwerking met de VGOO, onze zustervereniging van de genieonderofficieren, een golftoernooi in Zwolle. Het is dit jaar al weer de vijfde keer dat we ons op sportief gebied meten, met elk jaar een groeiend aantal deelnemers (70 golfers in 2013). Er zal ook een clinic worden aangeboden. Dank zij royale sponsoring vanuit onze relaties in het bedrijfsleven kan de all-in deelnemersbijdrage beperkt blijven. De najaarsvergadering houden we op 31 oktober in het nieuwe Nationaal Militair Museum in Soesterberg. Voor de genieofficieren gaat hierbij de aandacht natuurlijk ook uit naar de bijzondere bouwkundige constructie van dit museum.

Het Regiment Genietroepen kan zich verheugen in een geweldige steun vanuit diverse verenigingen en stichtingen die alle de genie een warm hart toedragen. De VOG is daar één van. Een kijkje in de keuken van de VOG mag daarom in Genist niet ontbreken.

1748-2014
266 jaar